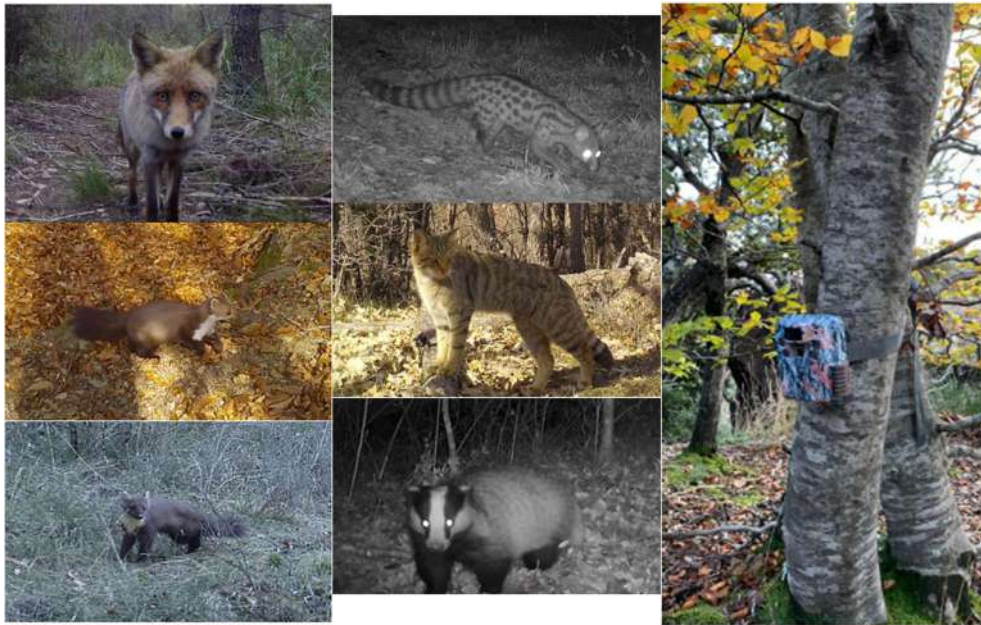


Seguiment de mesocarnívors

Memòria 2025



FELIS

Grup de Recerca en
Carnívors de
Catalunya

ICHN

Coordinació general i redacció de la memòria:

Eric Serratosa, Ariadna Sanglas, Marc Vilella i Ferran Sayol.

Recollida de dades i mostres:

Imma Acien	Sergi Corominas	Laura León	Josep Ramon Roca
Roger Adroher	Josep Andreu Cortada	Jordi Llaona	Jordi Rodero
Joan Aguilar	Susana Costa	Eduard Llorente	Joan Rodríguez
Francesc Alamon	Jordi Costal	Roser Loire	Montse Rodríguez
Francisco José Almagro	Lluís Culleré	Cristian Luque	Marta Rodríguez
Toni Álvarez	Gerard Daniel	Toni Mampel	Marc Rota
Joan Argelaga	Rodrigo del Amo	Xavier Margaix	Frédéric Salgués
Laura Armengol	Anna Duch	Laia Martínez	Salvador Salvador
Luisa Bachs	Enric Edo	Pere Martorell	Maria Eva Sánchez
Oriol Baena	Alfred Encuentra	Sergio Maza	Laia Sánchez
Eric Baqué	Josep Escolà	Daniel Merino	Ariadna Sanglas
Sara Barba	Alejandro Esteban	Anna Mimoso	Josep M ^a Santesmasses
Marina Barquín	Adrià Fàbrega	Berto Minobis	Ferran Sayol
Carme Bartrina	Esther Fanlo	Sandra Morujo	Víctor Sazatornil
Ignasi Batet	Xavier Farré	Toni Nievas	Bruna Senmartí
Josep Beltran	Jordi Faus	Pere Nogués	Tanit Senmartí
Gil Benet	Pau Federico	Héctor Núñez	Jordi Serrabassa
Xavier Besalduch	Ignasi Fernández	Xavier Oliver	Eric Serratosa
Josep M ^a Blanch	Joan Ferrer	Pau Ortiz	Max Solana
Benet Boadas	David Fitó	Lluís Palacín	Xavier Soler
Salvador Borrell	Ramon Flores	Santiago Palazón	Fermí Sort
Txevi Buigas	Óscar Franco	Pep Pannon	Anna Torrens
Albert Buil	Paula Fustero	Joan Pareja	Francisco Tugores
Olga Caimons	Marc Gallardet	Sònia Pareja	Emilio Valbuena
Jordi Calaf	Teresa Galo	Jordi Pascual	Laura Valdepeñas
Arnau Campanera	Xavier Garreta	Maxime Pastore	Raul Valverde
Albert Campsolinas	Abril Gilabert	Joel Pérez	Anna Varea
Kim Canal	Alberto Ginés	Cristina Pérez	Jose Vélez
Sergi Cano	Eulàlia Gómez	Albert Peris	Jordi Vergés
Noel Caparroz	Carolina González	Mariona Picart	Joel Vidal
Berta Capellà	Rafel Guardia	Ramiro Piñol	Jordi Vilarrasa
Marc Carrera	Jordi Guillén	Jaume Pinós	Marc Vilarrubias
Gerard Carrión	David Guixé	Josep Piqué	Marc Vilella
Laia Casafont	Damià Hoyos	Pietat Pizarro	Jordi Villaronga
Jordi Castilló	Alicia Jarma	Borja Polo	Carles Viñas
David Català	Mireia Jiménez	Jordi Ponce	Jordi Vives
Adrià Celma	Carme Juanola	Roger Puig-Gironès	Emma Zarro
Albert Cereza	Joan Ignasi Julià	Joan Real	
Ricard Collado	Josep Maria Lacruz	Gemma Rey	
Francesc Còrdoba	Joan Lanzaran	Sandra Ripoll	

El seguiment de mesocarnívors és una iniciativa de:



Coordinació científica i tècnica:

Eric Serratosa ¹, Ariadna Sanglas ², Marc Vilella ¹ i Ferran Sayol ^{1,3}

¹ Grup de Recerca BiBio. Museu de Ciències Naturals de Granollers. 08402 Granollers.

² Centre de Recerca Ecològica i Aplicacions Forestals (CREAF). 08193 Cerdanyola del Vallès.

³ Centre tecnològic BETA. Universitat de Vic. Universitat Central de Catalunya. 08500 Vic



Suport econòmic i logístic:



Entitats col·laboradores:



Resum

El seguiment de mesocarnívors es basa en l'establiment de **Parcel·les de Seguiment Permanent de Carnívors (PSPC)** distribuïdes arreu del territori català on, mitjançant el parament fotogràfic, es busca determinar l'evolució de la comunitat de mesocarnívors al llarg del temps. El cinquè any del projecte ha estat el més extens, amb 47 PSPC i unes 585 càmeres de parament fotogràfic. Aquest esforç ha permès obtenir dades de 27 espècies de mamífers salvatges, dels quals 13 són carnívors. El projecte se centra en les 6 espècies de mesocarnívors terrestres, de les quals la guineu n'és la més abundant, amb diferència. El teixó i la fagina també són espècies ubiques a Catalunya, i en termes d'abundància ocupen el segon i tercer lloc, respectivament. La geneta, absent a les cotes més altes, és el quart mesocarnívor en distribució i abundància. En darrer lloc hi trobem el gat fer i la marta, dues espècies amb àrea de distribució reduïda al Pirineu i Prepirineu —en el cas del felí, també als Ports de Tortosa—, i menor abundància allà on hi són presents. Els resultats de 2025 mantenen la tendència a l'alça pel que fa a abundància relativa de totes les espècies, a excepció de la marta, seguint amb la recuperació des del 2023, any que va registrar els valors mínims d'abundància relativa des de l'inici del projecte. En el cas de la guineu, s'observa una tendència a l'alça des de l'inici del seguiment. Més enllà d'obtenir un gran volum de dades d'aquestes espècies, el desplegament de càmeres arreu del territori permet detectar espècies de grans carnívors, com el llop i l'ós; espècies de les quals se'n tenen poques cites al llarg de l'any, com el turó i la mostela; i espècies al·lòctones presents en major o menor mesura, com el visó americà i l'ós rentador. A més, també s'obté un gran volum de dades de mamífers ungulats, lagomorfs, i fins i tot petits mamífers. Totes aquestes dades es posen a disposició dels projectes que fan seguiment dels respectius grups o espècies.

ÍNDEX

1. INTRODUCCIÓ	6
2. OBJECTIUS DEL PROJECTE	7
3. METODOLOGIA	8
3.1 Zona d'estudi i estacions de seguiment	8
3.2 Tractament i anàlisi de dades	8
4. RESULTATS	10
4.1 La xarxa de seguiment	10
4.2 Resultats generals	11
4.3 Estadístics poblacionals dels mesocarnívors terrestres	12
4.3.1 Riquesa	12
4.3.2 Distribució i ocupació	13
4.1.3 Abundància relativa (RAI)	14
5. CONCLUSIONS GENERALS	18
6. PUBLICACIONS, COMUNICACIÓ I DIVULGACIÓ DELS RESULTATS	19
6.1 Publicacions	19
6.2 Col·laboracions	19
6.3 Divulgació i difusió del projecte	20
7. BIBLIOGRAFIA	22
8. AGRAÏMENTS	23
9. RESULTATS PER PARCEL·LA DE SEGUIMENT PERMANENT	24

1. INTRODUCCIÓ

Els carnívors juguen un paper important en el funcionament dels ecosistemes. En trobar-se al capdamunt de la cadena tròfica, actuen com a reguladors de les poblacions d'altres espècies, cosa que contribueix a mantenir l'equilibri ecològic. No obstant això, sovint han patit les conseqüències d'una convivència conflictiva amb els humans, fet que ha provocat un declivi en les poblacions d'algunes espècies i ha posat en risc la seva conservació. Conèixer l'estat actual de les seves poblacions i establir sistemes de seguiment a llarg termini és essencial per identificar possibles amenaces, detectar tendències poblacionals i implementar mesures de gestió efectives que garanteixin la seva supervivència i la preservació dels ecosistemes on habiten.

Entre els mesocarnívors presents a Catalunya, el gat fer (*Felis silvestris*) és probablement un dels més desconeguts. Aquest projecte va iniciar-se l'any 2020 amb l'objectiu de conèixer el seu estat genètic i poblacional, així com de garantir-ne el seguiment a llarg termini. Per aconseguir-ho, es va fomentar la cooperació entre persones, associacions, entitats i administracions del territori, consolidant així una xarxa fonamental per a la recollida de dades a gran escala. La metodologia de mostreig dissenyada per estudiar el gat fer també permet obtenir informació valuosa sobre altres carnívors que comparteixen el mateix hàbitat i tenen una ecologia similar. Amb els anys i el creixement de la xarxa de seguiment, el projecte ha ampliat el focus a les espècies de mesocarnívors terrestres —la guineu (*Vulpes vulpes*), el teixó (*Meles meles*), la fagina (*Martes foina*), la geneta (*Genetta genetta*), el gat fer i la marta (*Martes martes*) — i ha esdevingut el Seguiment de mesocarnívors. Paral·lelament, el Projecte Gat Fer aprofundeix en l'anàlisi d'alguns aspectes d'especial interès en el cas del felí, com la hibridació amb els gats domèstics.

El seguiment de mesocarnívors es basa en l'establiment de Parcel·les de Seguiment Permanent de Carnívors (PSPC) distribuïdes arreu del territori català on, mitjançant el parament fotogràfic, es busca determinar l'evolució de la comunitat de mesocarnívors al llarg del temps. En el cas del gat fer, a més, es recullen mostres d'excrements. Cada PSPC consta d'un mínim de 12 càmeres de parament fotogràfic, separades per una distància d'1,5 km. Les càmeres romanen actives durant un mínim de 90 dies, entre els mesos de novembre i juny, coincidint amb el període de major activitat i zel de moltes d'aquestes espècies. Per tal de garantir dades sòlides amb l'objectiu d'avaluar l'estat de les espècies i les tendències poblacionals a mitjà-llarg termini, tant en l'àmbit global com local, és essencial que les estacions de seguiment es repliquin any rere any en unes condicions el màxim de similars possible.

2. OBJECTIUS DEL PROJECTE

El projecte va néixer amb l'objectiu de millorar el coneixement i l'estat de conservació dels mesocarnívors, amb especial atenció al gat fer. Per fer-ho, es van implementar diverses línies de treball enfocades a fer un seguiment d'aquestes espècies, així com activitats de sensibilització i educació ambiental per donar-les a conèixer i difondre el coneixement i dades adquirits.

El pla estratègic proposat a l'inici del projecte plantejava l'assoliment de les següents tasques:

1. Establir una xarxa de Parcel·les de Seguiment Permanent de Carnívors (PSPC): localitats fixes on s'utilitza el parament fotogràfic per estimar diferents paràmetres poblacionals dels mesocarnívors i veure com evolucionen al llarg del temps.
2. Fomentar la participació d'entitats i persones naturalistes interessades en l'estudi dels mesocarnívors, a mode de projecte de ciència participativa.
3. Promoure diversos subprojectes que puguin aportar informació i resultats addicionals sobre l'ecologia o conservació dels diferents mesocarnívors, amb l'opció que pugin ser desenvolupats per estudiants universitaris, si s'escau.
4. Col·laborar en iniciatives d'estudi de mesocarnívors a nivell nacional o internacional.

3. METODOLOGIA

3.1 Zona d'estudi i estacions de seguiment

El projecte es duu a terme a nivell de Catalunya, i es basa en l'establiment d'estacions de seguiment anomenades Parcel·les de Seguiment Permanent de Carnívors (PSPC) repartides pel territori. A cada estació de seguiment (PSPC) s'instal·len un mínim de 12 càmeres de parament fotogràfic, disposades en forma de quadrícula, no necessàriament regular o quadrada, amb una separació d' $1,5 \pm 0,2$ km (Figura 1). Aquestes PSPC es mostregen cada any per tal de fer un seguiment a mitjà-llarg termini de la comunitat de mesocarnívors.

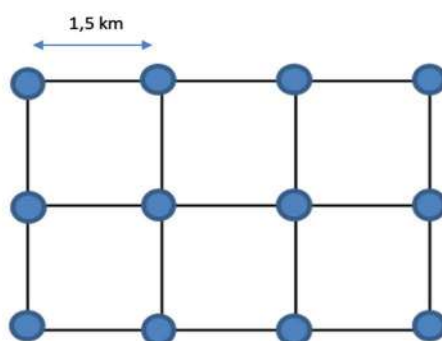


Figura 1 Disseny de la metodologia del seguiment. Els punts blaus representen les càmeres de parament fotogràfic.

Les càmeres es col·loquen en punts amb evidències d'activitat de fauna durant un mínim de tres mesos consecutius, sense aplicar cap tipus d'atraient olfactiu ni esquer per tal d'evitar influir en el comportament natural de les espècies i poder així obtenir uns càlculs d'abundància i densitats poblacionals més reals. Les càmeres es programen per estar funcionant les 24h del dia i activar-se automàticament en detectar moviment, produint ràfegues d'imatges. L'hora es configura segons el Temps Universal Coordinat (UTC), fus horari més proper a l'hora solar real per garantir la coherència temporal entre totes les càmeres i l'anàlisi dels patrons d'activitat de les espècies.

3.2 Tractament i anàlisi de dades

Al conjunt de dades obtingudes se'ls aplica un seguit de filtres previs a l'anàlisi per tal de fer-les el màxim de comparables entre parcel·les i anys de seguiment:

- Deteccions independents: es consideren contactes les fotografies d'una mateixa espècie en una mateixa càmera separades per un espai de temps major a 60 minuts.
- Període de seguiment: es treballen les dades obtingudes entre l'1 de novembre i el 30 de juny.
- Dies d'activitat de les càmeres: es tenen en consideració totes les càmeres que tenen un període de seguiment real d'almenys 40 dies.
- Volum de deteccions anòmal: no es tenen en compte 'aquelles càmeres on algun dels mesocarnívors hi apareix amb una regularitat anormalment elevada. S'han identificat els valors atípics (*outliers*) mitjançant el criteri de 1,5 vegades el rang interquartílic (IQR). Per corregir l'asimetria de les dades i evitar biaixos en la detecció, el càlcul s'ha realitzat sobre les dades prèviament transformades en escala logarítmica ($\log+1$).

A partir de la base de dades resultant, es calculen diverses variables poblacionals de les espècies

- Riquesa: Nombre d'espècies de mesocarnívors detectades a cada parcel·la de seguiment.
- Distribució i ocupació: presència/absència de les espècies a cada estació de seguiment i percentatge de càmeres amb presència de cada espècie a cada estació de seguiment.
- Abundància relativa (RAI): el nombre de contactes d'una espècie en una determinada càmera o parcel·la de seguiment, estandarditzat per 100 dies de seguiment per facilitar comparacions entre càmeres.
- Percentatge de contactes: percentatge de contactes de cada espècie respecte el total de contactes de mesocarnívors, calculat a nivell de càmera i fent la mitjana a nivell de parcel·la (veure a resultats per parcel·la de seguiment).

4. RESULTATS

4.1 La xarxa de seguiment

Aquest 2025 la xarxa de seguiment ha estat formada per 47 PSPC (Taula 1), amb un desplegament d'aproximadament 585 càmeres de parament fotogràfic arreu de Catalunya. En aquesta memòria es treballen les dades de 42 PSPC, ja que d'algunes en falten dades imprescindibles per a l'anàlisi.

Taula 1 Llista de les estacions de seguiment de mesocarnívors actives durant la campanya 2025.

1	Alta Ribagorça (ALR)	31	Montsià (MSA)
2	PN de les Capçalleries del Ter i del Freser (CTF)	32	Serra del Montsec (MTC)
4	EIN del massís de les Salines (MLS)	33	Castellfollit del Boix (CFB)
5	PNIN de l'Albera (ALB)	34	RNC de Boumort (BOU)
6	Serra de Montclar (SMO)	35	Parc de la Serralada de Marina (SMA)
7	Odèn (ODE)	36	La Segarra - Vall del Llobregós (LLO)
8	EIN Serra del Catllaràs (CAT)	37	Serra de Finestres (FNT)
9	Parc del Castell de Montesquiu (MTQ)	38	Port de Perves-Senterada (PRV)
10	PN del Montseny (MSY)	39	Baén (BAE)
11	PN del Cadí-Moixeró nord (CER)	40	Osor (OSO)
12	PN del Cadí-Moixeró sud (MOI)	41	Serra d'Ensija (ENS)
13	PN del Montgrí (MTG)	42	RN Mas de Melons (MML)
14	PN de Sant Llorenç del Munt i l'Obac (SLL)	43	PNIN Poblet
15	PN de Muntanya de Montserrat (MDM)	44	Castelló de Farfanya (FFN)
16	EN de les Guàrdies-Savassona (GUI)	46	Serra de Cardó (SDC)
17	Parc del Montnegre i el Corredor (MCO)	50	Plana de Vic (PDV)
20	Santa Coloma de Farners (SCF)	51	Baix Ter (BTR)
21	Lluçanès (LLC)	52	Basses de l'Albera (BAL)
22	Serra de Montgrony (MGR)	53	Serra de Llaberia (LLB)
23	PN dels Ports (PNP)	54	Parc de la Serralada Litoral (SLI)
24	PN de l'Alt Pirineu (API)	55	PN de la Serra de Montsant (MST)
25	Vall d'Aran (VAV)	56	Gisclareny (GIS)
26	Parc del Garraf (GRF)	57	Cuberes - Boumort (CUB)
27	Beuda - Bassegoda (BBS)		

De les 47 PSPC que han integrat el seguiment, 9 d'elles s'han adherit al projecte aquest 2025 (Figura 2). En línia amb un dels objectius dels darrers anys, s'ha treballat per augmentar el seguiment en zones agrícoles i, per altra banda, que la xarxa estigui més uniformement desplegada arreu de Catalunya. Així doncs, quatre de les noves PSPC —Basses de l'Albera, Baix Ter, Plana de Vic i La Segarra-Vall del Llobregós— estan situades en ambients agrícoles, i dues altres es troben en espais de la província de Tarragona fins ara no representats al projecte -Serra de Montsant i Serra de Llaberia-.

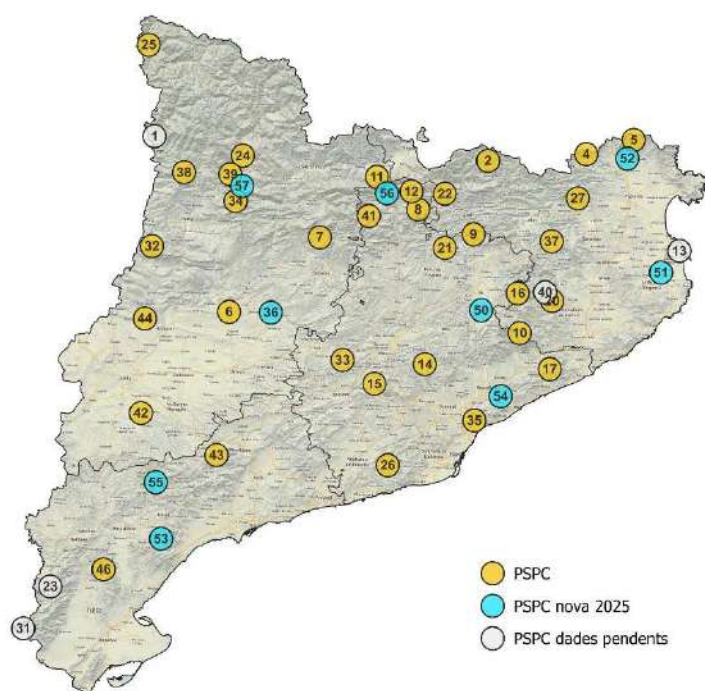


Figura 2 Distribució de les estacions de seguiment que han col·laborat amb el projecte durant el 2025. En groc, les parcel·les que ja han col·laborat altres anys amb el projecte; en blau, les que s'han adherit al projecte enguany; en blanc, les que en falten dades per poder generar els resultats.

4.2 Resultats generals

La implicació de tota la xarxa de seguiment ha permès obtenir dades de 27 espècies de mamífers salvatges, amb un total de 45.234 deteccions independents (Taula 2). L'espècie més detectada ha estat el senglar (*Sus scrofa*), seguida del cabirol (*Capreolus capreolus*). Entre les dues espècies d'ungulats representen gairebé el 40% de les deteccions totals del seguiment.

Pel que respecta als mamífers carnívors, s'han obtingut 14.662 deteccions independents corresponents a 13 espècies, 11 de les quals són autòctones i 2 al·lòctones: el visó americà (*Neogale vison*) i l'ós rentador (*Procyon lotor*). Dins d'aquest grup, destaca clarament la guineu; amb gairebé 8.000 deteccions, és el carnívor més freqüent i representa, per si sola, més de la meitat de les deteccions de tot el seu ordre.

Del total de deteccions de carnívors, els mesocarnívors terrestres —guineu, teixó, fagina, geneta, gat fer i marta— en representen el 99,7%. De manera puntual, s'han detectat carnívors més lligats a ambients aquàtics, com la llúdriga i el visó americà; petits carnívors, com la mostela; i espècies amb poblacions salvatges de pocs individus, com l'ós, el llop i el turó. Enguany, a la llista s'hi afegeix l'ós rentador, detectat en una única ocasió a la comarca del Baix Empordà.

Taula 2 Espècies de mamífers detectades durant la campanya de seguiment del 2025 i nombre de contactes de cada una. En negreta, les espècies en les que se centra el seguiment.

Nom comú	Nom científic	Deteccions	Nom comú	Nom científic	Deteccions
Senglar	<i>Sus scrofa</i>	9169	Cabra salvatge	<i>Capra pyrenaica</i>	211
Cabirol	<i>Capreolus capreolus</i>	8276	Marta	<i>Martes martes</i>	185
Guineu	<i>Vulpes vulpes</i>	7969	Mufló	<i>Ovis o. musimon</i>	147
Petits mamífers	-	4086	Mostela	<i>Mustela nivalis</i>	26
Conill	<i>Oryctolagus cuniculus</i>	3798	Cellarda	<i>Eliomys quercinus</i>	16
Teixó	<i>Meles meles</i>	2733	Llúdriga	<i>Lutra lutra</i>	7
Fagina	<i>Martes foina</i>	2221	Marmota	<i>Marmota marmota</i>	6
Cérvol	<i>Cervus elaphus</i>	1956	Turó	<i>Mustela putorius</i>	4
Llebre europea	<i>Lepus europaeus</i>	1296	Llop	<i>Canis lupus</i>	3
Geneta	<i>Genetta genetta</i>	1099	Eriçó fosc	<i>Erinaceus europaeus</i>	3
Esquirol	<i>Sciurus vulgaris</i>	836	Visó americà	<i>Neogale vison</i>	3
Isard	<i>Rupicapra pyrenaica</i>	555	Ós bru	<i>Ursus arctos</i>	2
Gat fer	<i>Felis silvestris</i>	409	Liró gris	<i>Glis glis</i>	1
Daina	<i>Dama dama</i>	217	Ós rentador	<i>Procyon lotor</i>	1

4.3 Estadístics poblacionals dels mesocarnívors terrestres

4.3.1 Riquesa

Alguns dels mesocarnívors terrestres presents a Catalunya són generalistes i capaços d'habitar pràcticament en qualsevol indret, mentre que d'altres presenten requeriments ecològics més exigents i àrees de distribució restringides. Aquesta heterogeneïtat fa que la riquesa d'espècies variï notablement segons la regió. Com s'observa a la **Figura 3**, la regió amb major riquesa de mesocarnívors terrestres és el Pirineu i el Prepirineu. Concretament, a les comarques del Berguedà, la Cerdanya, el Ripollès, el nord d'Osona, el Lluçanès i l'Alt Empordà, la riquesa assoleix el seu màxim, amb estacions on cohabiten les sis espècies objecte del seguiment (guineu, teixó, fagina, geneta, gat fer i marta).

Per contra, a la depressió central, les serralades litorals, les terres de Lleida i el Camp de Tarragona, la riquesa d'espècies tendeix a disminuir. El mínim s'ha registrat a la Reserva de Mas de Melons i a la Serra de Montsant, amb només 3 espècies detectades. Mas de Melons es manté un any més com l'estació amb menys riquesa, un fet atribuïble a la simplificació del paisatge, marcadament agrícola i estepari, que limita la presència d'espècies més forestals. Pel que fa a la Serra de Montsant, cal destacar que aquest ha estat el seu primer any de seguiment. Alguns problemes tècnics en el funcionament de les càmeres podrien haver infraestimat la diversitat real de la zona, per la qual cosa s'espera que en futures campanyes augmenti el nombre d'espècies detectades, detectant almenys la geneta.

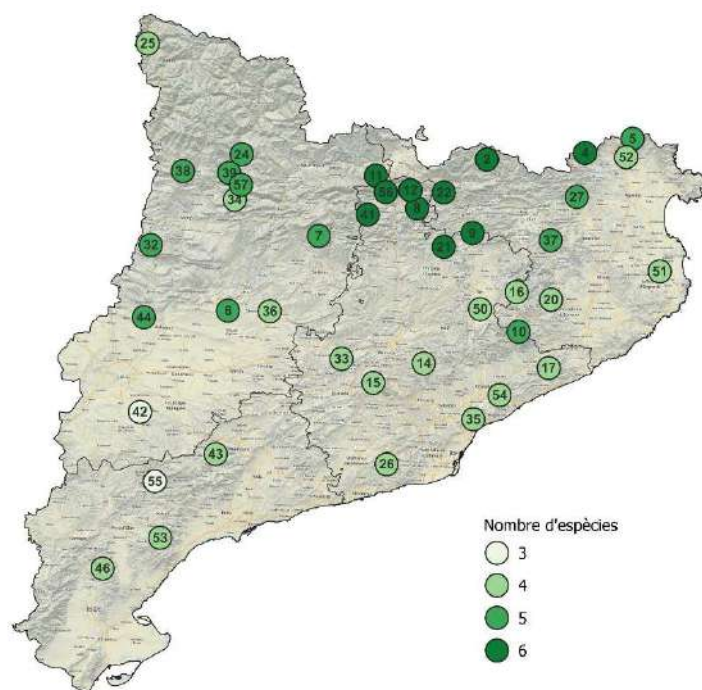


Figura 3 Riquesa d'espècies de mesocarnívor terrestre per PSPC segons les dades del seguiment de la temporada 2024/25. En escala de verds, les PSPC de menor (verd clar) a major (verd fosc) riquesa d'espècies.

4.3.2 Distribució i ocupació

L'anàlisi de presència/absència de les espècies al llarg de les estacions de seguiment que conformen la xarxa permet inferir la distribució d'aquestes espècies. D'altra banda, el percentatge de càmeres amb deteccions d'una espècie dins una PSPC permet inferir-ne l'ocupació.

La guineu i el teixó són les úniques espècies detectades a la totalitat de les parcel·les de seguiment (Figura 4). La facilitat per ocupar gran diversitat d'hàbitats els permet estendre's pràcticament a qualsevol indret de Catalunya (Barrull et al., 2023b, Barrull et al., 2023c). En el cas del cànid, no només és present arreu, sinó que a la majoria de PSPC se'l detecta a més del 75% de les càmeres. Tan és així que la mitjana de positius està per sobre del 90%. El teixó, en canvi, tot i tenir una distribució també molt àmplia arreu del territori, presenta una percentatge de positius força més variable, amb una mitjana del 61,5% de positius.

De la mateixa manera que els anteriors, la fagina presenta una presència contínua a pràcticament tot el país degut al seu caràcter generalista i molt adaptable (Barrull et al., 2023a). Manté una ocupació notable tant en zones de mitja muntanya com en àrees de terra baixa, que disminueix a les zones més àrides i desforestades de la depressió central o a les cotes més altes, on el medi ja no li ofereix el refugi o els recursos que necessita. En el conjunt del seguiment s'ha detectat al 60% de les càmeres.

En contraposició, l'altre mustèlid del gènere *Martes*, la marta, és el mesocarnívor terrestre amb una distribució més reduïda a Catalunya, i tan sols se l'ha detectat al 10% de les càmeres. La

distribució es limita al Pirineu i Prepirineu, degut a la seva especialització en climes més freds — de muntanya a Catalunya— i hàbitats marcadament forestals (Ruiz-Olmo et al., 2023). Les deteccions més meridionals de l'espècie es troben a l'estació de seguiment del Lluçanès.

Atès el caràcter termòfil de la geneta, la seva distribució i ocupació són pràcticament complementàries a les de la marta. Mostra una distribució molt extensa, amb una presència important a les serralades litorals i prelitorals, que va disminuint a mesura que augmenta l'altitud (Camps & Ruiz-Olmo, 2023). En global, es detecta al 36% de les càmeres instal·lades.

La distribució del gat fer, de manera similar a la marta, està restringida a la regió pirinenca i prepirinenca. En el cas del felí, però, hi ha una segona població als Ports de Tortosa, de la qual enguany no se n'han pogut obtenir dades. Amb tot, la població de gat fer a Catalunya és força contínua al llarg del Pirineu i Prepirineu (Such-Sanz *et al.*, 2023), essent la meitat oriental la més prolífica en quant a deteccions de l'espècie. El límit meridional d'aquesta població sembla situar-se a la Serra de Montclar a comarques de Lleida i al massís del Montseny a les comarques de Barcelona i Girona. Pel què fa a l'ocupació, s'observa que tan sols en una PSPC s'ha detectat l'espècie en més del 75% de les càmeres instal·lades. D'aquest resultat se'n pot inferir que viu en densitats baixes i té un comportament molt discret, fet que confirma la dificultat del seu seguiment i la rellevància d'utilitzar metodologies específiques (com l'anàlisi d'excrements) per complementar les dades obtingudes mitjançant el parament fotogràfic. En el conjunt de la xarxa de seguiment, el gat fer s'ha detectat al 24% de les càmeres.

4.1.3 Abundància relativa (RAI)

En aquest apartat es mostra l'abundància relativa mitjana de les espècies a la xarxa de seguiment, entesa com el nombre de deteccions cada 100 dies de seguiment. Per tal d'obtenir el RAI mitjà s'han tingut en compte tan sols les PSPC amb presència de cada espècie. Aquest tractament de les dades pràcticament no modifica els resultats per les espècies amb distribucions molt àmplies —guineu, teixó, fagina i geneta—però són importants per tenir un resultat fiable en el cas del gat fer i la marta, tenint en compte que les dues espècies es troben majoritàriament al Pirineu i Prepirineu i que la xarxa de seguiment els darrers anys ha crescut principalment en ambients de terra baixa i agrícoles.

Com ja s'ha esbossat en els apartats anteriors, i consistentment amb els resultats obtinguts des de l'inici del projecte, la guineu és, amb diferència, el mesocarnívor terrestre més abundant a Catalunya. Mentre que la resta d'espècies es mantenen en uns llindars de detecció per sota de les 6 deteccions per cada 100 dies (Figura 5), la guineu ha registrat enguany un RAI mitjà de 17 det./100dies. En un segon graó, també de manera consistent al voltant de les 5 det./100dies des de l'inici del projecte, s'hi troba el teixó. Un altre mustèlid, en aquest cas la fagina, ocupa el tercer lloc en quant a abundància mitjana, al voltant de les 3-4 det./100dies. En quart lloc, la geneta es detecta aproximadament dues vegades als 100 dies. Per últim, el gat fer i la marta son, a banda de les espècies amb una àrea de distribució més reduïda a Catalunya, les més difícils de detectar allà on hi són presents, amb menys de dues deteccions cada 100 dies de seguiment.

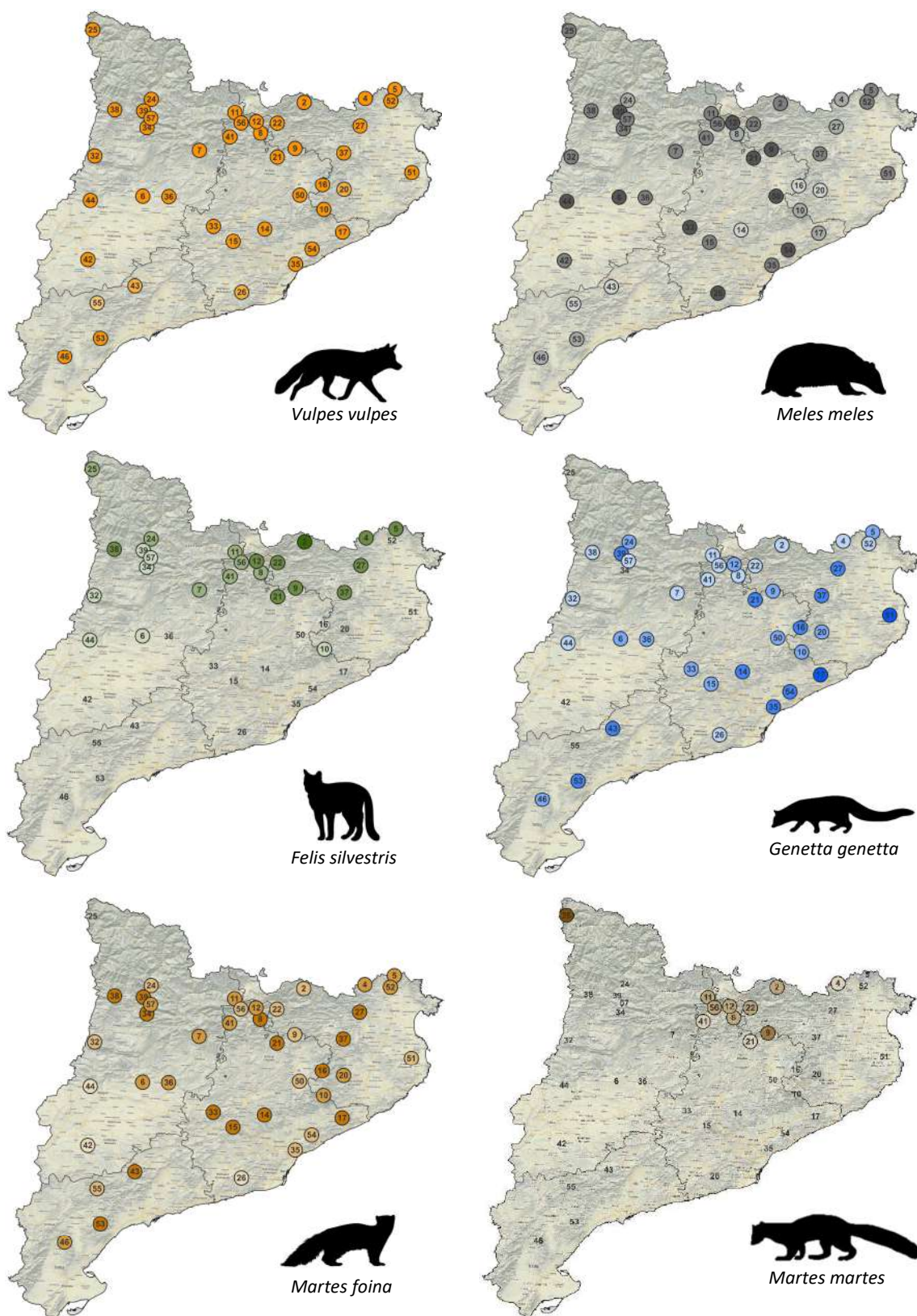


Figura 4 Mapes de les parcel·les de seguiment que han detectat cada mesocarnívor terrestre. Es representa en un gradient de colors el percentatge (%) de càmeres que han detectat l'espècie a la PSPC. Gradients amb 4 nivells: 0-25%, 25-50%, 50-75% i 75-100%. Les PSPC sense pintar corresponen a estacions on no s'ha detectat l'espècie.

La comparació dels valors d'aquest índex al llarg de les campanyes de seguiment permet inferir tendències poblacionals de les espècies, sempre tenint en compte els possibles biaixos deguts a la incorporació de noves estacions de seguiment. La major part de les espècies, a excepció de la marta, exhibeixen un mínim el 2023 i una recuperació els anys posteriors, assolint pràcticament el RAI màxim des de l'inici del seguiment. En el cas de la guineu, la tendència és clarament positiva des de 2021, mentre que per les altres quatre espècies —teixó, fagina, geneta i gat fer— el RAI va descendir entre 2021 i 2023 i enguany han recuperat valors molt similars als del primer any de seguiment.

Aquestes tendències generalitzades son probablement degudes al període de sequera perllongada que va viure Catalunya entre els anys 2021 i 2023, que va provocar una escassetat de recursos i la conseqüent davallada en les poblacions de petits mamífers, les preses predilectes de la majoria dels mesocarnívors estudiats. Tal i com es pot observar als resultats del Seguiment dels petits mamífers comuns d'Espanya (SEMICE, 2026), les poblacions de petits mamífers han experimentat una recuperació des del 2023 fins a dia d'avui, especialment les espècies més comunes i abundants: ratolí de bosc (*Apodemus sylvaticus*), ratolí de camp (*Mus spretus*) i musaranya vulgar (*Crocidura russula*).

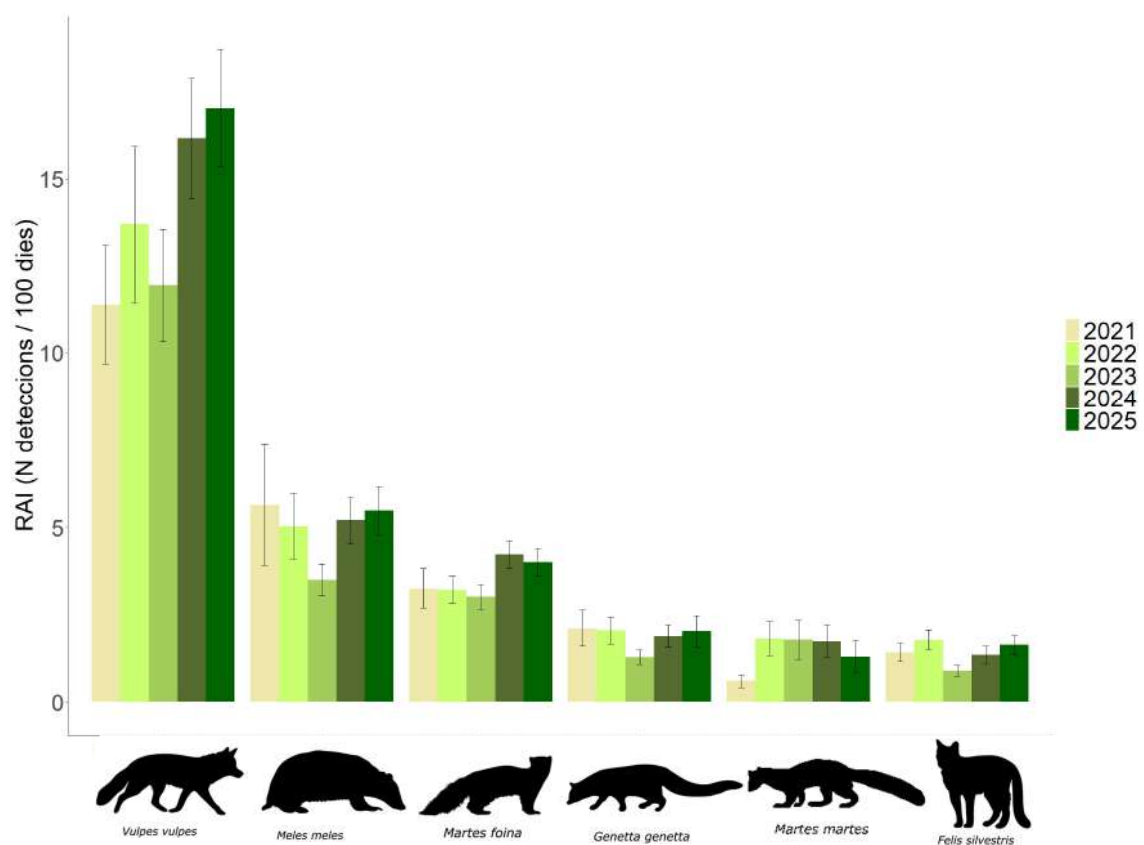


Figura 5 Mitjana i error estàndard (se) de la freqüència de detecció (RAI) de mesocarnívors terrestres en les parcel·les de seguiment on han estat detectades des de l'any 2021 fins el 2025.

La incorporació de noves estacions de seguiment any rere any podria suposar un biaix en les tendències presentades, especialment tenint en compte que els darrers anys s'ha incrementat el pes de les estacions de terra baixa o agrícoles a la xarxa. Per aquest motiu, s'ha replicat l'anàlisi anterior amb tan sols les PSPC que han estat actives des de l'inici del seguiment, i de les quals se'n tenen cinc anys de dades. Les tendències obtingudes (Figura 6) son similars als resultats

globals, si bé és cert que l'abundància relativa d'enguany és lleugerament inferior a la del 2024 per a totes les espècies i, per tant, inferior a la que s'obté en el conjunt de la xarxa de seguiment. Aquests resultats recolzen la idea de que les tendències globals no estan excessivament esbiaixades per l'augment de PSPC.

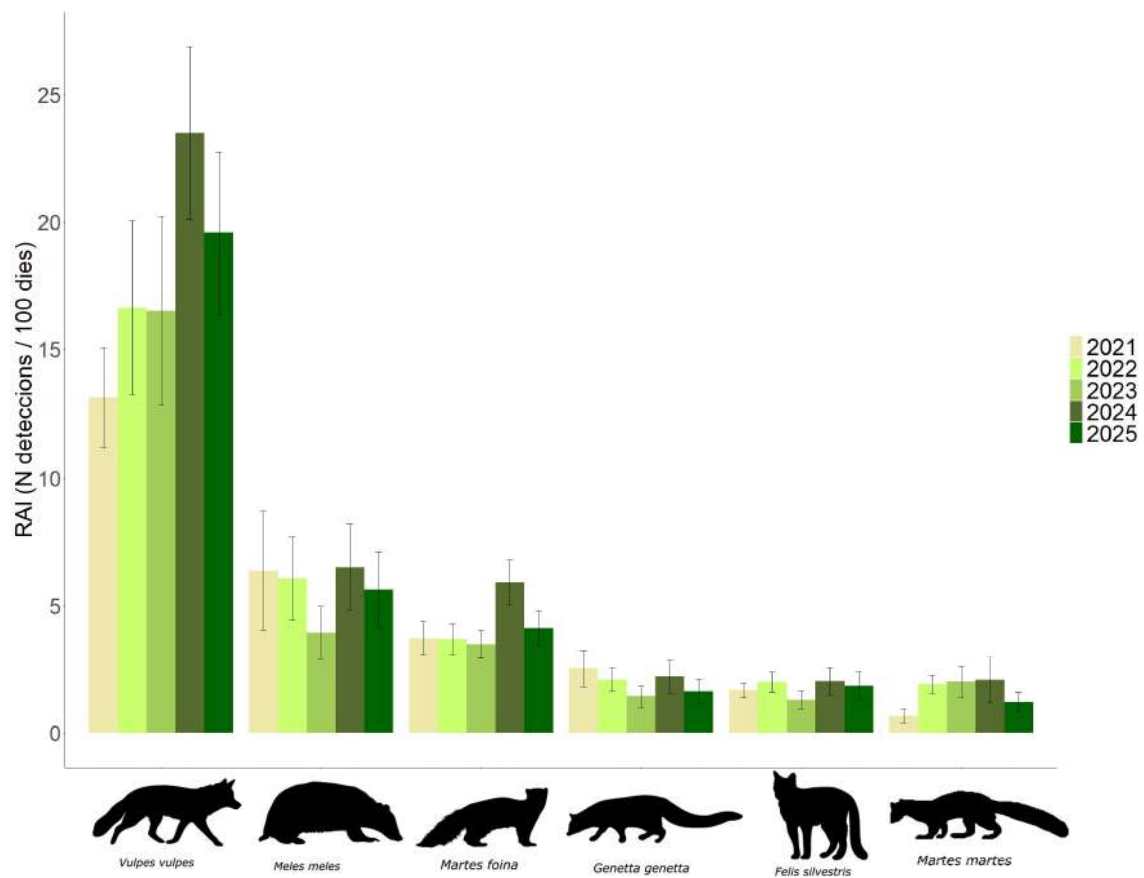


Figura 6 Mitjana i error estàndard (se) de la freqüència de detecció (RAI) de mesocarnívors terrestres en les parcel·les de seguiment on han estat detectades. Dades de les PSPC actives des de l'inici del projecte.

5. CONCLUSIONS GENERALS

La xarxa de seguiment que conforma el Seguiment de mesocarnívors ha comptat amb 47 estacions de seguiment, essent la més extensa fins al moment amb aproximadament 585 càmeres de parament fotogràfic instal·lades al llarg del territori català. Aquest desplegament ha estat possible gràcies a la participació d'unes 160 persones, entre col·laboradors i voluntaris, i ha permès obtenir dades de 27 espècies de mamífers salvatges, de les quals 13 corresponen a espècies de mamífers carnívors: 11 autòctons i 2 al·lòctons.

La regió més rica en mesocarnívors terrestres és el Pirineu, on coexisteixen les sis espècies. La guineu es troba a totes les estacions de seguiment i en totes elles hi és notablement present, essent el mesocarnívor terrestre més abundant a Catalunya. El teixó també s'ha detectat arreu, però en menor mesura que la primera. La fagina tan sols ha estat absent a la Val d'Aran, i és la tercera en discòrdia pel què fa a abundància relativa mitjana. En quart lloc tant pel que fa a estacions amb presència com a abundància relativa mitjana hi trobem la geneta, un mesocarnívor termòfil notablement present en zones de terra baixa i muntanya mitja que va perdent presència a mesura que augmenta l'altitud. En darrer lloc hi trobem el gat fer i la marta, dues espècies limitades a la regió pirinenca i prepirinenca. Ambdues són escasses allà on són presents, amb una mitjana de menys de 2 deteccions cada 100 dies de seguiment. En el cas del gat fer, també hi ha població als Ports de Tortosa, d'on enguany no s'han rebut les dades del seguiment que s'hi duu a terme.

Els resultats del 2025 són positius per a la majoria de mesocarnívors, que mantenen la tendència a l'alça des del 2023, any en què es van registrar els mínims des de que es duu a terme el projecte. La tendència de la guineu és ascendent des del 2021, mentre que el teixó, la fagina, la geneta i el gat fer van davallar del 2021 al 2023, i enguany han recuperat valors molt similars als del primer any de seguiment. La marta, en canvi, ha registrat el segon pitjor any després de tres anys amb una abundància relativa mitjana molt estable.

Tot i que el projecte se centra en l'estudi dels mesocarnívors terrestres —guineu, teixó, fagina, marta, geneta i gat fer— la xarxa de seguiment permet detectar espècies de grans carnívors, com el llop i l'ós, espècies de les quals se'n tenen poques cites al llarg de l'any, com el turó i la mostela, i espècies al·lòctones presents en major o menor mesura, com el visó americà i l'ós rentador. A més, també s'obté un gran volum de dades de mamífers ungulats, lagomorfs, i fins i tot petits mamífers. Totes aquestes dades es posen a disposició dels projectes que fan seguiment dels respectius grups o espècies.

Aquest projecte, nascut com a "Pla de seguiment del gat fer i altres mesocarnívors", ha derivat en el "Seguiment de mesocarnívors" atès que la metodologia aplicada és apte per fer seguiment de tot el grup i que la xarxa de seguiment ha crescut arreu de Catalunya, més enllà de les àrees de distribucions conegudes i potencials del gat fer. Tot i així, se segueixen duent a terme un estudi i anàlisis específiques per aquesta espècie, recollides dins el "Projecte gat fer".

6. PUBLICACIONS, COMUNICACIÓ I DIVULGACIÓ DELS RESULTATS

6.1 Publicacions

Enguany l'Ignasi Fernández-Cabello ha enviat el seu primer capítol de tesis a la revista *Journal of Mammalogy*, el qual ha desenvolupat durant el 2024 i 2025 amb dades obtingudes per aquest projecte, i en el qual han col·laborat diverses persones implicades en el projecte.

- Fernández-Cabello, I., Vilella, M., Serratos, E., Sanglas, A., Fernandez-Arrieta, N., Palazon, S., Real, J., Salvador, S., Puig-Gironès, R. & Sayol, F. (2026). Assessment of spatial and temporal overlap between wildcats (*Felis silvestris*) and domestic cats (*Felis catus*) in northeastern Iberia. *Journal of Mammalogy*.

A continuació s'adjunta un breu resum de l'article:

La presència d'espècies domèstiques pot causar múltiples impactes als ecosistemes naturals, especialment quan espècies salvatges properes hi són també presents. El gat fer europeu n'és un excel·lent exemple, ja que afronta amenaces importants per a la seva conservació degut a la presència de gats domèstics en entorns naturals. La seva interacció pot resultar en diferents nivells d'hibridació, transmissió de malalties i competència ecològica en diferents regions. En aquest estudi, analitzem el solapament espaciotemporal d'ambdues espècies fent servir més de 300 càmeres trampa distribuïdes en més de 30 parcel·les a tota Catalunya. Ni l'ocupació ni la detectabilitat del gat fer es van veure significativament influenciades per l'abundància relativa de gats domèstics. No obstant, es va observar una elevada segregació espacial entre ambdues espècies, cosa que podria ajudar a explicar la taxa relativament baixa d'hibridació en aquesta àrea. Els patrons d'activitat diària de les dues espècies de gat van mostrar un major solapament durant el període d'aparellament que durant la resta de l'any. Els patrons d'activitat dels gats domèstics van canviar en aquelles àrees amb presència de gat fer només durant el període no reproductiu, mentre que la presència de gats domèstics no va tenir cap efecte sobre l'activitat dels gats fers. Per tant, el zel del gat fer sembla influir en els períodes d'activitat dels gats domèstics, les hores d'activitat dels quals mostren un major solapament amb les dels gats fers durant el període d'aparellament. Les mesures de conservació del gat fer podrien centrar-se en fomentar la segregació espacial en aquelles regions on la hibridació és més persistent, intentant evitar les incursions de gats domèstics en àrees naturals, alhora que es monitorea la seva distribució i expansió cap a zones amb alt risc de trobades amb gats domèstics.

6.2 Col·laboracions

Durant el 2025, des del *Projecte Gat fer* s'ha participat en diferents iniciatives a escala catalana, estatal i internacional, llistades a continuació:

- **Atles de Mamífers de Catalunya**

Es van totes les cites recopilades del gat fer, a més de validar noves cites aportades per l'Atles, per tal d'elaborar una taula única i validada compartida entre els dos projectes. Aquestes dades han servit també per elaborar el mapa d'idoneïtat (**Apartat 4.6**). La publicació de l'Atles està prevista pel 2027.

- **Atles de Mamífers d'Espanya i Avaluació Lista Roja**

Es van cedir dades del projecte per Catalunya i es va participar en l'elaboració de la fitxa de l'espècie per l'Atles. Per altra banda, es va fer l'avaluació del gat fer per la llista vermella estatal (Lista Roja Espanya).

Cal destacar que el gat fer va ser classificat com a espècie **Vulnerable** al conjunt d'Espanya, tenint en compte la **pèrdua de >30%** de la seva distribució al centre i sud de la península (Criteri A2c), malgrat que la incertesa de les dades és gran i caldria reavaluar el seu estat un cop s'hagi recopilat més informació.



<https://www.nationalredlist.org/assessments/esssg-esnrl1221420253>

- **Avaluació llista veda (Green list) del gat fer a nivell mundial**

Es va participar en l'avaluació del gat fer a la llista verda a nivell mundial.

La llista verda és un complement a la llista vermella que ens indica com de minvades estan les poblacions de l'espècie respecte el seu estat natural. En el cas del gat, la seva mètrica de recuperació es troba al **43%**, considerant-se **altament reduït** (*Largely depleted*).



<https://www.iucnredlist.org/species/181049859/224982454>

6.3 Divulgació i difusió del projecte

Trobades i congressos

A mitjans d'octubre d'aquest 2025 es van celebrar les II Jornades del Grup de recerca en carnívors de Catalunya (FELIS). La trobada va tenir lloc a Sant Hilari Sacalm, i va acollir a socis del grup i de la Institució Catalana d'Història Natural, així com col·laboradors dels diferents projectes del grup. En total, les jornades van comptar amb 8 ponents i uns 45 assistents.

Al novembre de 2025, l'equip del projecte va assistir a la XI Trobada de presentació d'estudis del Montseny que va tenir lloc el 19 i 20 de novembre a Sant Esteve de Palautordera. Allà es van presentar els resultats obtinguts sobre el gat fer en l'Espai Natural del Montseny en dues comunicacions:



- **Serratosa, S., Sanglas, A., Vilella, M. & Sayol, F.** Seguiment de gat fer i altres mesocarnívors. XI Trobada de presentació d'estudis del Montseny. Presentació oral.

A finals del 2025 l'equip del projecte va assistir al XVII congrés de la Sociedad Ibérica para la Conservación y Estudio de los Mamíferos (SECEM), que es va celebrar entre el 5 i el 8 de desembre a Évora, Portugal. L'Ariadna Sanglas va fer una presentació explicant la metodologia i els avenços obtinguts pel projecte en quan al coneixement sobre l'àrea de distribució i l'estat de les poblacions de gat fer, posant en valor la contribució de la ciència ciutadana. L'Ignasi Fernández va presentar els resultats de l'article esmentat anteriorment i que formarà part de la seva tesi:

- **Sanglas, A., Serratosa, S., Vilella, M. & Sayol, F.** A citizen science approach to study the population and genetic status of the European wildcat in Catalonia. XVII Congreso de la SECEM. Évora, Portugal. 5-8 de desembre de 2025. Presentació oral.
- **Fernández-Cabello, I., Vilella, M., Serratosa, E., Sanglas, A., Fernandez-Arrieta, N., Salvador, S., Puig-Gironès, R. & Sayol, F.** Solapamiento espacio-temporal entre gato montés y gato doméstico en Catalunya. XVII Congreso de la SECEM. Évora, Portugal. 5-8 de desembre de 2025. Presentació oral.

7. BIBLIOGRAFIA

- Barrull, J., Ruiz-Olmo, J., Mate, I. & Camps, D. (2023a). Fagina *Martes foina*. Pp. 126-133 en: Ruiz-Olmo, J. & Camps, D. Eds. (2023). *Grans Mamífers de Catalunya i Andorra. Distribució, biologia, ecologia i conservació*. Lynx Nature Books, Barcelona.
- Barrull, J., Ruiz-Olmo, J., Mate, I., Such-Sanz, À. & Camps, D. (2023b). Guineu *Vulpes vulpes*. Pp. 180-189 en: Ruiz-Olmo, J. & Camps, D. Eds. (2023). *Grans Mamífers de Catalunya i Andorra. Distribució, biologia, ecologia i conservació*. Lynx Nature Books, Barcelona.
- Barrull, J., Mate, I. & Such-Sanz, À. (2023c). Teixó *Meles meles*. Pp. 140-145 en: Ruiz-Olmo, J. & Camps, D. Eds. (2023). *Grans Mamífers de Catalunya i Andorra. Distribució, biologia, ecologia i conservació*. Lynx Nature Books, Barcelona.
- Camps, D. & Ruiz-Olmo, J. (2023). Geneta *Genetta genetta*. Pp. 266-273 en: Ruiz-Olmo, J. & Camps, D. Eds. (2023). *Grans Mamífers de Catalunya i Andorra. Distribució, biologia, ecologia i conservació*. Lynx Nature Books, Barcelona.
- Ruiz-Olmo, J., Camps, D., Salvador, S. & Batet, T. (2023). Marta *Martes martes*. Pp. 120-125 en: Ruiz-Olmo, J. & Camps, D. Eds. (2023). *Grans Mamífers de Catalunya i Andorra. Distribució, biologia, ecologia i conservació*. Lynx Nature Books, Barcelona.
- SEMICE. (2026). Ratoli de bosc *Apodemus sylvaticus*. Recuperat el 4 de maig de 2026, de <https://www.semice.org/especies/apodemus-sylvaticus/#evolucio>
- Such-Sanz, À., Ruiz-Olmo, J., Sayol, F., Batet, T., Salvador, S., Vilella, M., Federico, P., Campsolinas, A. & Piñol, C. (2023). Gat fer *Felis silvestris*. Pp. 238-245 en: Ruiz-Olmo, J. & Camps, D. Eds. (2023). *Grans Mamífers de Catalunya i Andorra. Distribució, biologia, ecologia i conservació*. Lynx Nature Books, Barcelona.

8. AGRAÏMENTS

Els resultats d'aquesta memòria han estat possibles gràcies al suport de diverses institucions i d'una multitud de voluntaris entusiastes. A tots ells els volem agrair moltíssim el seu compromís amb el projecte.



Trobada del projecte al Museu de Ciències Naturals de Granollers, el 14 de març de 2026.

9. RESULTATS PER PARCEL·LA DE SEGUIMENT PERMANENT

A continuació es presenten les fitxes específiques per a cada Parcel·la de Seguiment Permanent de Carnívors (PSPC), on s'hi poden consultar:

- Equip de treball i les entitats que hi col·laboren.
- Breu caracterització de la zona d'estudi.
- Nombre de càmeres de la PSPC que s'han utilitzat per al càlcul dels paràmetres poblacionals i el nombre de càmeres on s'ha detectat cada mesocarnívor.
- Freqüència de detecció de les espècies de mesocarnívors terrestres per 100 dies de mostreig (RAI) dels cinc anys de seguiment, juntament amb fotografies obtingudes durant el mostreig.
- Diagrama de sectors amb el percentatge de contactes independents de les diferents espècies de mamífers detectades durant la darrera campanya de seguiment.

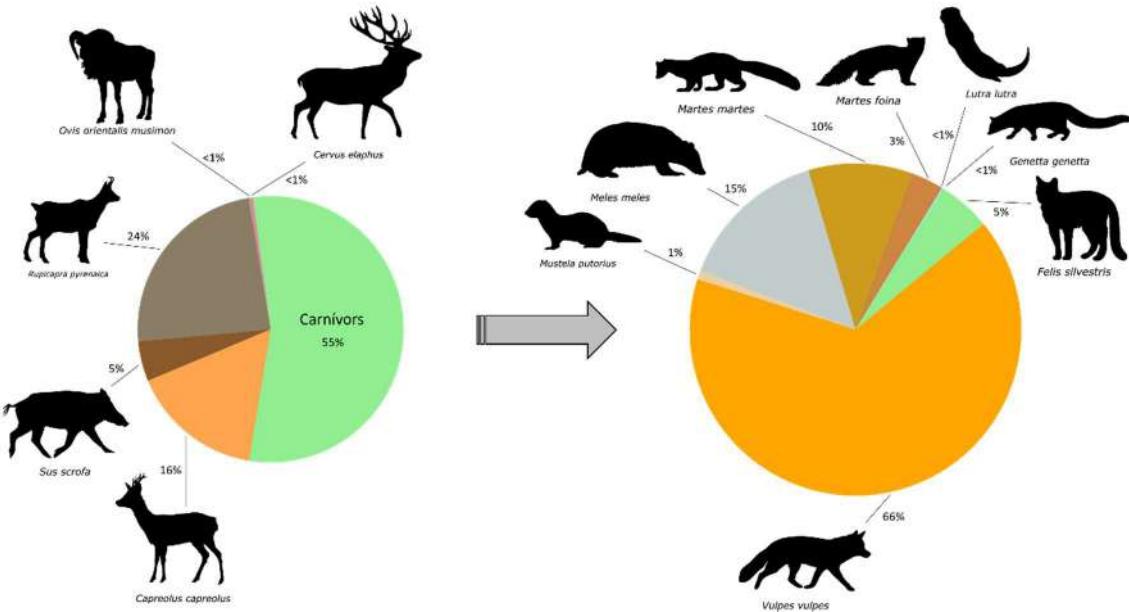
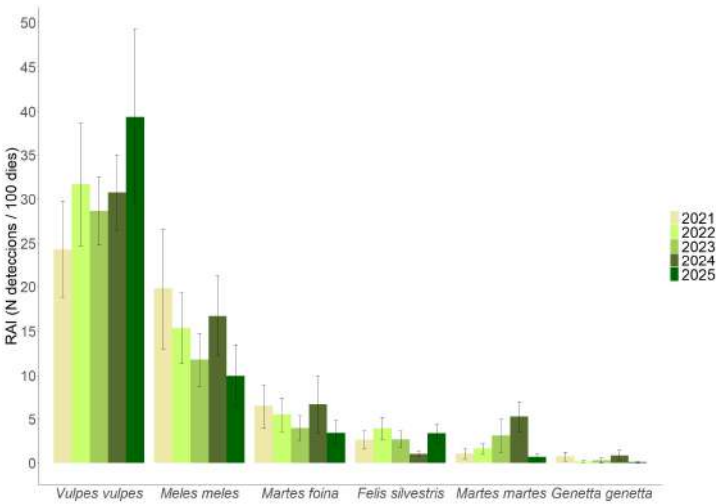
PSPC02 – Parc Natural de Capçaleres del Ter i del Freser

Equip de treball: Salvador Salvador

Entitats: Generalitat de Catalunya (PN Capçaleres del Ter-Freser) i Apatura Iris SL

Està situada, entre els 1.200 i 2.000 m d'altitud, resseguint la capçalera del riu Ter. El gradient altitudinal de la parcel·la és considerable, i algunes de les càmeres es troben a prop del límit del bosc. Hi trobem una bona diversitat d'hàbitats: pinedes de pi negre i roig, boscos caducifolis mixtos i de ribera i prats de pastura. El clima de la zona és humit i ric en torrents, que garanteixen a la fauna un accés senzill a l'aigua. El nucli habitat més proper seria Setcases, de manera que els visitants de la zona són més aviat excursionistes, que es concentren a l'estiu i a l'hivern.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
12	12	8	10	1	5	6



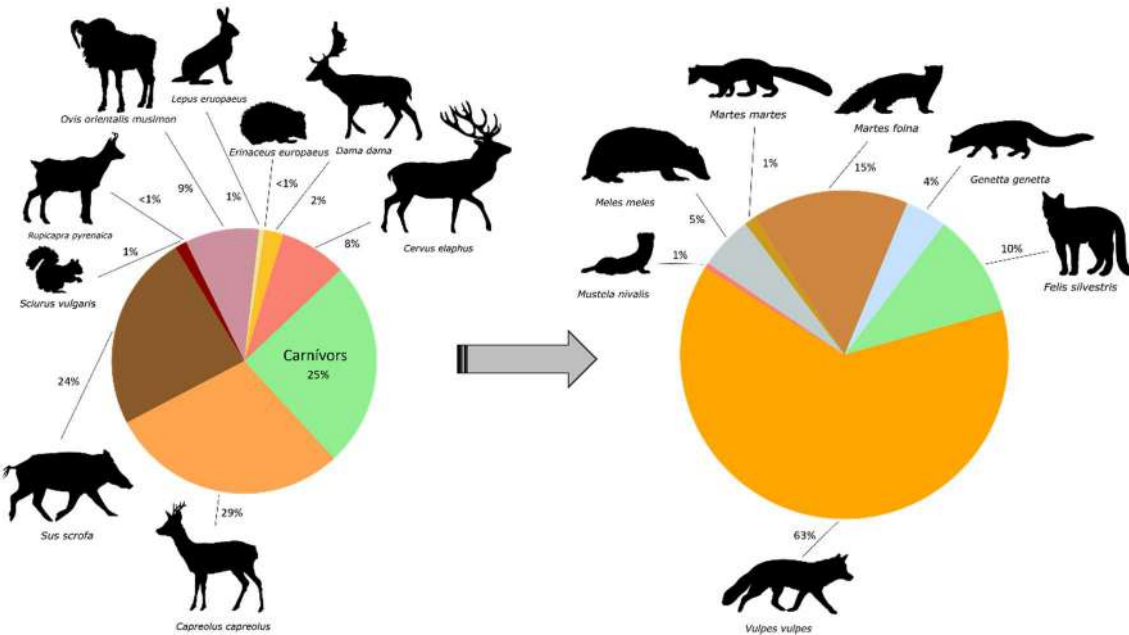
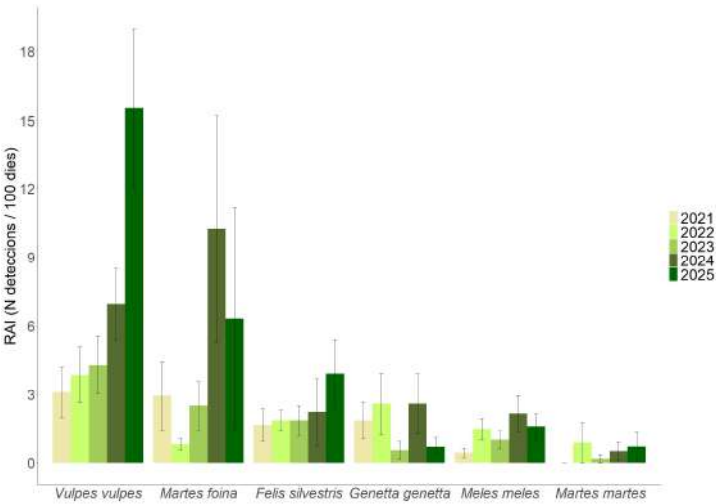
PSPC04 –Espai d’Interès Natural del Massís de les Salines

Equip de treball: Pau Federico, Ignasi Batet, Mireia Jiménez, Berto Minobis, Benet Boadas, Jordi Llaona i Sònia Pareja

Entitats: -

La parcel·la està situada entre els 400 i els 1.400 m d’altitud, majoritàriament en vessant sud i amb un relleu força abrupte. Bona part de la superfície està coberta per alzinar i rouredes de roure martinenc, excepte les zones més altes on predomina la fageda i el pi roig. Els espais oberts són escassos i consisteixen principalment en prats que trobem al llarg de tota la parcel·la. És una zona amb algunes torrenteres però no presenta cap curs d’aigua important. Es tracta d’un espai poc freqüentat pel turisme de muntanya i no envolta cap nucli habitat.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
12	10	6	8	3	9	2

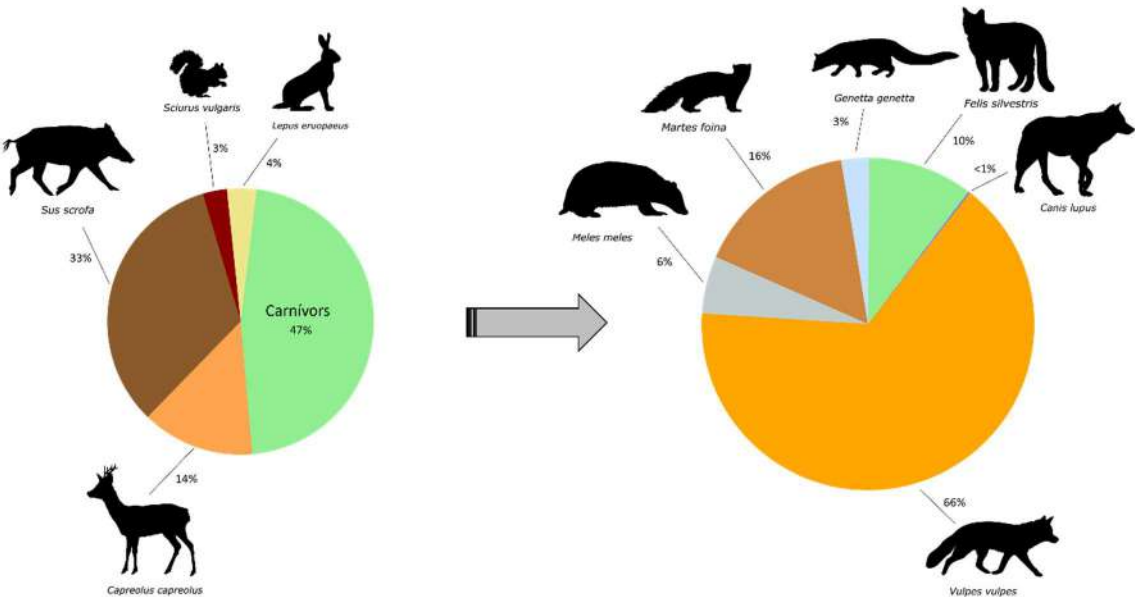
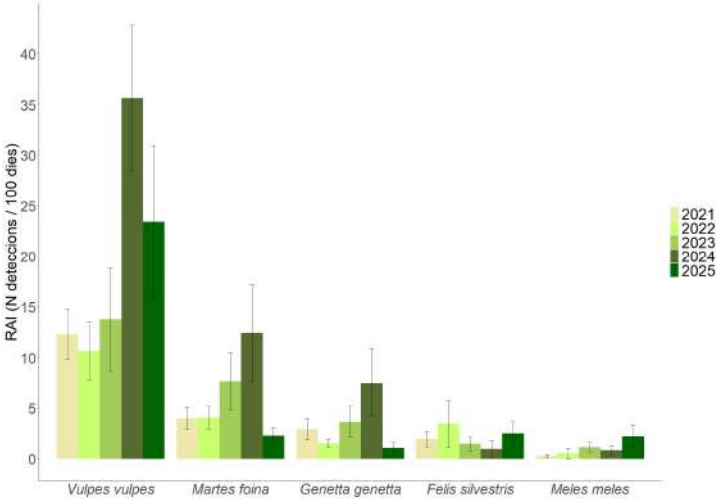


PSPC05 – Paratge Natural d’Interès Nacional de l’Albera

Equip de treball: Albert Campsolinas, Maxime Pastore, Gerard Carrión i Frédéric Salgués
Entitats: Generalitat de Catalunya (PNIN l’Albera)

La parcel·la està situada entre els 400 i els 1300 m d’altitud, majoritàriament en vessant sud i amb un relleu força abrupte. Bona part de la superfície està coberta per roureda amb roures martinencs i de fulla gran (*Q. pubescens*, *Q. petraea*) i fageda, excepte les zones més baixes i assolellades on predomina l’alzinar. Els espais oberts són escassos i es troben principalment a les parts més altes de la serra de l’Albera. És una zona amb un nombre important de torrenteres que desemboquen al riu Anyet. La parcel·la es troba en un indret poc freqüentat pel turisme on hi ha una presència important de ramaderia extensiva bovina.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
10	8	7	6	4	7	0

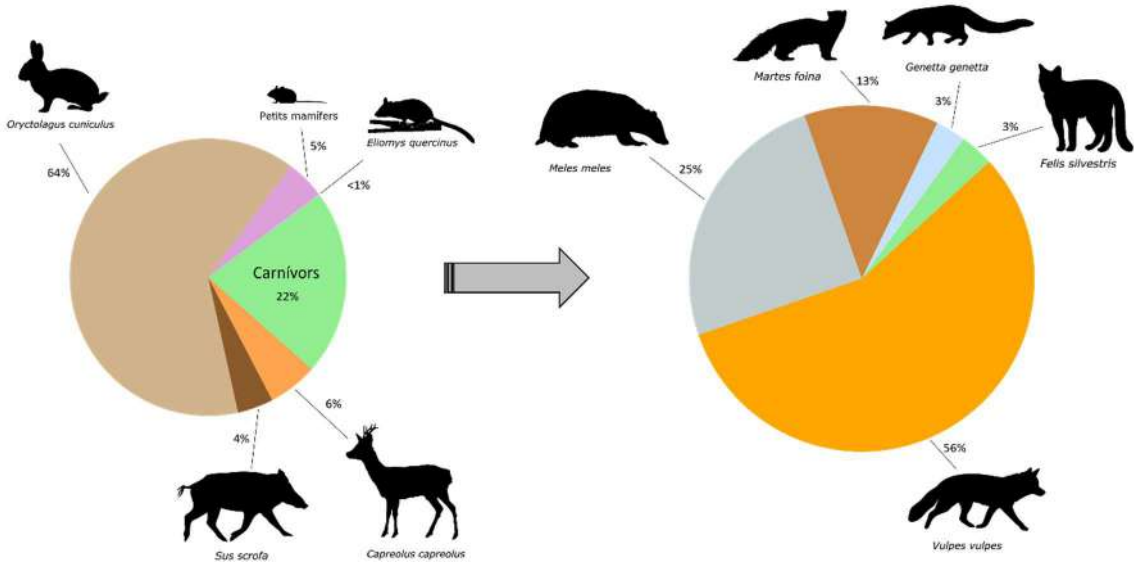
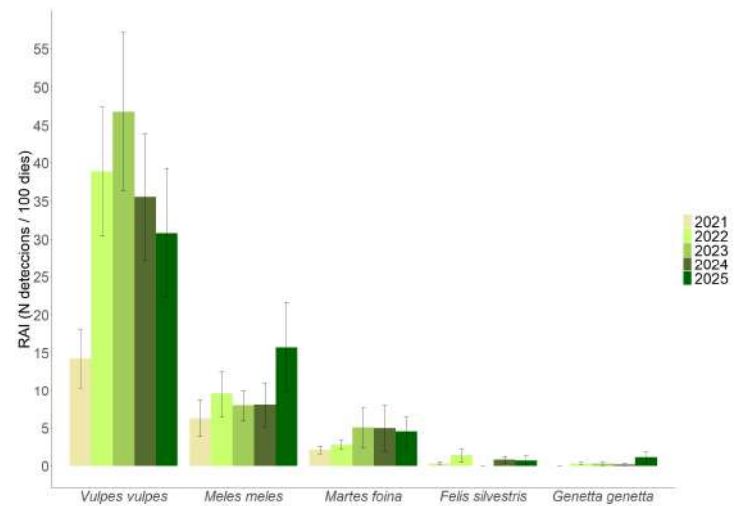


Equip de treball: Fermí Sort, Ariadna Sanglas, Joan Rodríguez, Lluís Culleré, Gerard Daniel, Anna Torrens, Anna Varea i Marina Barquín

Entitats: EGRELL i Cos d’Agents Rurals de Catalunya

La parcel·la forma part del PEIN Valls del Sió – Llobregós, a l’altura dels municipis de Montclar d’Urgell, la Donzell d’Urgell i Tudela de Segre. Es troba entre 380-500 m d’altitud i consisteix en un mosaic agroforestal de conreus herbacis extensius de secà i clapes d’alzinars, carrascars, brolles de romaní, timonedes i savinoses. Destaquen les abundants formacions de marges i pedra que afavoreixen que a la zona s’hi trobi una alta densitat de conill, fet que propicia que s’hi observin nombroses espècies de rapinyaires. De forma més dispersa, hi trobem algunes granges de porcs i nombroses masies antigues, la majoria d’elles deshabitades.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
11	11	10	2	3	7	0

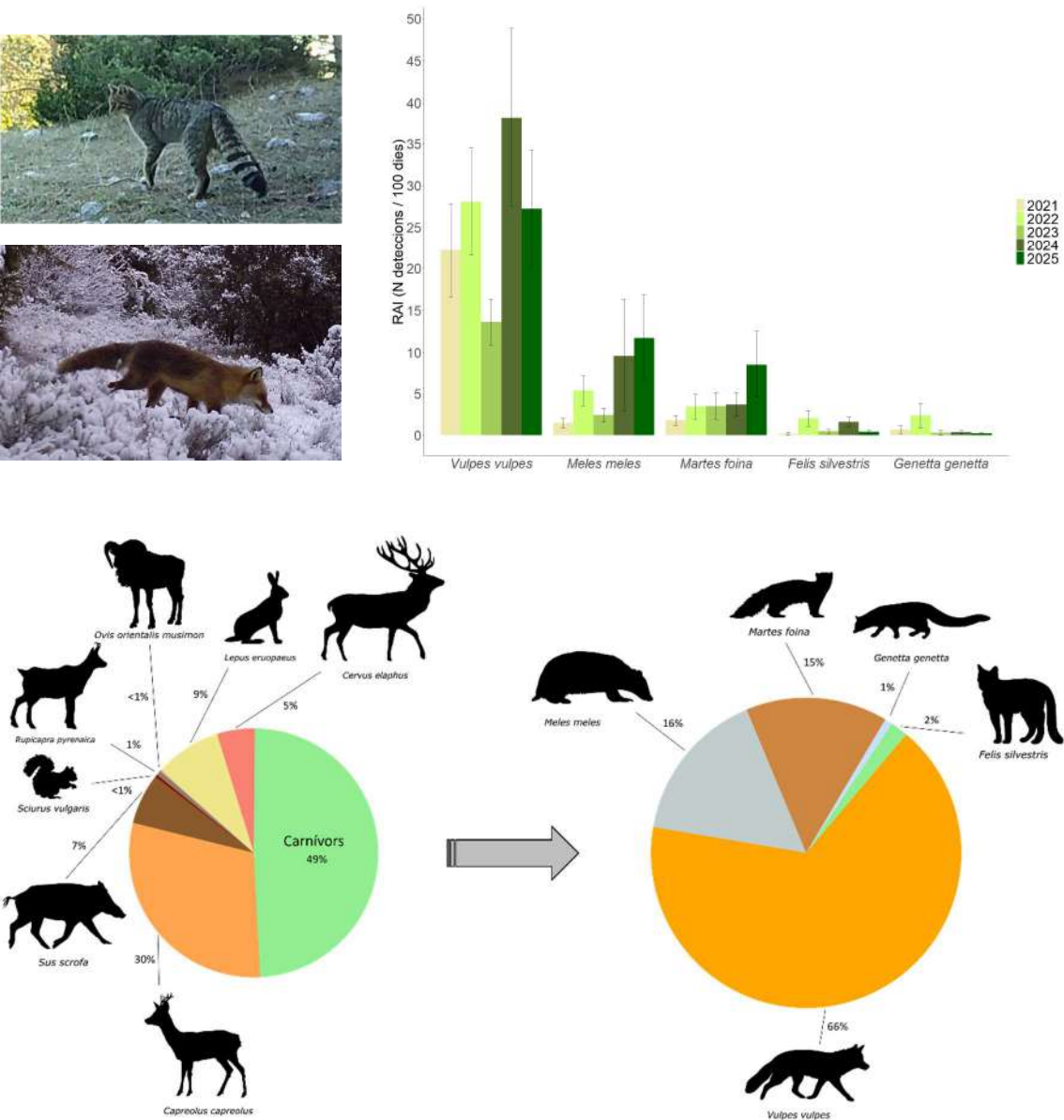


Equip de treball: David Guixé, Marc Vilarrubias, Noel Caparroz, Laia Casafont, Víctor Sazatornil, Fermí Sort, Marc Carrera, Montse Rodríguez, Dani Merino, Héctor Núñez i Laia Sanchez

Entitats: Grup de Natura del Solsonès (GNS), Centre de Ciència i Tecnologia Forestal de Catalunya (CTFC) i Zoo del Pirineu

La parcel·la està situada entre els 1000 i els 1700 m d'altitud i inclou dos municipis: Lladurs i Odèn. Hi dominen els boscos de pi roig entre pastures i prats de mitja muntanya, amb alguns alzinars i boixedes intercalats. També hi trobem algunes codines pedregoses amb brolles baixes i rouredes madures. Per últim, la riera de Canalda travessa la parcel·la de forma abrupta: entre rases i torrents acinglerats. Hi ha poca població que visqui a la zona, sols masies disperses, i els senders senyalitzats són relativament poc freqüentats.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
9	9	6	3	2	6	0



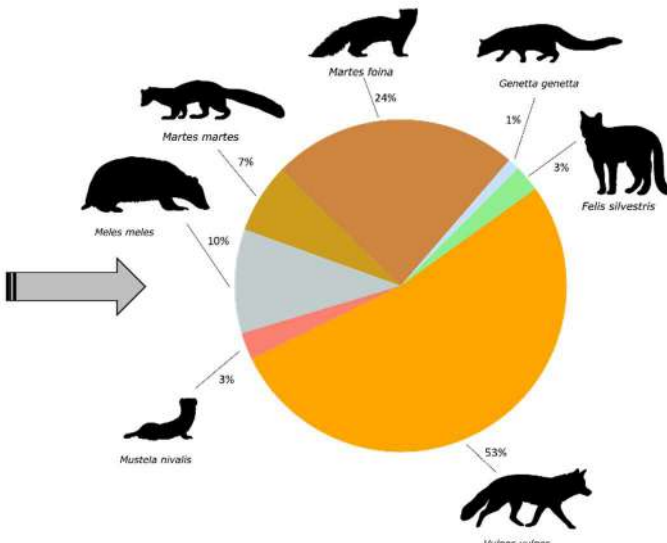
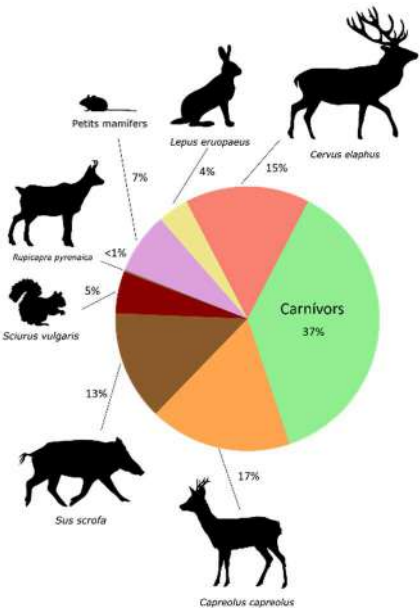
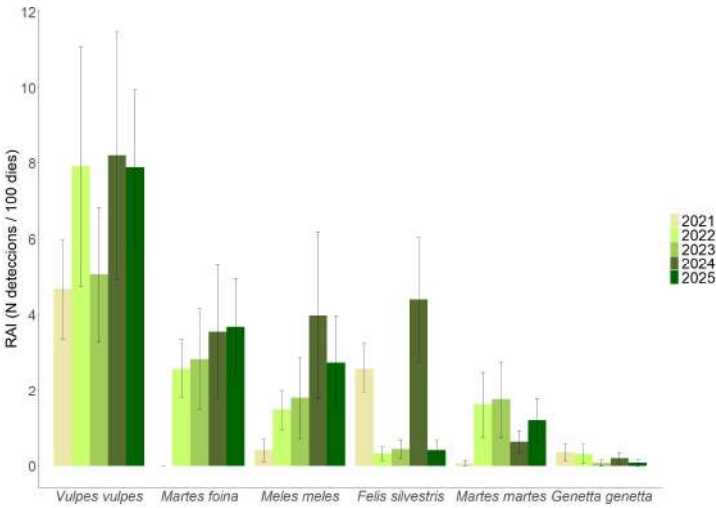
PSPC08 – Espai d’Interès Natural Serra del Catllaràs

Equip de treball: Toni Mampel, David Fitó, Ramon Flores, Arnau Campanera, Albert Peris, Joan Aguilar i Rodrigo del Amo

Entitats: Projecte Gat Fer Catllaràs

La parcel·la es troba situada dins el terme municipal de la Pobla de Lillet. Les cotes de la parcel·la se situen entre els 1100 i els 1700 m d’altitud. La vegetació dominant està formada per boscos de pi roig (*Pinus sylvestris*) i boscos mixts de pi roig amb roure martinenc (*Quercus pubescens*). En vessants obagues, apareixen fagedes amb sotabosc de boix (*Buxo-fagetum*). S’hi desenvolupa una gran activitat forestal i una pressió cinegètica considerable. També es mantenen encara alguns prats pasturats per bestiar boví. La zona és poc freqüentada i actualment deshabitada.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
11	11	5	3	1	9	5



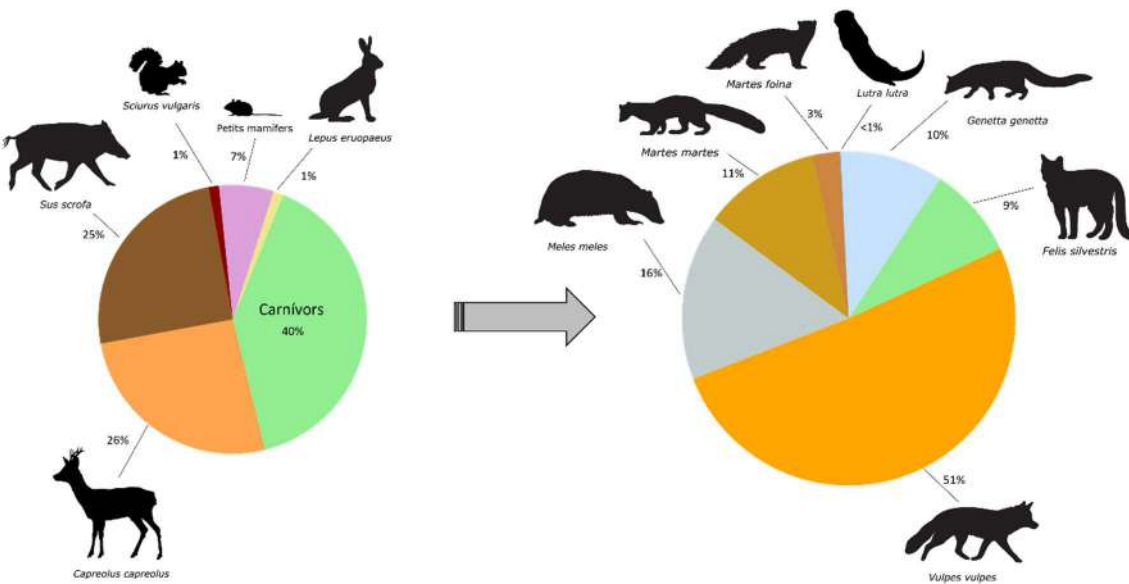
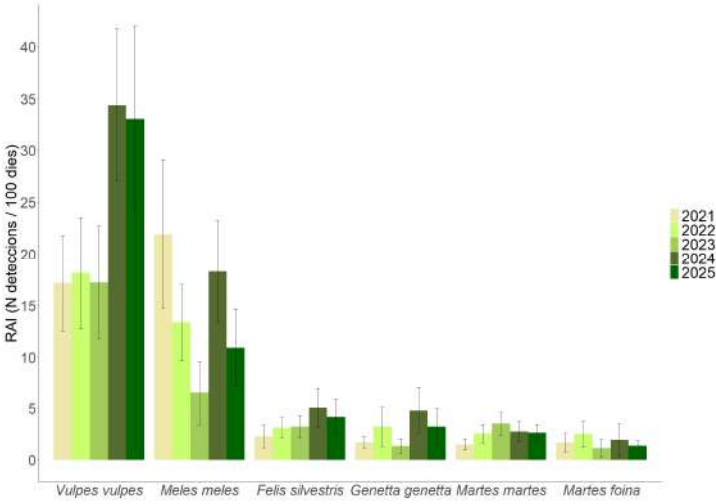
PSPC09 – Parc del Castell de Montesquiu

Equip de treball: Eric Serratosa, Ariadna Sanglas, Salvador Borrell, Francisco José Almagro, Gil Benet i Ferran Sayol

Entitats: Diputació de Barcelona (Parc del Castell de Montesquiu) i Grup de Naturalistes d'Osona (GNO-ICHN)

Està situada entre 650 i 1.000m d'altitud, al nord d'Osona. El riu Ter la travessa de nord a sud pel sector occidental. La vegetació està dominada pel bosc de pi roig, acompanyat d'espècies pròpies de zones humides com la moixera blanca, la blada o l'auró blanc. També hi ha zones de fageda a la part nord i diversos prats pasturats al llarg de la parcel·la. Queden poques masies habitades, però alguns sectors són freqüentats per excursionistes: especialment els bufadors de Beví i els voltants del Castell de Montesquiu.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
12	12	10	8	6	6	9



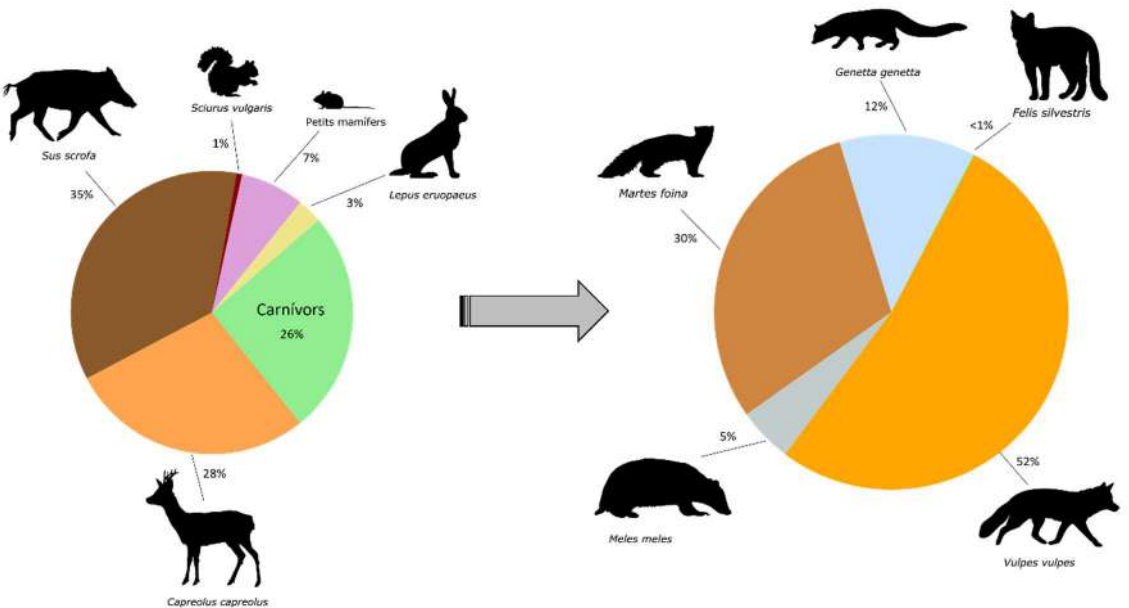
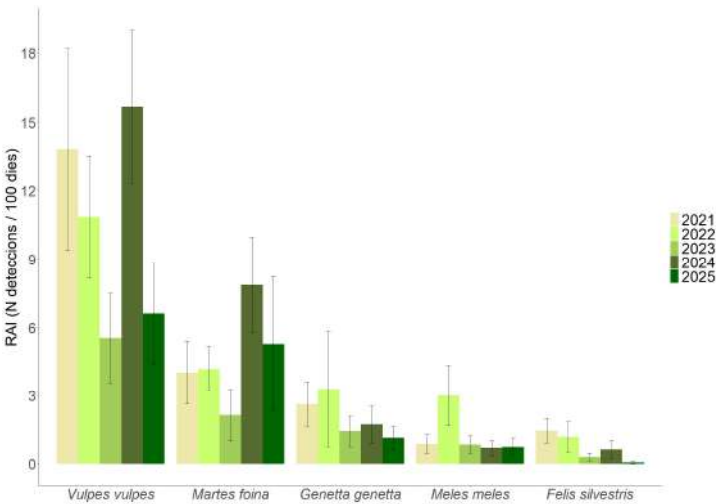
PSPC10 – Parc Natural del Montseny

Equip de treball: Eric Serratosa, Ariadna Sanglas, Jordi Villaronga, Toni Álvarez, Josep M^a Lacruz i Luisa Bachs

Entitats: Diputació de Barcelona (PN del Montseny) i Grup de Naturalistes d'Osona (GNO-ICHN)

Està situada entre els 800 i els 1.600 m d'altitud, majoritàriament en vessant nord-est i amb un relleu força abrupte. Bona part de la superfície està coberta per fageda, excepte les zones més baixes i assolellades on predomina l'alzinar. També hi apareixen algunes antigues plantacions d'avet de Douglas. Els espais oberts són escassos i consisteixen principalment en tarteres a la cara nord-oest de les Agudes. No presenta cap curs d'aigua important, excepte la capçalera de la Tordera. Inclou alguns espais força freqüentats pel turisme de muntanya, com ara el sector de Passavets, però no envolta cap nucli habitat.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
12	11	5	1	6	9	0

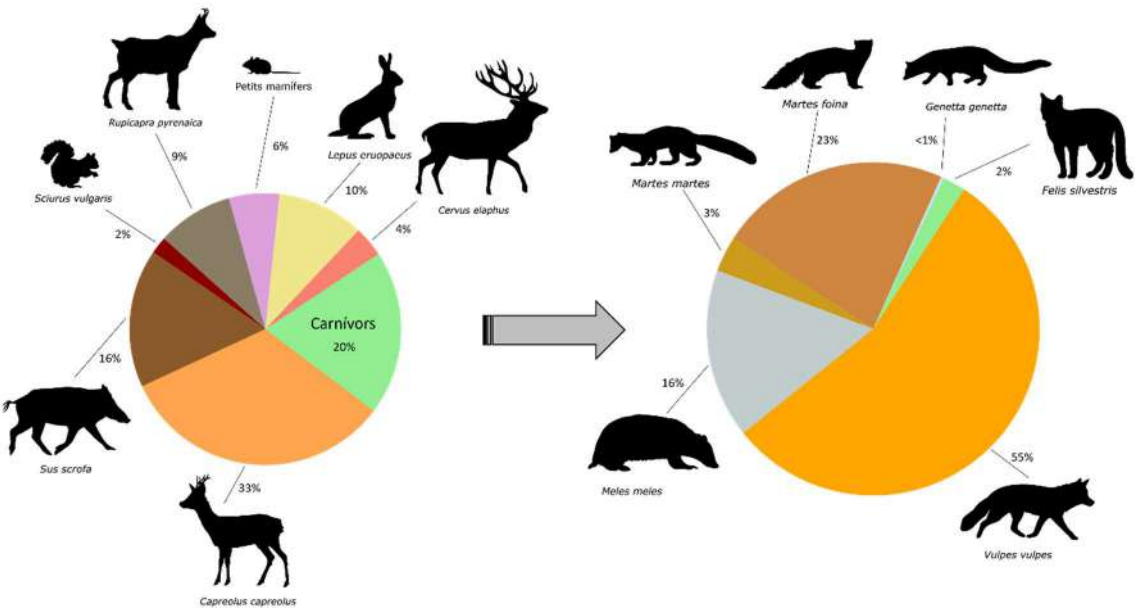
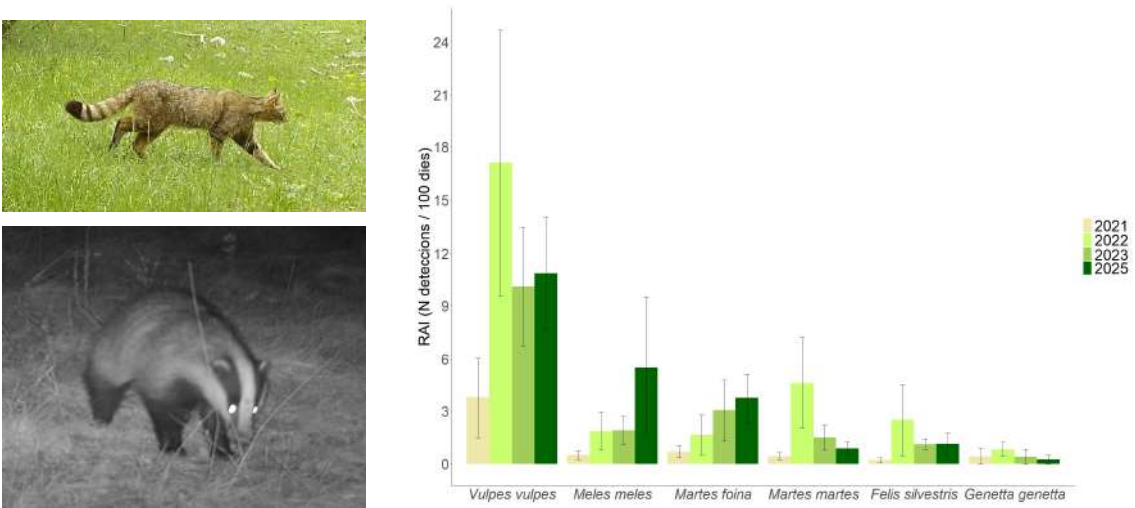


PSPC11 – Parc Natural del Cadí-Moixeró nord

Equip de treball:	Eric Baqué i Abril Gilabert
Entitats:	Generalitat de Catalunya (PN del Cadí-Moixeró)

Enguany s’ha derivat el mostreig envers l’extrem Nord-Est de la regió ceretana del Parc Natural del Cadí-Moixeró, amb l’objectiu de seguir amb la prospecció del vessant Nord del mateix. Totes les càmeres s’han instal·lat a la comarca de La Cerdanya, entre els municipis de Riu de Cerdanya, Urús i Das. Les imatges han estat capturades entre els 1.300 i els 2.000 metres. Totes les càmeres es troben en boxedes (*Buxus sempervirens*), pinedes de pi roig (*Pinus sylvestris*) amb sotabosc sovint dominat pel boix, i pinedes de pi negre (*Pinus uncinata*). Algunes es troben a la zona de transició entre la zona forestal i els prats muntans, habitualment pasturats un cop entrat l’estiu.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
12	11	8	4	1	8	4



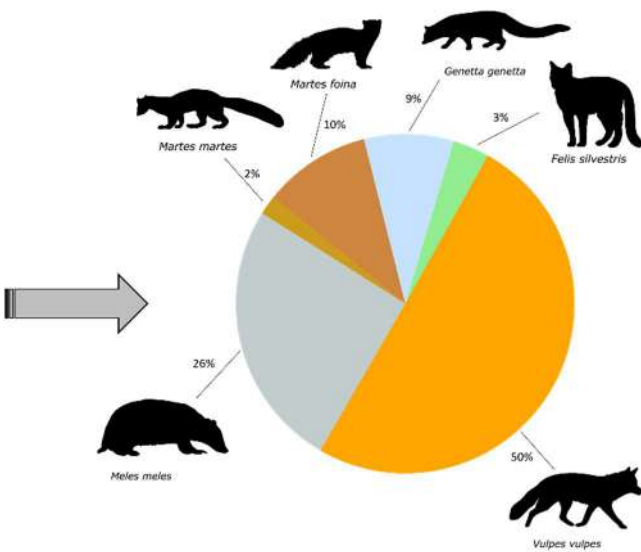
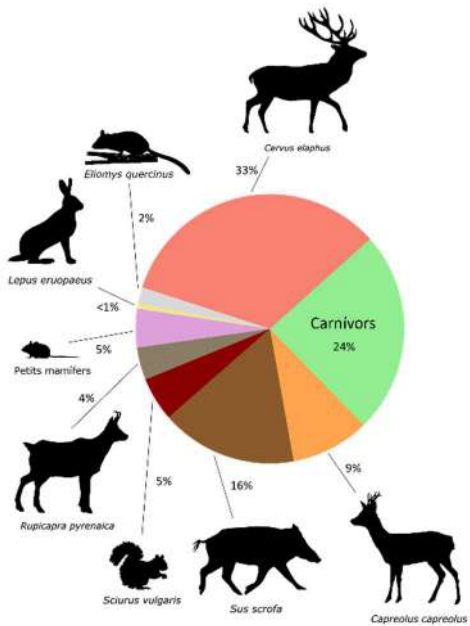
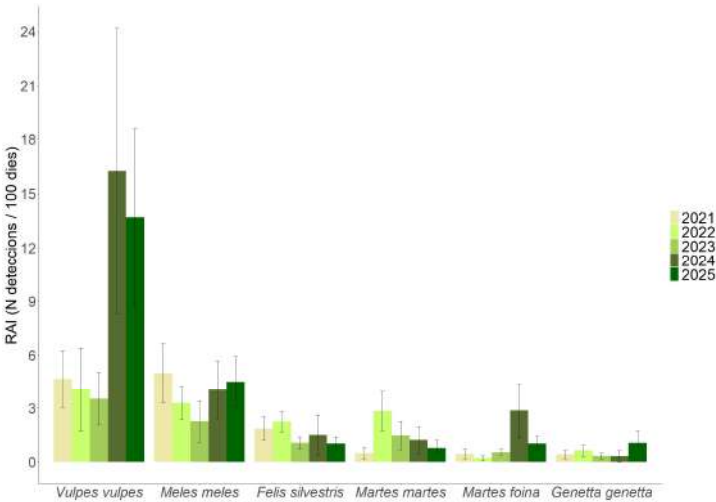
PSPC12 – Parc Natural del Cadí-Moixeró sud

Equip de treball: Toni Mampel, Albert Peris, Joan Aguilar, David Fitó, Ramon Flores, Arnau Campanera i Rodrigo del Amo

Entitats: Generalitat de Catalunya (PN del Cadí-Moixeró)

Es troba ubicada al sud-est del Parc Natural, entre els termes municipals de Guardiola de Berguedà i Castellar de N'Hug, als paratges de Gabarrós, Pardinella i Erols, entre d'altres. Les cotes de la parcel·la se situen entre els 1000 i els 1700 m d'altitud. La vegetació dominant està formada per boscos de pi rajolet (*Pinus sylvestris*), boscos mixts de pi roig amb roure martinenc (*Quercus pubescens*) i en vessants obagues algunes fagedes amb sotabosc de boix (*Buxo-fagetum*). A la part alta de la parcel·la es troben prats pasturats per bovins. La zona es poc freqüentada i es troba pràcticament deshabitada, a excepció d'alguna masia.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
11	10	9	6	4	6	3



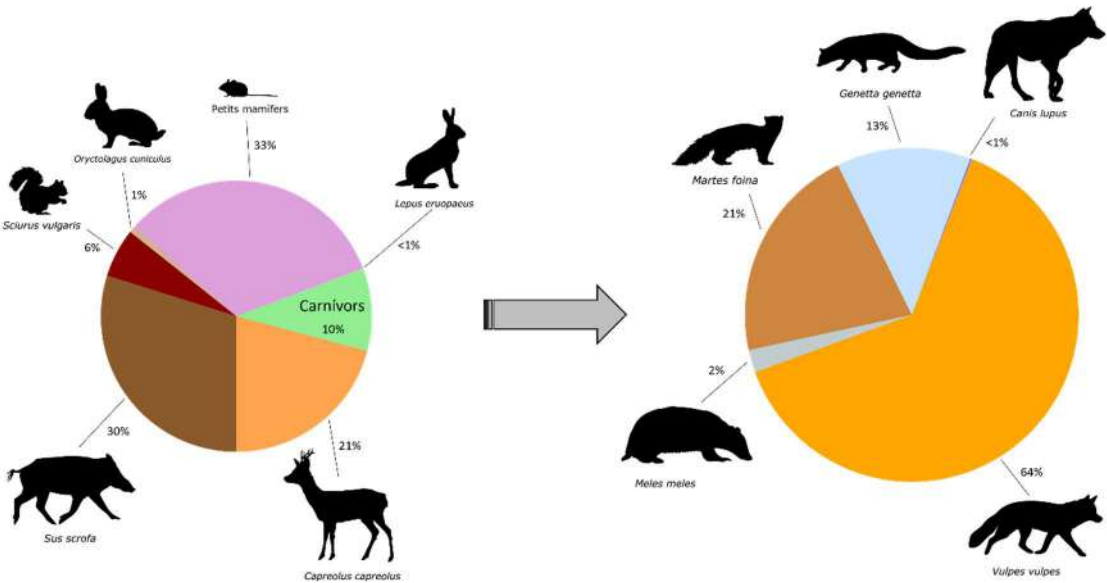
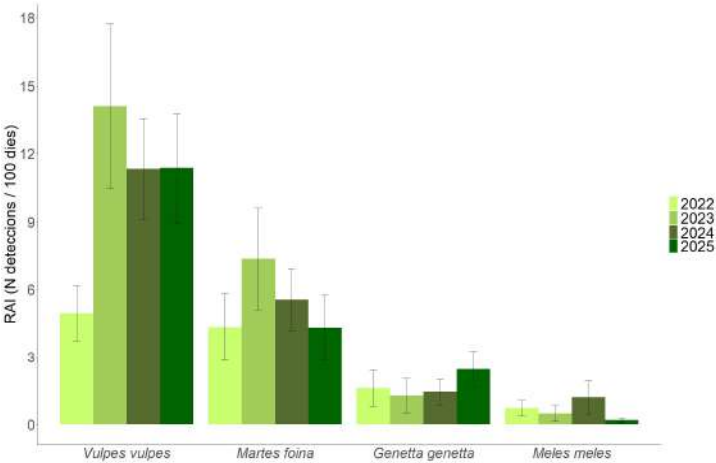
PSPC14 – Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l’Obac

Equip de treball: Roger Puig-Gironès, Toni Mampel, Albert Peris, Rodrigo del Amo, Joan Aguilar, Pere Martorell, Albert Buil, Damià Hoyos, Adrià Fàbrega, Joan Real i Sandra Morujo

Entitats: Diputació de Barcelona (PN de Sant Llorenç del Munt i l’Obac) i Centre de Monitoratge de la Biodiversitat de les Muntanyes Mediterrànies (Universitat de Barcelona)

Sant Llorenç del Munt forma part de la serralada prelitoral catalana, amb una altitud que oscil·la entre els 280m i els 1.100m. L’erosió hídrica ha modelat el paisatge amb relleus escarpats, valls estretes, penya-segats escarpats i forts pendents. El bosc majoritari és l’alzinar (*Quercus ilex*), però a les balls més humides hi trobem pinedes de pi roig (*Pinus sylvestris*) i rouredes; mentre que a la terra baixa hi podem trobar pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*) i pinassa (*Pinus nigra* subsp. *salzmannii*). Els espais oberts hi són molt escassos i solen ser conseqüència d’incendis forestals, com el del 2003.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
19	18	4	0	10	15	0

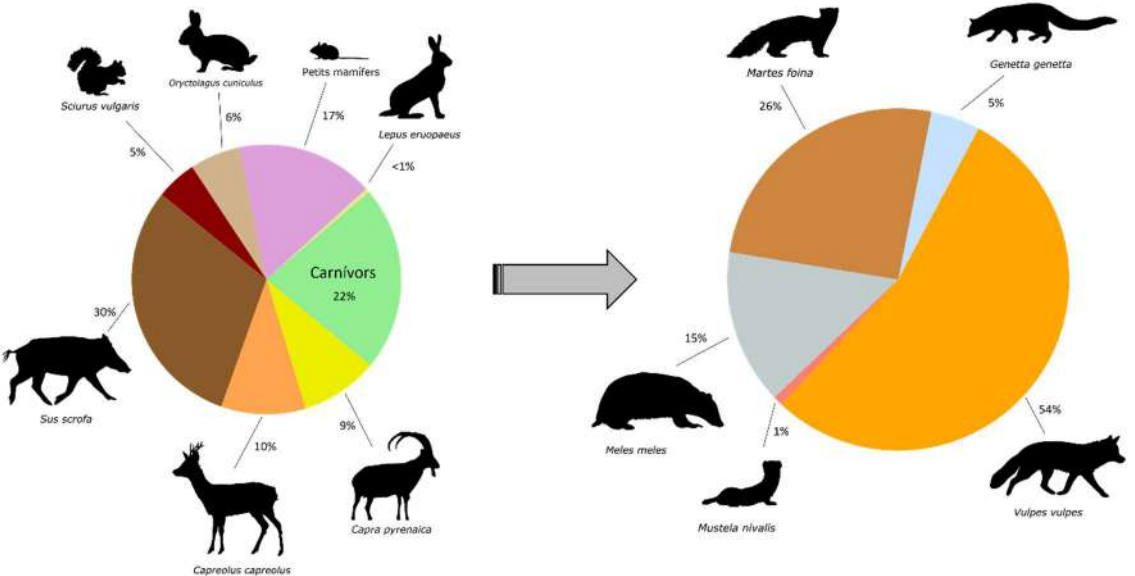
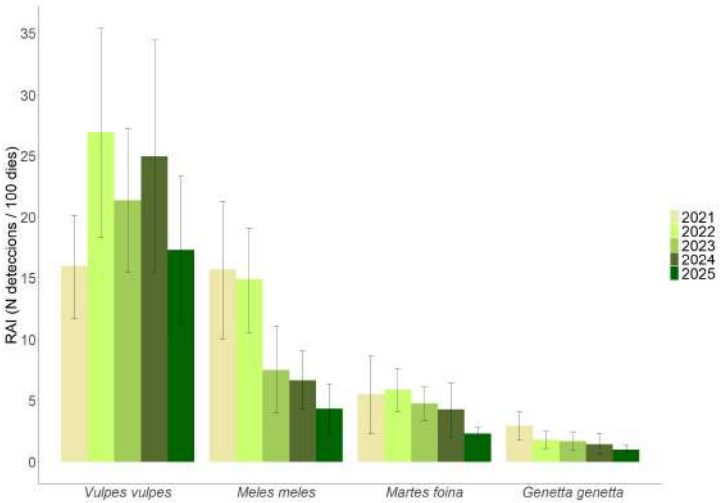


PSPC15 – Parc Natural de la Muntanya de Montserrat

Equip de treball: Jordi Calaf i Josep Andreu Cortada
Entitats: Generalitat de Catalunya (PN Muntanya de Montserrat)

Està situada al nord est de la muntanya de Montserrat, entre els 350 i els 775 m d'altitud, majoritàriament en orientació a nord i amb un relleu moderadament abrupte. Els boscos principals són l'alzinar, el bosc de pinassa i pinedes de pi blanc. Es tracta principalment de boscos joves, amb una elevada proporció del regenerat post-incendi. Els pocs espais oberts existents són conreus i zones cremades el 2016. És una zona amb molta escassetat d'aigua en anys eixuts, sense cap curs fluvial important. Sector envoltat per infraestructures viàries importants (eix diagonal i A-2) i amb urbanitzacions a la perifèria.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
22	19	12	0	8	17	0



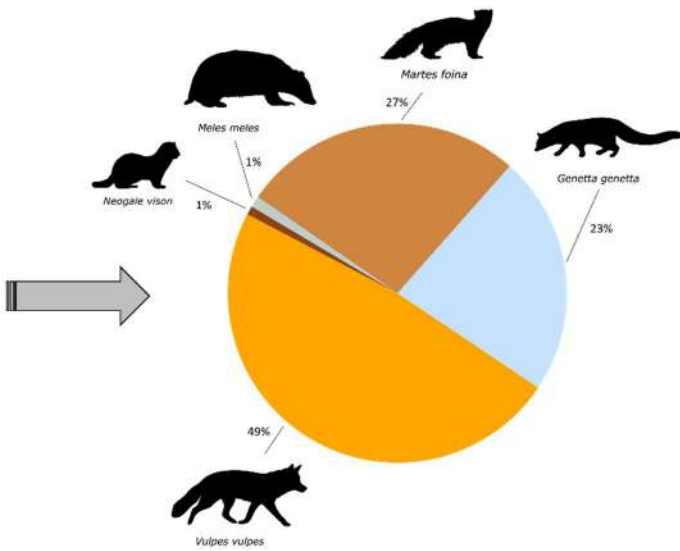
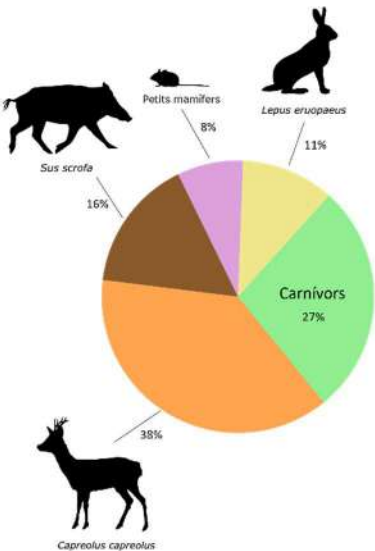
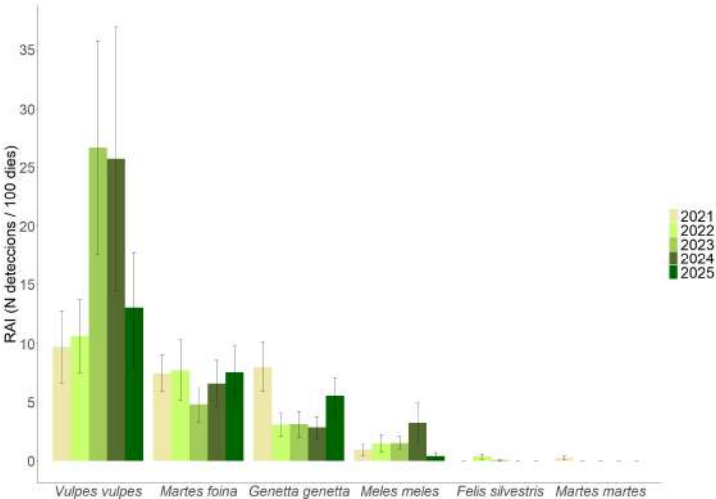
PSPC16 – Espai Natural de les Guilleries-Savassona

Equip de treball: Xavier Soler, Eric Serratos, Joan Pareja, Txevi Buigas, Jordi Serrabassa i Anna Mimoso

Entitats: Consorci de l’EN Guilleries-Savassona i Grup de Naturalistes d’Osona (GNO-ICHN)

Està situada entre els 400 i els 1.000 m d’altitud, sortejant els importants desnivells característics del massís de les Guilleries. La parcel·la és travessada per la riera de Castanyadell i per la riera Major. Pràcticament la totalitat de la superfície està coberta per bosc, generalment força dens. Fagedes, castanyedes, alzinars i avetoses de Douglas, principalment, dominen el paisatge, i també hi trobem un bon nombre de plantacions. Malgrat ser una zona poc popular a nivell excursionista, hi ha bona presència de persones a les masies i nuclis habitats del territori, com ara a Vallclara. La major part de la parcel·la es troba en municipi de Vilanova de Sau.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
11	11	2	0	8	9	0



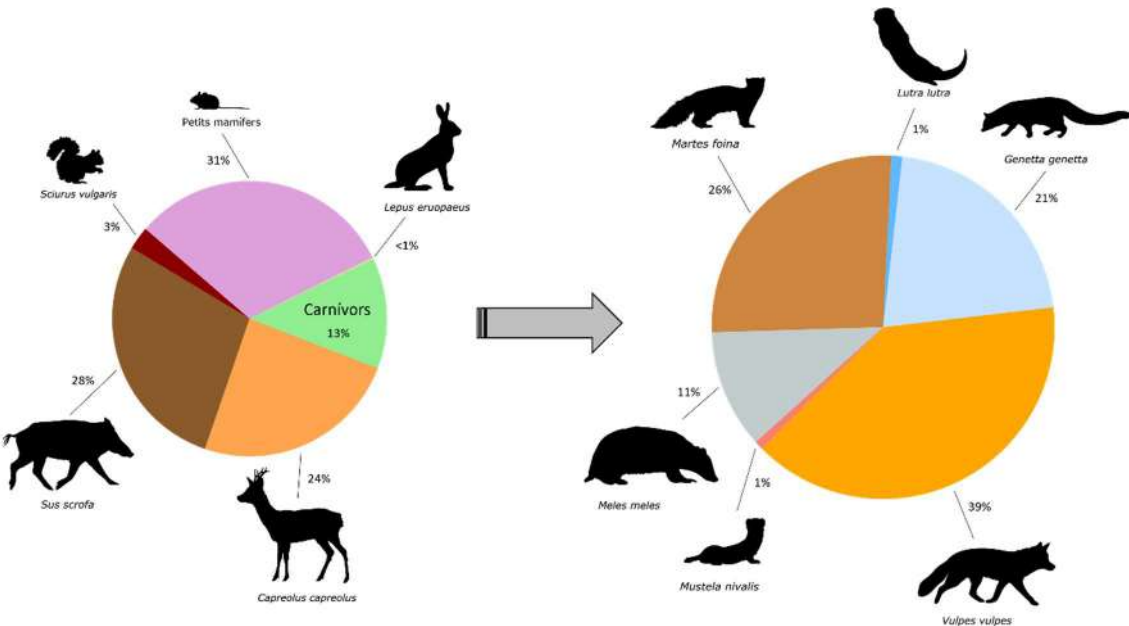
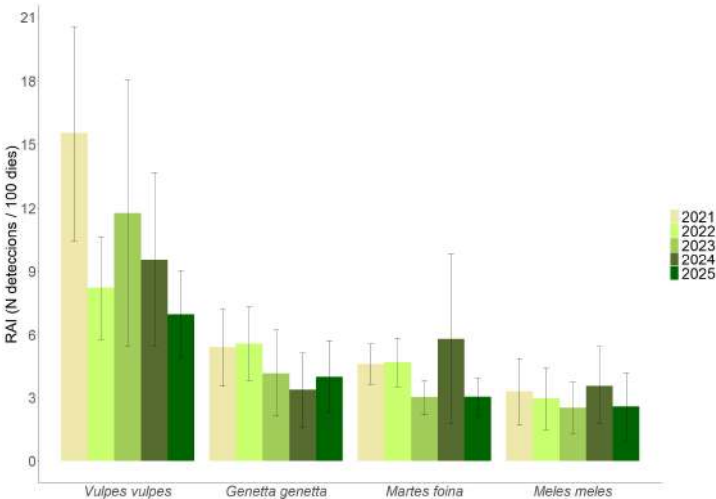
PSPC17 – Parc del Montnegre i el Corredor

Equip de treball: Xavier Soler, Teresa Galo, Mariona Picart, Joan Argelaga, Berta Capellà i Pep Pannon

Entitats: Diputació de Barcelona (Parc del Montnegre i el Corredor)

L'estació està situada entre els 150 i els 700 m d'altitud, des de la vall de Fuirosos fins a les proximitats del Turó Gros. Està situada majoritàriament al vessant nord del massís del Montnegre, resseguint els torrents estacionals que desemboquen a la riera de Fuirosos. El sector sud de la parcel·la es troba en vessant assolellat. La major part de la superfície és forestal, dominada per alzinars, rouredes i alguna pineda de pi blanc o pi pinyer. També hi ha alguns punts d'aigua permanents, en forma de petits estanys que garanteixen les necessitats hídriques de la fauna. És una zona força freqüentada per excursionistes i manté algunes masies habitades.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
12	11	6	0	11	11	0



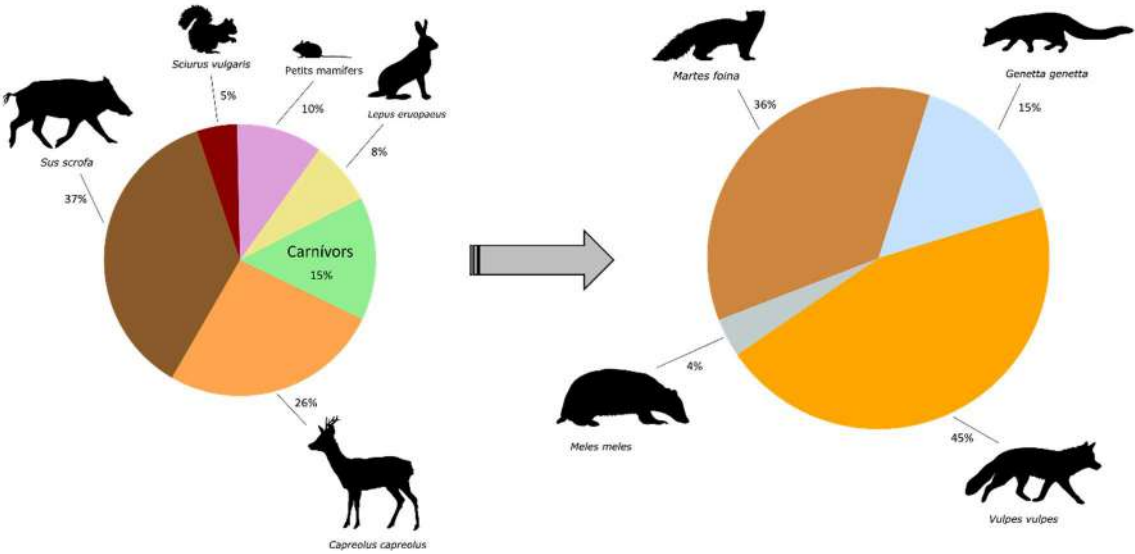
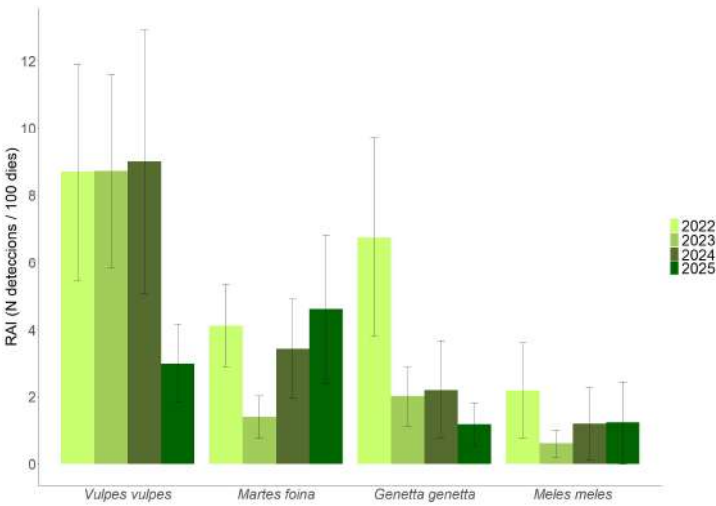
PSPC20 – Santa Coloma de Farners

Equip de treball: Francesc Còrdoba, Roger Adroher i Joan Lanzaran

Entitats: Escola Agrària i Forestal de Santa Coloma de Farners

La parcel·la està situada entre els 600 i els 800 m d'altitud, majoritàriament en vessant nord-est i amb un relleu força abrupte. Bona part de la superfície està coberta per alzinar, amb zones de castanyeda i roureda de roure martinenc. També hi apareixen algunes antigues plantacions d'avet de Douglas. Els espais oberts són escassos. És una zona amb un nombre important de torrenteres però no presenta cap curs d'aigua important.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
9	6	1	0	3	5	0

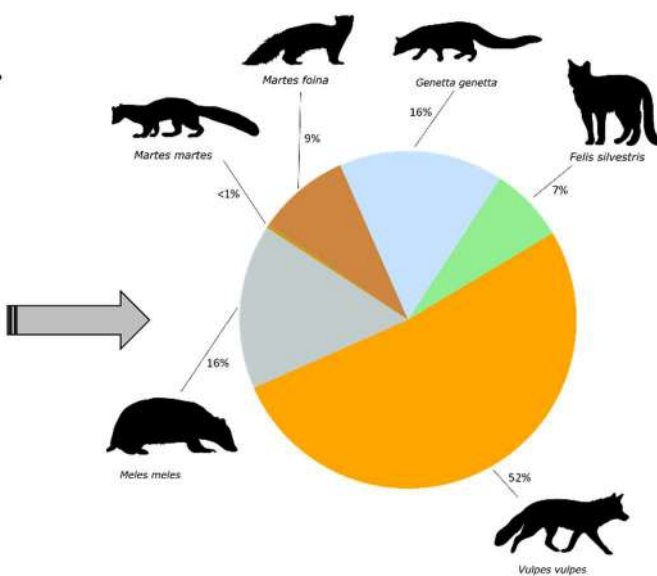
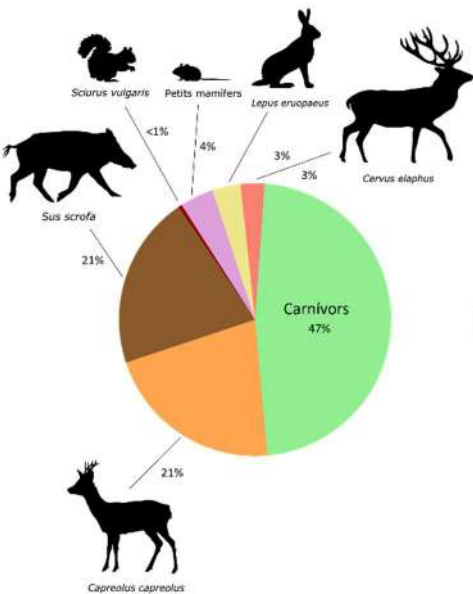
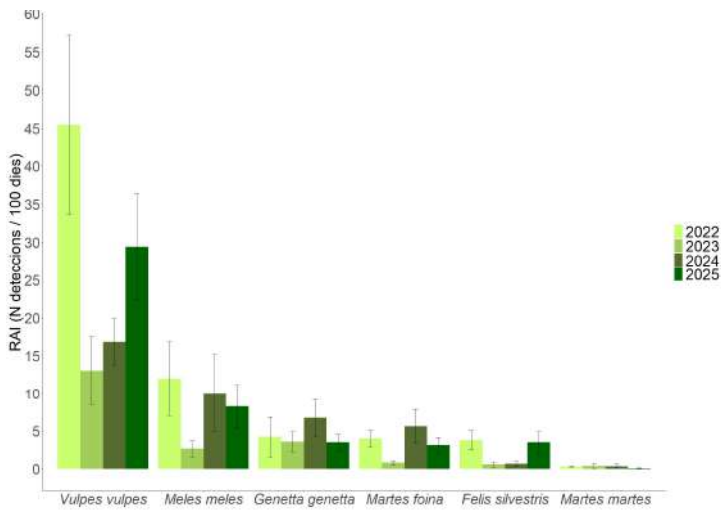


Equip de treball: Marc Rota, Eric Serratosa, Kim Canal, Marc Vilella, Bruna Senmartí i Tanit Senmartí

Entitats: Grup de Naturalistes d'Osona (GNO-ICHN)

Està situada entre els 650 i els 850 m d'altitud, a la part nord de l'Altiplà del Lluçanès, entre els municipis de Perafita, Lluçà i Sant Agustí de Lluçanès. La riera Gavarresa la creua de nord a sud pel centre de la parcel·la. El relleu es caracteritza per petites valls separades per carenes i serrats. El paisatge està compost per un mosaic entre boscos i pastures. Les parts boscoses estan dominades per pinedes de pi roig, també amb rouredes de roure martinenc, que en algunes parts estan adevesades degut a l'activitat ramadera en extensiu. És una zona rural, amb una part important de les masies deshabitades, tot i que manté activitat ramadera de bestiar boví i equí.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
10	10	10	6	7	10	2



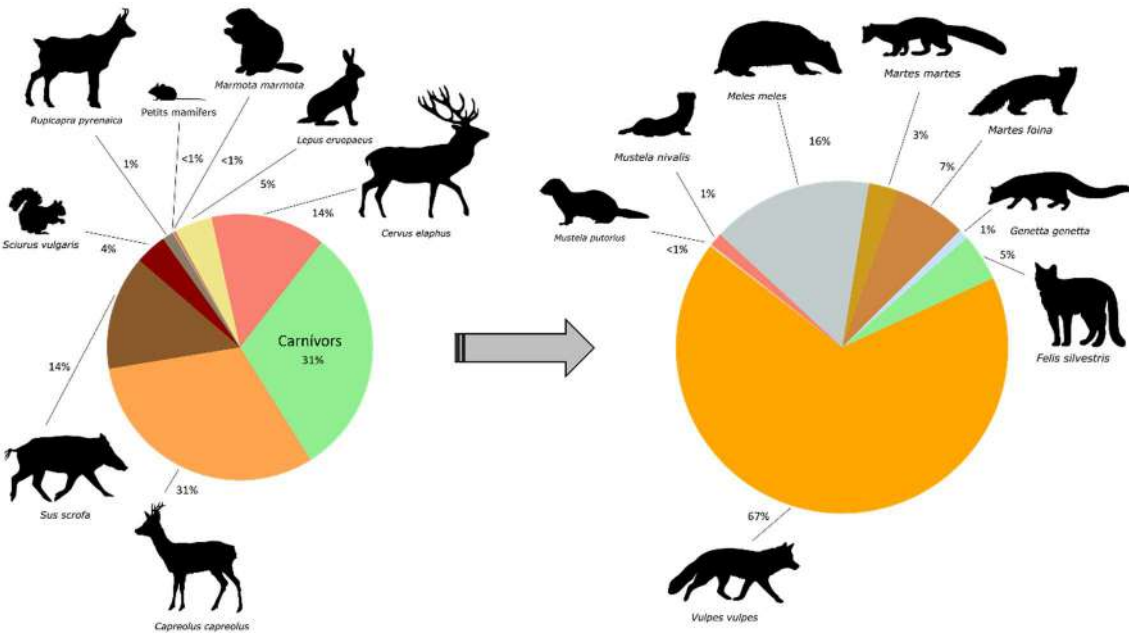
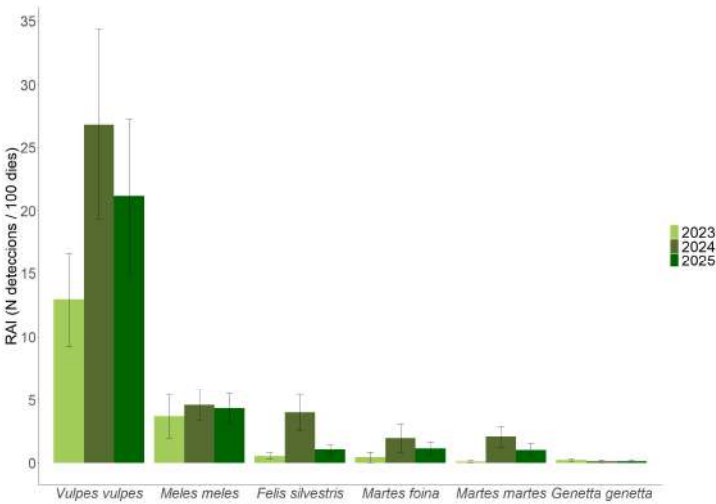
PSPC22 – Serra de Montgrony

Equip de treball: Jordi Faus i Oriol Baena

Entitats: Consorci per la protecció i gestió dels Espais d'Interès Natural del Ripollès (CEINR)

La parcel·la es localitza a la cara sud de la Serra de Montgrony, a la zona més oriental d'aquest petit massís. És una zona de boscos caducifolis a la part baixa, sobretot de faig, i pinedes de pi roig a cotes més altes. És una zona molt poc freqüentada, amb una densitat d'herbívors molt elevada i relativament poc bestiar domèstic. Hi trobem nombrosos cursos d'aigua, fonts, cingleres, etc.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
12	11	8	8	2	5	5



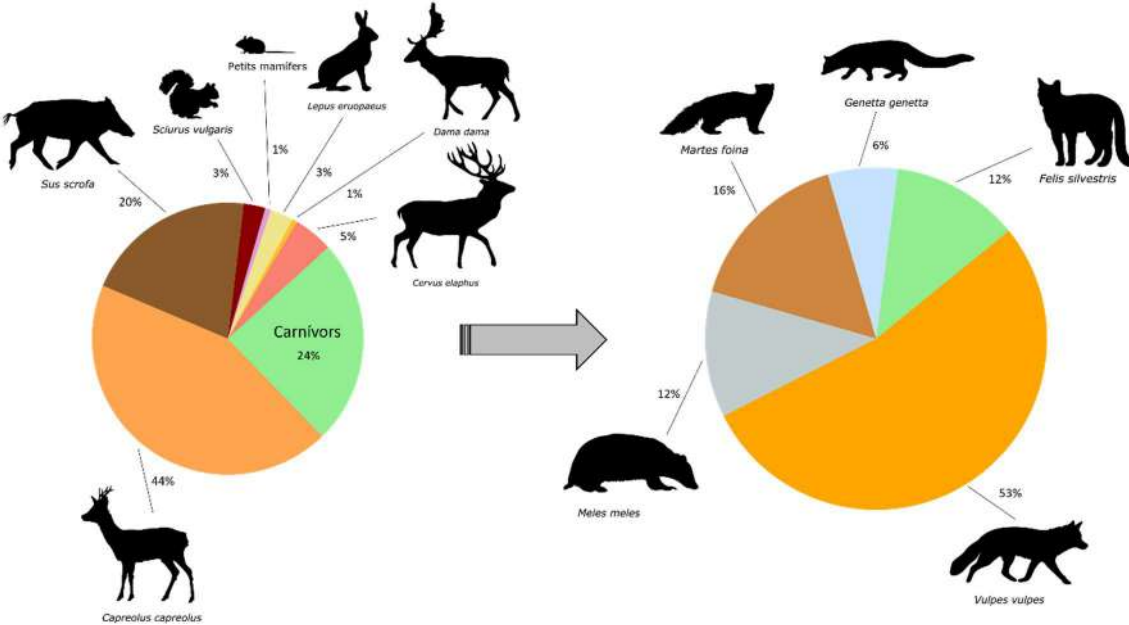
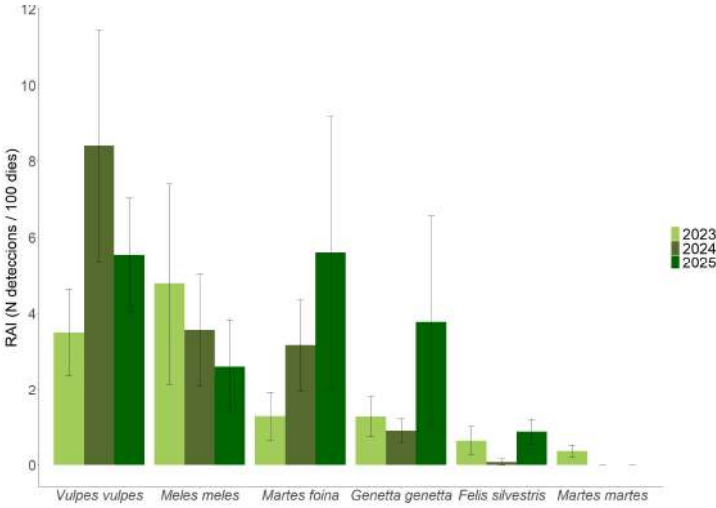
PSPC24 – Parc Natural de l'Alt Pirineu

Equip de treball: Josep Piqué, Enric Edo, Ramiro Piñol, Jaume Pinós, Paula Fuster, Jordi Costal, Xavier Farré i Josep Beltran

Entitats: Generalitat de Catalunya (PN de l'Alt Pirineu), Cos d'Agents Rurals de Catalunya i Servei de Fauna i Flora

La parcel·la està situada entre 600 i 1.700 m d'altitud, i abasta les dues vessants de la Vall de Siarb. La vall està vertebrada pel riu del Cantó, des del Port del Cantó (a l'est) fins a la Noguera Pallaresa (a l'oest). Els boscos predominants estan formats per pi roig i roures amb zones de matolls, prats de dall, cultius i prats de muntanya. Hi ha alguns torrents que baixen pels dos vessants, la majoria amb aigua tot l'any. Hi ha petits nuclis de població com Soriguera, Vilamur i Llagunes, amb molt pocs habitants. La N-260, que travessa la Vall, acostuma a ser (fora dels mesos d'estiu) una carretera amb poc trànsit de vehicles.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
12	10	5	5	4	6	0

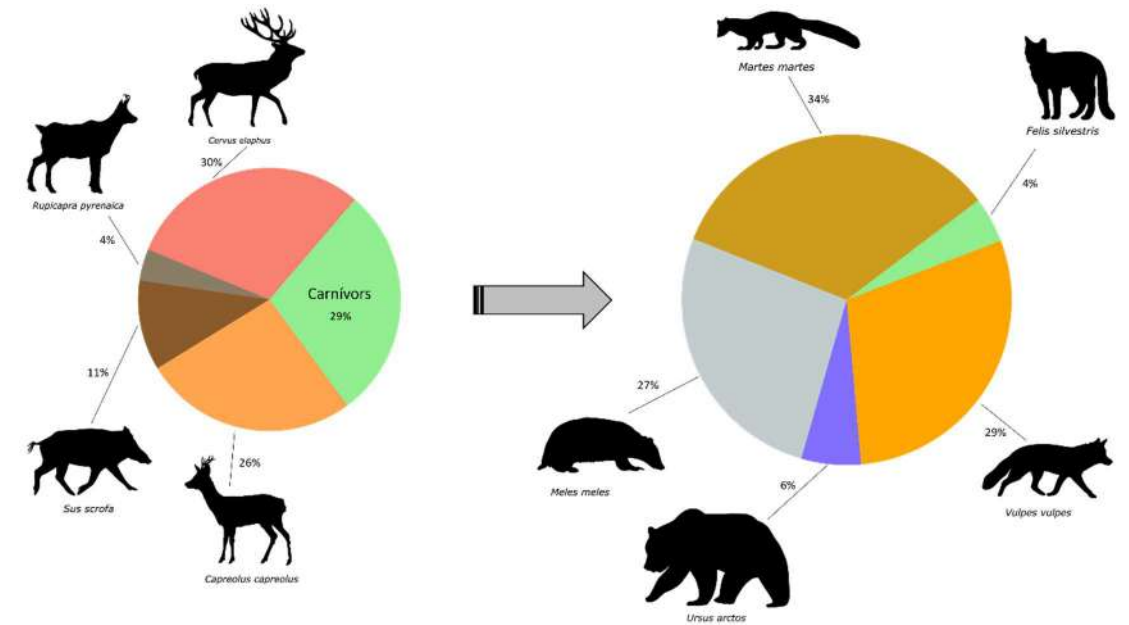
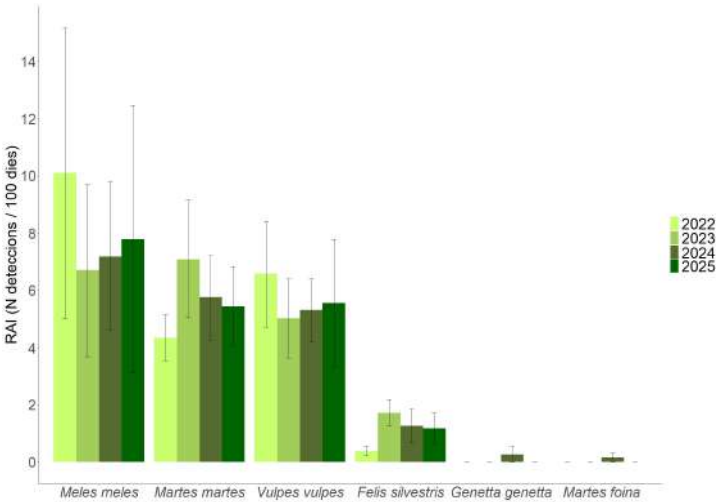


Equip de treball: Alberto Ginés, Sara Barba, Gemma Rey, Carolina González, Sandra Ripoll, Maria Eva Sanchez, Emma Zarro i Pau Ortiz

Entitats: Aran pera Natura, Zoo de Barcelona

Està situada entre els 730 i els 1.500 m d'altitud, majoritàriament en vessant nord i amb un relleu abrupte. Principalment la superfície són boscos d'avet i pi roig, acompanyats de faig, roures i avellaners. La parcel·la compta amb un clima humit, atlàntic, amb un nombre important de precipitacions en forma de pluja i neu. Els espais oberts són escassos i principalment són boscos. El curs important d'aigua al voltant de la parcel·la és el riu Garona que inclou alguns espais força freqüentats pel turisme de muntanya, encara que en aquesta època no presenta un problema. Algunes de les càmeres estan situades a prop de petits nuclis habitats.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
11	9	7	4	0	0	9



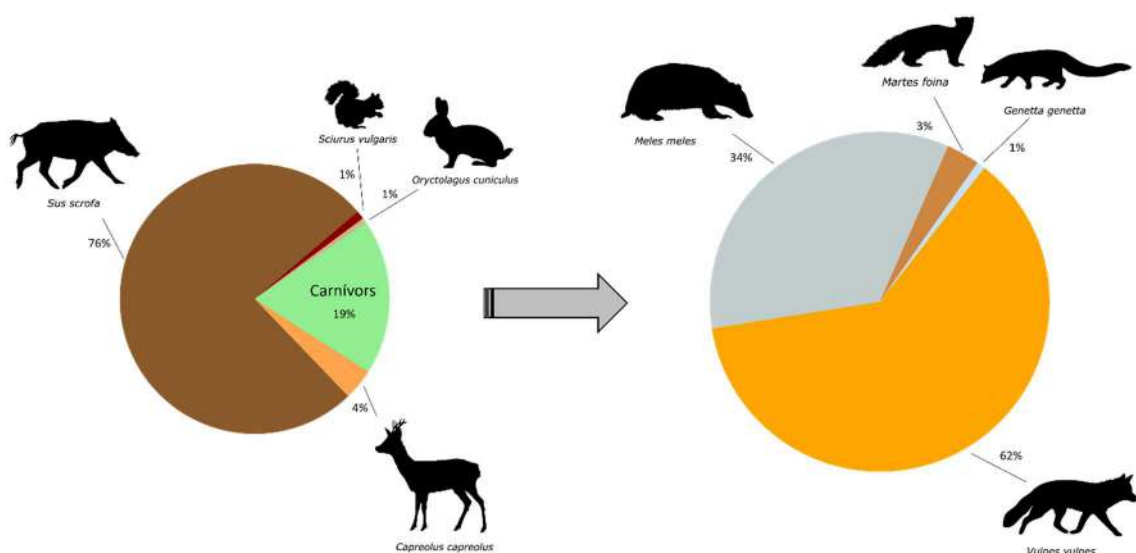
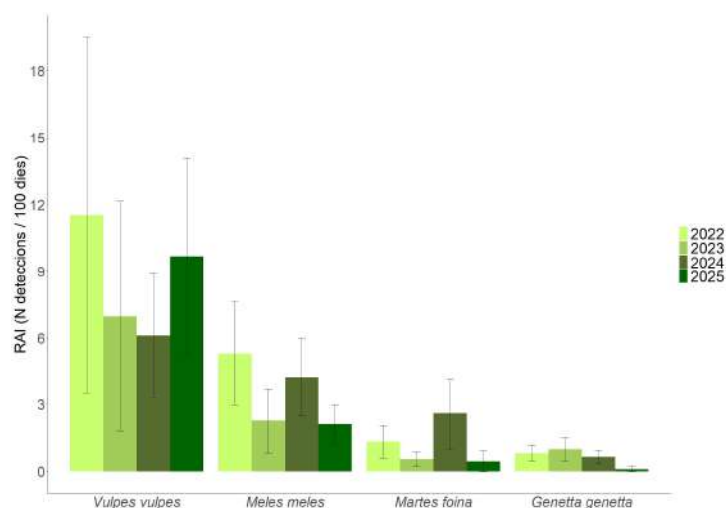
PSPC26 – Parc del Garraf

Equip de treball: Emilio Valbuena, Carles Viñas, Laura Valdepeñas, Imma Acien, Eulàlia Gómez i Santiago Palazón

Entitats: Diputació de Barcelona (Parc del Garraf), Cos d'Agents Rurals de Catalunya i Servei de Fauna i Flora

La parcel·la està situada entre els 300 i els 550 m d'altitud, al nord est del Parc del Garraf. Bona part de la superfície està coberta per pinedes de pi blanc (*Pinus halepensis*) amb sotabosc de màquies i garrigues, garrigues de coscoll, arboçars calcícoles i brolles envaïdes per càrritx. Trobem alguns nuclis de màquies amb barreja d'alzines, així com alzinars de terra baixa. El gruix dels espais oberts d'aquest sector ve representat per l'antic Dipòsit Controlat de la Vall de Joan. Igualment l'activitat humana és important, destacant l'activitat extractiva de les pedreres situades en aquesta vesant del parc, el Dipòsit Controlat de la Vall de Joan i la forta freqüentació.

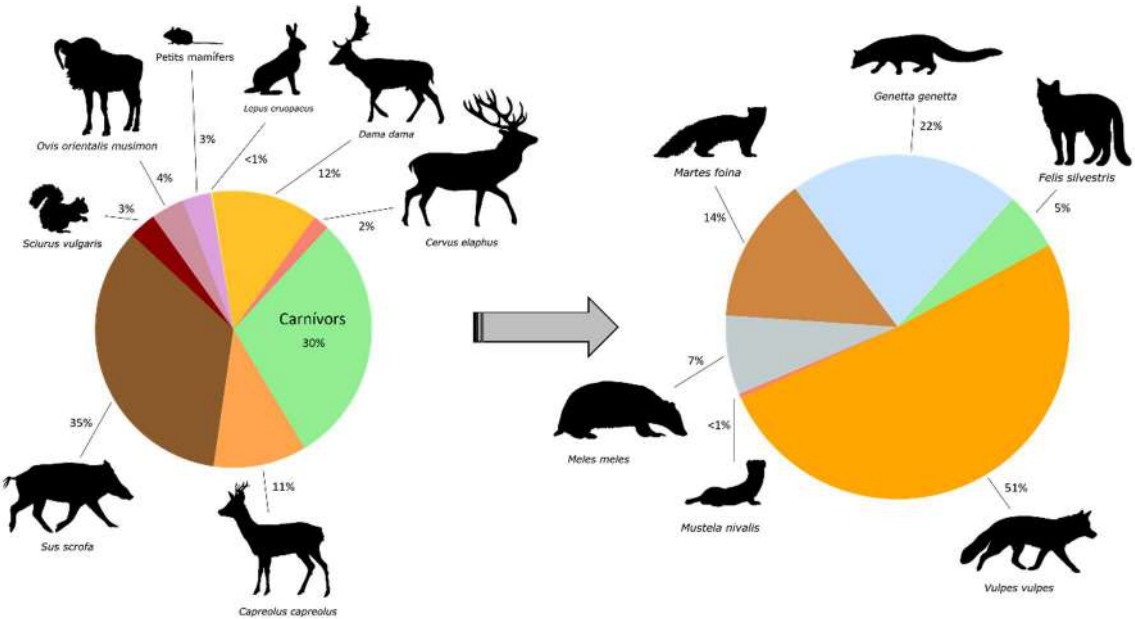
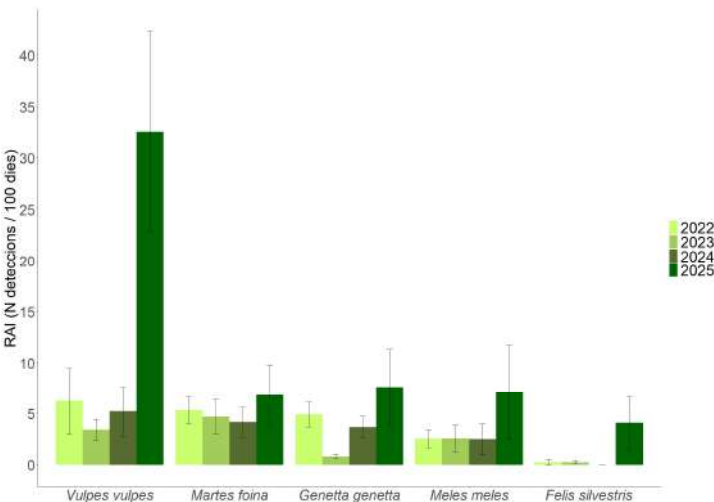
Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
9	6	7	0	1	1	0



Equip de treball: Carme Juanola, Carme Bartrina, Xevi Oliver, David Català i Jordi Vives
Entitats: ICHN - Delegació Garrotxa i Ripollès i Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa

Està situada entre 300m i 900m d'altitud, amb substrat de tipus calcari. Hi ha zones abruptes, amb cingleres i parets de roca, i amb balms i cavitats. Hi ha valls tancades i vessants de diferent orientació, fet que comporta l'existència diferents microclimes. Bona part de la superfície està coberta per alzinar muntanyenc. Hi ha alzinar amb rebrots, alzina amb roures, pinedes de pinassa i pi roig. També una zona de fageda. Els espais oberts són escassos. És una zona amb recs, la major part de l'any sense aigua, i no presenta cap curs d'aigua important. Alguns punts de mostreig són a la vora dels veïnats, però amb pocs habitants i amb cases disseminades.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
7	7	3	4	5	7	0



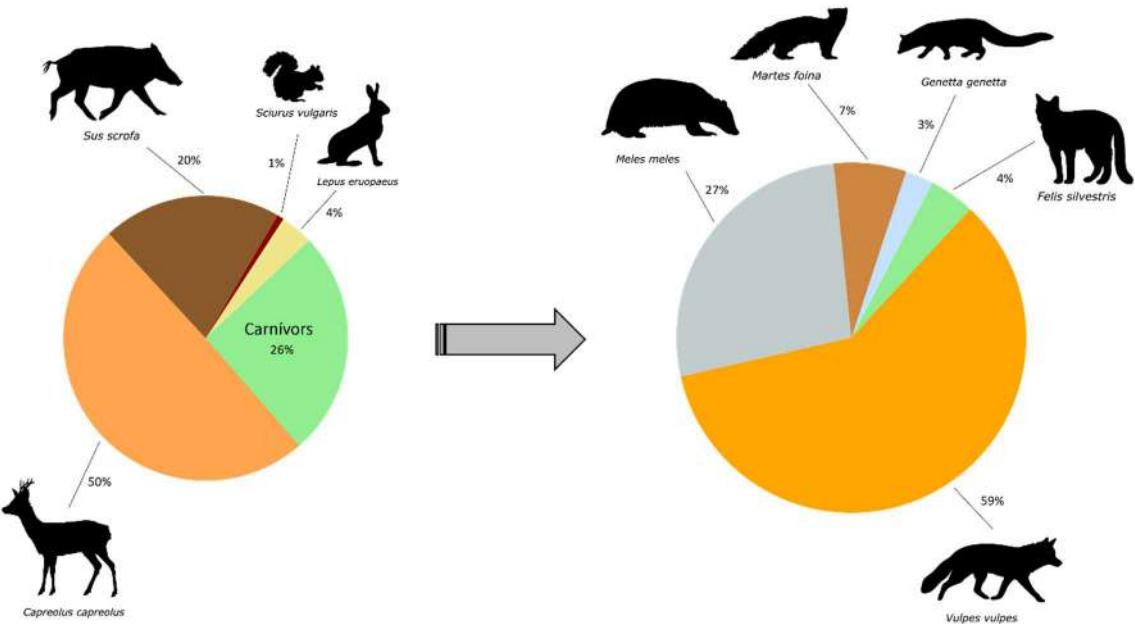
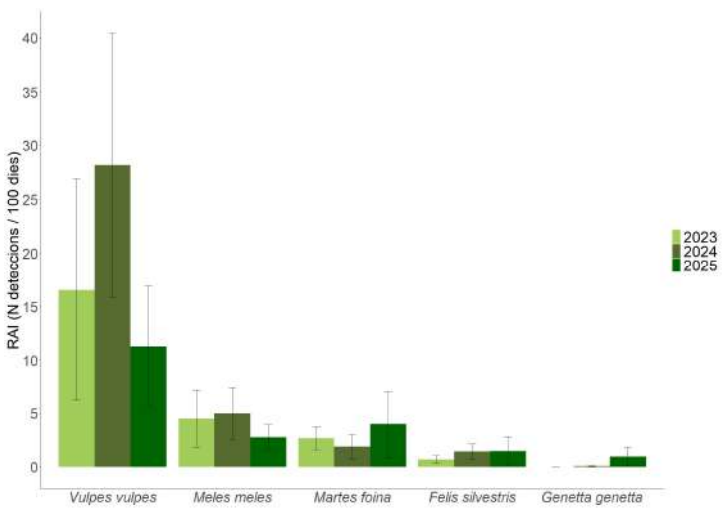
PSPC32 – Serra del Montsec nord

Equip de treball: Lluís Palacín, Francesc Alamon, Albert Cereza, Jordi Castelló, Esther Fanlo i Pere Nogués

Entitats: Servei de Fauna i Flora i Cos d'Agents Rurals de Catalunya

La parcel·la està situada entre els 800 i els 1.500 m d'altitud, majoritàriament en vessant nord i amb un relleu força abrupte. Bona part de la superfície està coberta per bosc de pi blanc i alzinar, excepte les zones més baixes i assolellades on predominen els camps de conreu i els matolls. Els espais oberts estan situats a la part baixa de la parcel·la. És una zona amb un nombre important de torrenteres però no presenta cap curs d'aigua important. Inclou algun espai força freqüentat pel boletaires, caçadors i senderistes, però la major part de la parcel·la és poc concorreguda.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
9	7	5	2	2	3	0

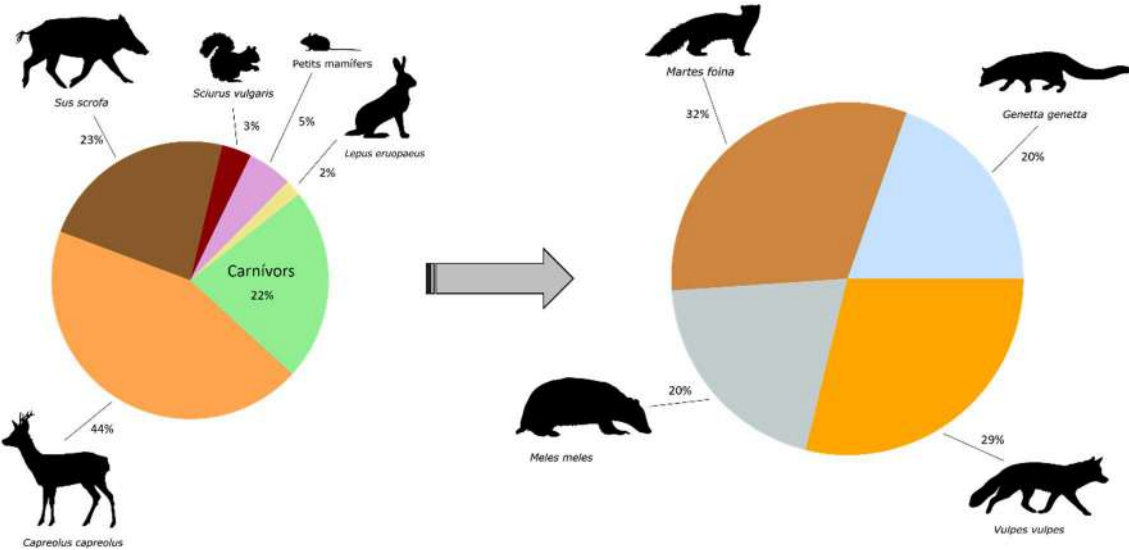
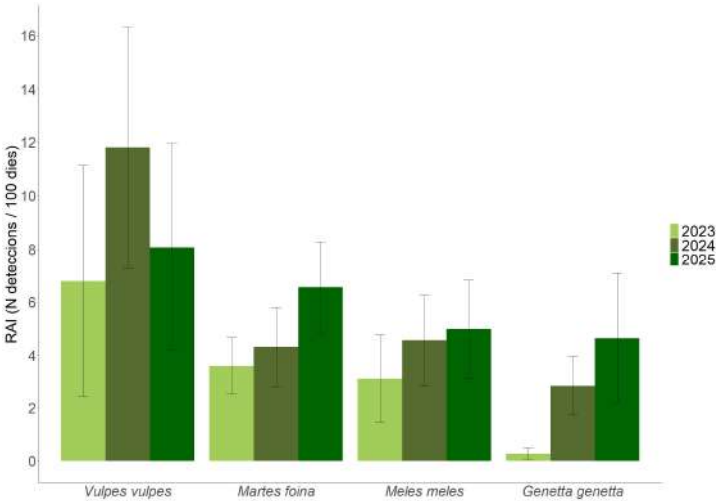


Equip de treball: Jordi Calaf

Entitats: -

Situada a cavall de la riera de Grevalosa i el torrent de Maçana, entre els 500 i els 800 m d’altitud, està formada per unes marcades obagues, amb pinassa, i solelles, amb pi blanc (també roure i alzina). Una part important de la parcel·la (la vall de la Grevalosa) fou afectada per un incendi forestal de 1980. La presència de conreus és poc rellevant, i es troba en els fons de vall i altiplans. Queda enrere l’elevada ocupació agrícola del territori amb l’expansió de la vinya fins a finals del S. XIX. La C-25 limita la parcel·la pel nord i la separa de la Serra de Castelltallat. Al sud hi trobem el parc eòlic de Rubió, amb 50 aerogeneradors, construït entre 2004 i 2007.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
10	9	9	0	4	9	0

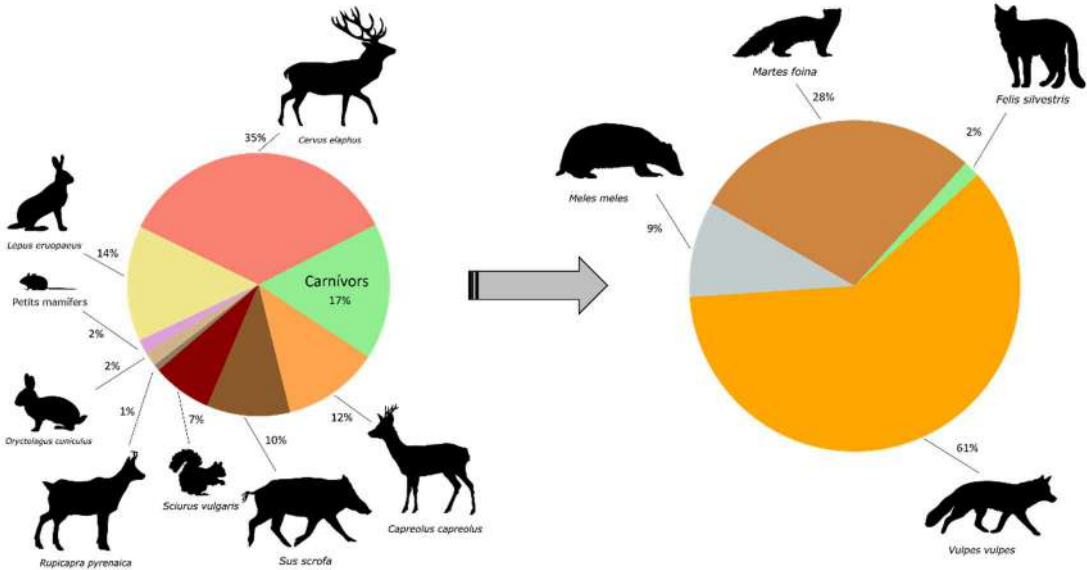
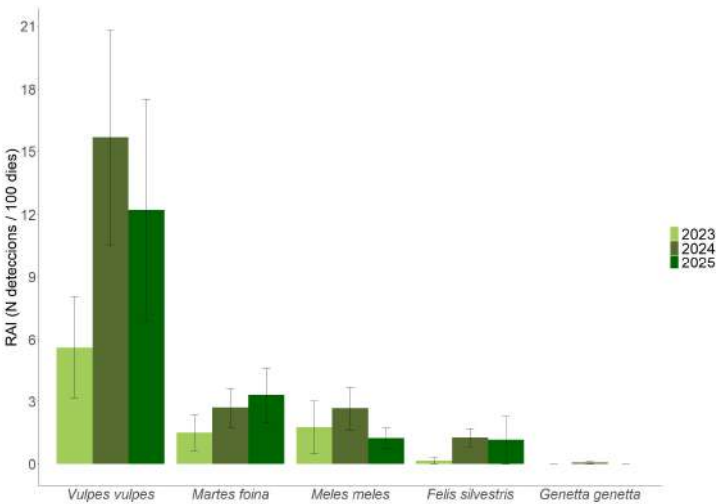


PSPC34 – Reserva Nacional de Caça de Boumort

Equip de treball:	Equip de la Reserva Nacional de Caça de Boumort
Entitats:	Reserva Nacional de Caça de Boumort

La parcel·la està situada al centre de l’Espai d’Interès Natural de la serra de Boumort, entre 1.100 i 2.000m d’alçada. Les ubicacions de les càmeres reflecteixen la diversitat de formes de relleu (vessants de pendent suau i de relleu més abrupte, carenes, planells, fons de vall) i formacions vegetals del massís de Boumort: pastures, matollars, pinedes de pinassa, pi roig i pi negre de diferents densitats (obertes, amb clarianes, tancades, etc). El curs d’aigua més important (riu de Carreu) queda al sud de la parcel·la, uns 500-600 m de distància. La zona de la parcel·la situada per sobre dels 1.500m d’alçada sol quedar coberta de neu durant varies setmanes consecutives.

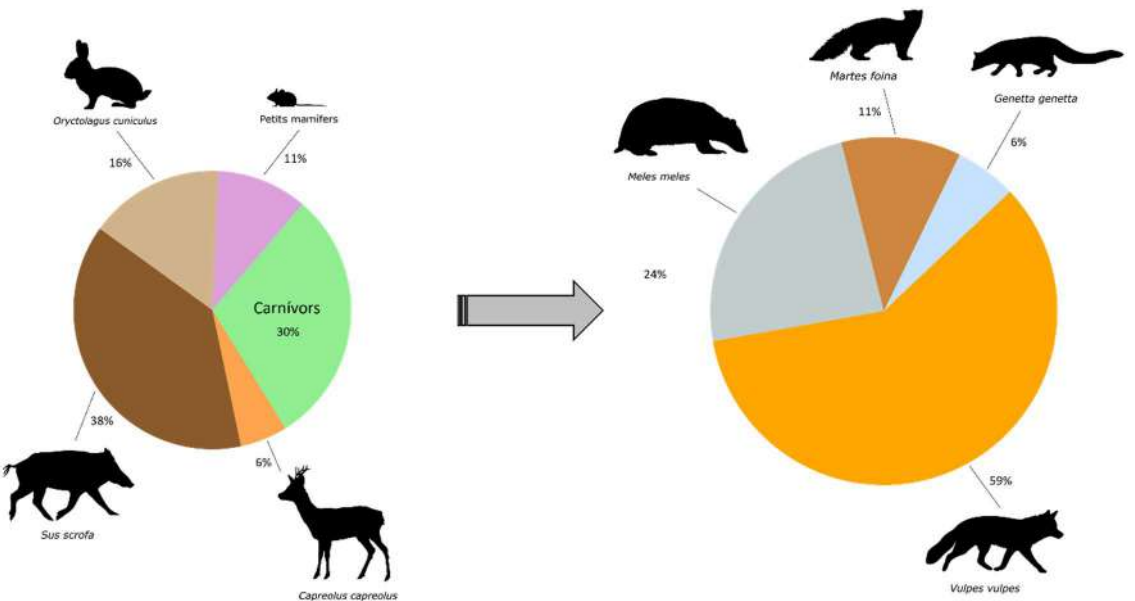
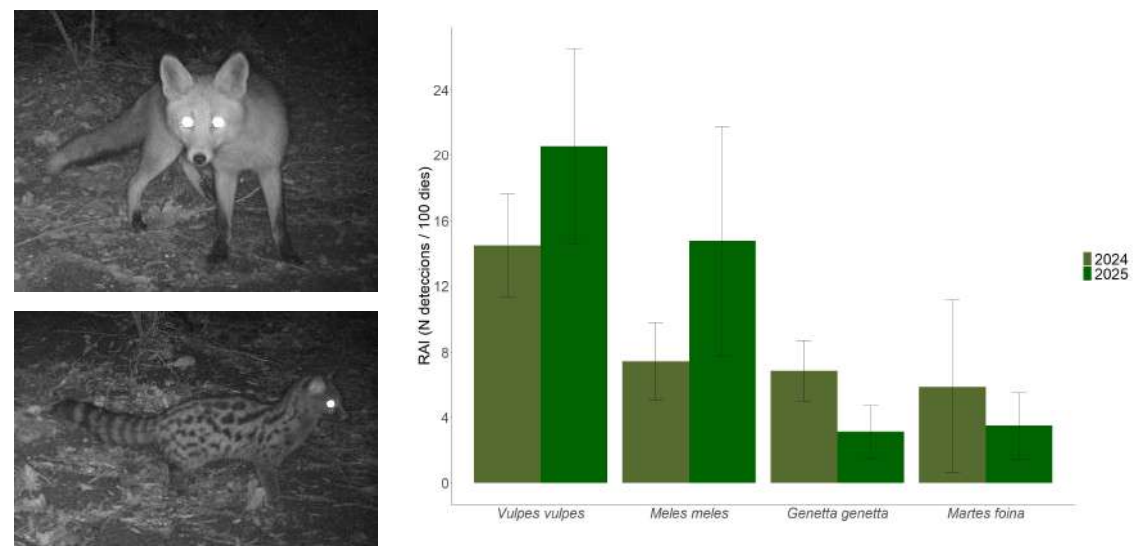
Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
9	8	6	1	0	7	0



Equip de treball: Óscar Franco, Eduard Llorente, Anna Duch i Laia Martinez
Entitats: Diputació de Barcelona (Parc de la Serralada de Marina)

La parcel·la engloba tant la vessant marítima com la vallesana, entre els 130 i els 465 m d'altitud. Presenta un relleu força suau. A la zona de solana hi destaquen les garrigues, màquies i brolles típicament mediterrànies i alguns bosquets de pi blanc i pinyoner amb alzines. A la vessant obaga hi ha alzar i roureda. En general, les zones obertes predominen sobre els boscos. La majoria de torrents estan secs. La freqüentació és molt elevada a tot l'espai amb una incidència més important prop dels grans nuclis habitats com Santa Coloma de Gramenet i Badalona.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
11	11	8	0	8	4	0



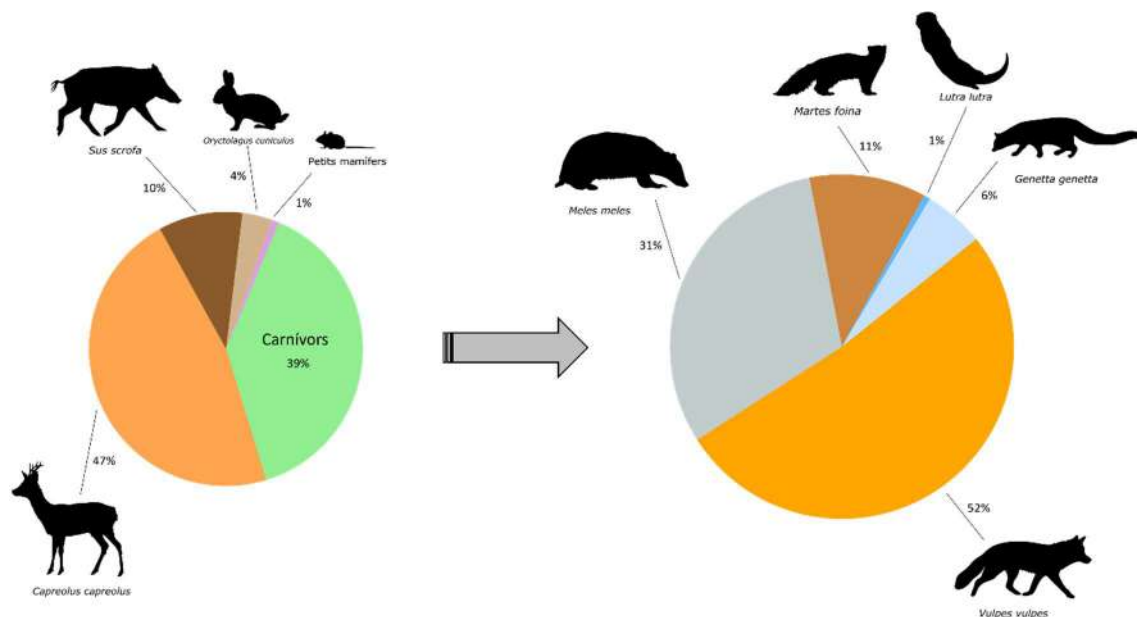
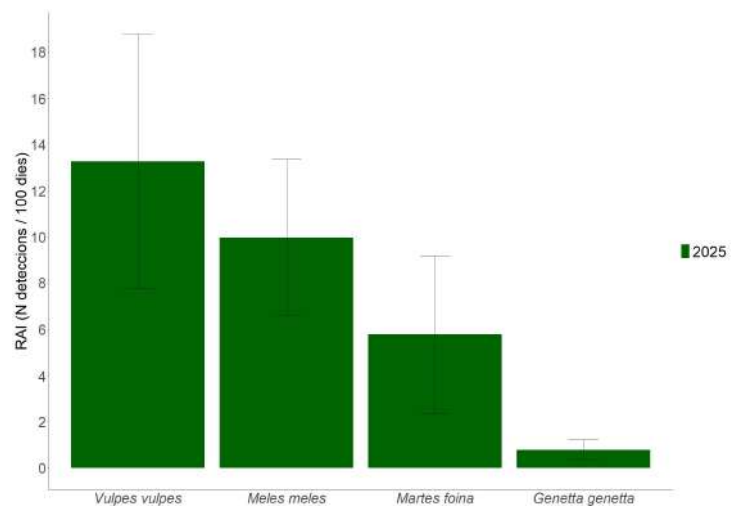
PSPC36 – La Segarra – Vall del Llobregós

Equip de treball: Ariadna Sanglas, David Guixé, Susana Costa, Sergio Maza, Josep Escolà, Joan Ferrer, Josep Maria Santesmasses i Francisco Tugores

Entitats: Centre d'Estudis Segarrencs

La parcel·la forma part de l'espai PEIN / Xarxa Natura 2000 Valls del Sió – Llobregós, a l'altura dels municipis de Vilanova de l'Aguda, Torrefeta i Florejacs, Sanaüja, Biosca i Massoteres. Les càmeres estan col·locades a banda i banda del riu Llobregós, trobant-se algunes prop del curs de l'aigua. El conjunt de la parcel·la es troba situat entre els 380-480 m d'altitud i consisteix en un mosaic agroforestal format per conreus herbacis extensius de secà barrejats amb clapes d'alzinars, carrascars amb roures (*Quercus faginea*, *Q. pubescens*...) , i brolles i timonedes amb espècies característiques de sòls guixencs com el ruac (*Ononis tridentata*).

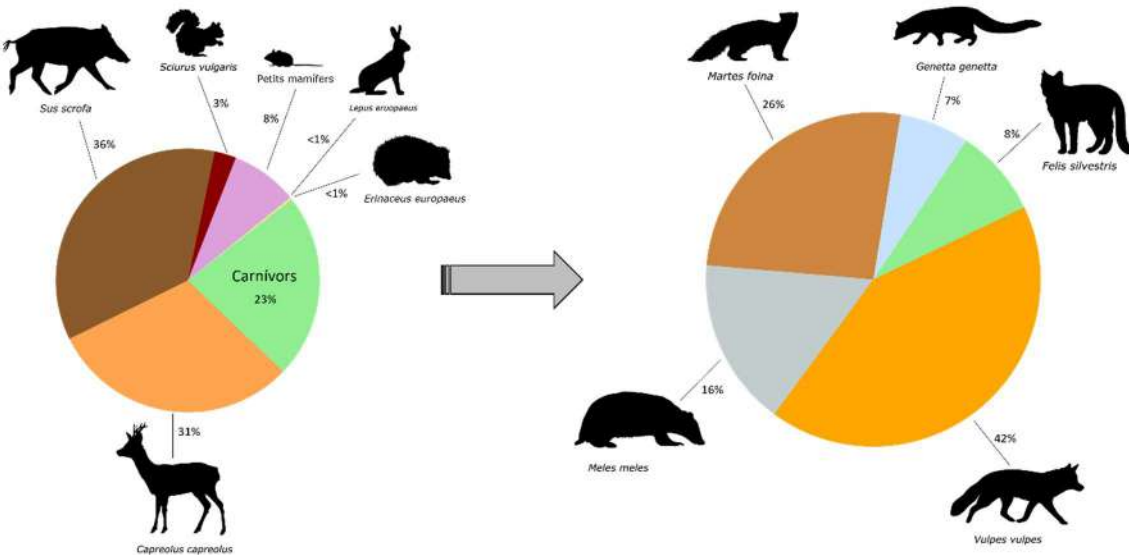
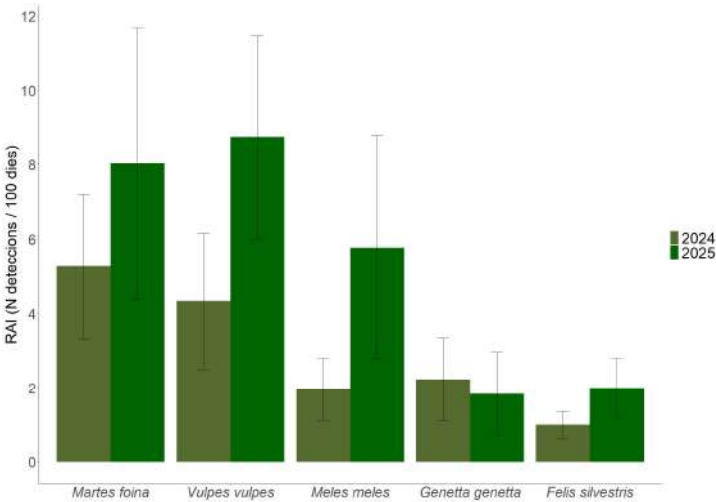
Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
10	10	7	0	4	6	0



Equip de treball:	Carme Juanola, Carme Bartrina, Xevi Oliver, David Català i Jordi Vives
Entitats:	ICHN - Delegació Garrotxa i Ripollès i Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa

Està situada en el Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, entre els pobles de Sant Aniol de Finestres, Mieres, Santa Pau i Les Planes d’Hostoles. Està situada entre 418m i 1.026m, on hi ha el cim més elevat de la serra (Puigsallança). Presenta un relleu encinglat amb diverses lleixes. Té cobertura forestal en la seva major part, amb predomini de fagedes a la vessant nord, grèvols i alzinars a la vessant sud. També hi trobem rouredes i zones obertes amb prats i matollars. Per accedir a la serra hi ha pocs accessos motoritzats, però sí força itineraris per fer a peu. Hi ha construccions disseminades, la majoria abandonades o en estat de runes.

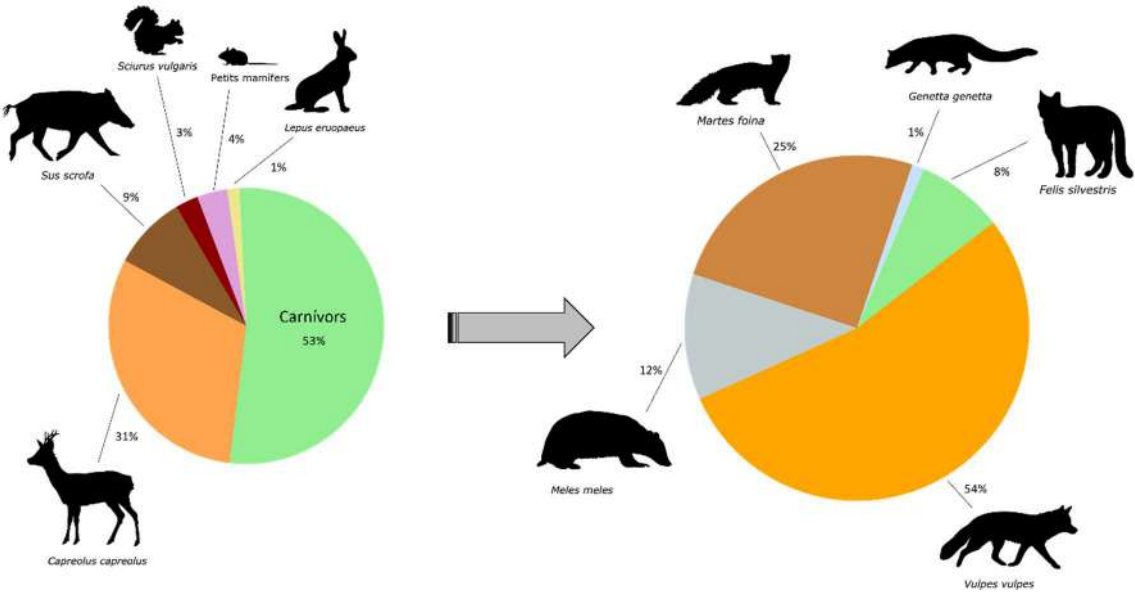
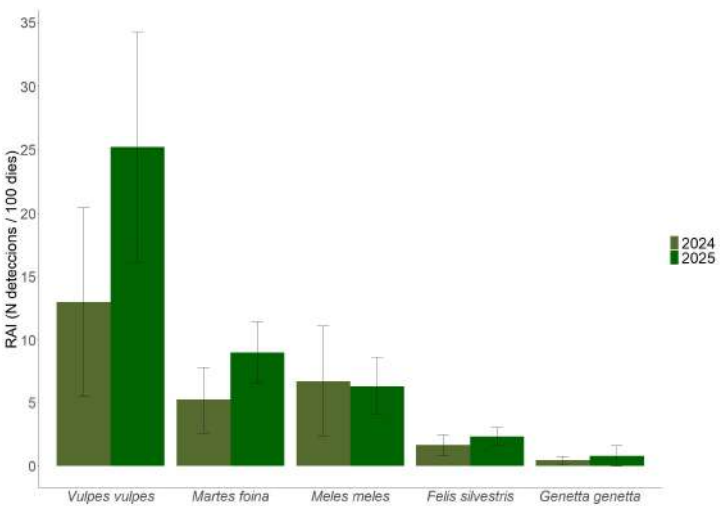
Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
11	11	8	7	7	9	0



Equip de treball: Xavi Garreta i Jordi Guillén
Entitats: Forestal Catalana

Està situada entre els 1.000 i els 1.400 metres d'altitud, un terç de la parcel·la es troba en vessant nord amb bosc de pi roig amb sotabosc de boix al límit de l'EIN Vall Alta de Serradell-Sant Gervàs, 1/3 amb ambients més oberts i secs amb pastura, i la resta lligada amb ambients de roureda amb pastures. Tenim presència de petits nuclis a prop, i la majoria de les activitats són ramaderia, caça i algun esport com escalada en algun sector. Els espais oberts són escassos en la zona obaga i en general tenim molt estrat arbustiu, en zona solana hi ha presència de ramaderia i espais oberts. És una zona força tranquil·la i amb poca freqüentació de turisme.

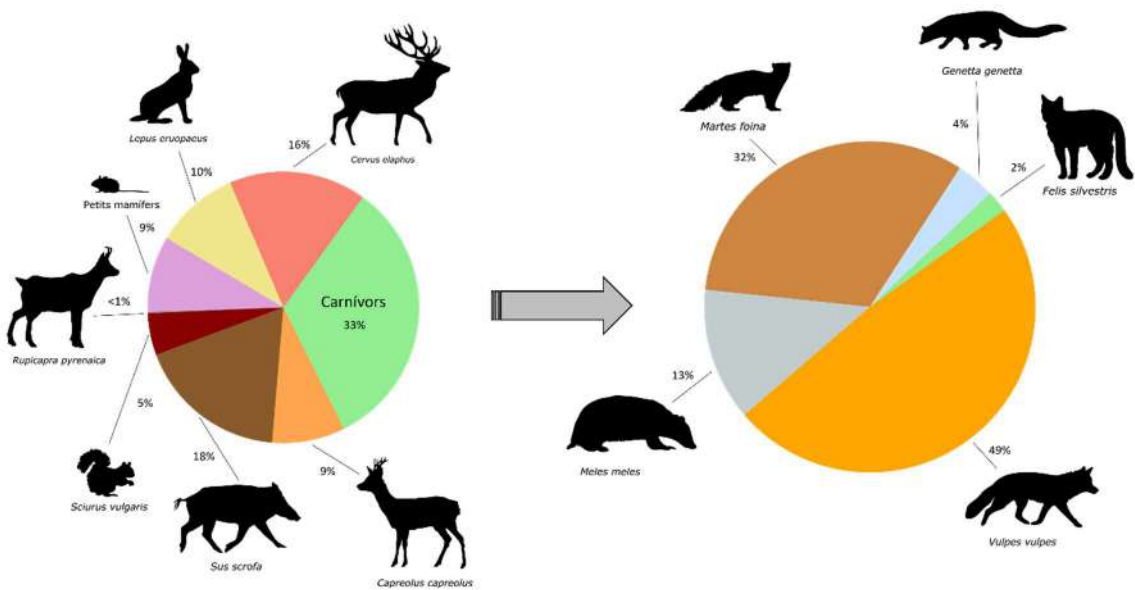
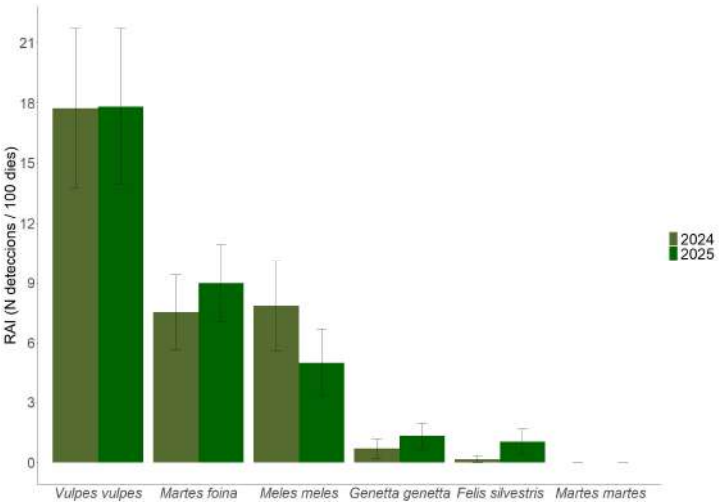
Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
11	10	8	8	1	10	0



Equip de treball: Xavi Garreta i Jordi Guillén
Entitats: Forestal Catalana

Està situada entre els 600 i els 1.900 m d’altitud. Una part es troba en límit de vessant nord amb bosc de pi roig i carrasgar per l’altre costat, limitant amb el Parc Natural de l’Alt Pirineu a l’obaga en la seva part més alta, aquesta no té molta presència humana. L’altra part, envoltada de l’EIN Alt Pallars, té ambients més oberts i secs amb pastura i roure que es troba entre mig de petits nuclis habitats amb presència de bestiar. Tenim un sector més lligat a l’ambient de boscos de ribera, al seu pas pel riu Major, que és la gran massa d’aigua que passa per la zona. És una zona força tranquil·la, amb poca freqüentació.

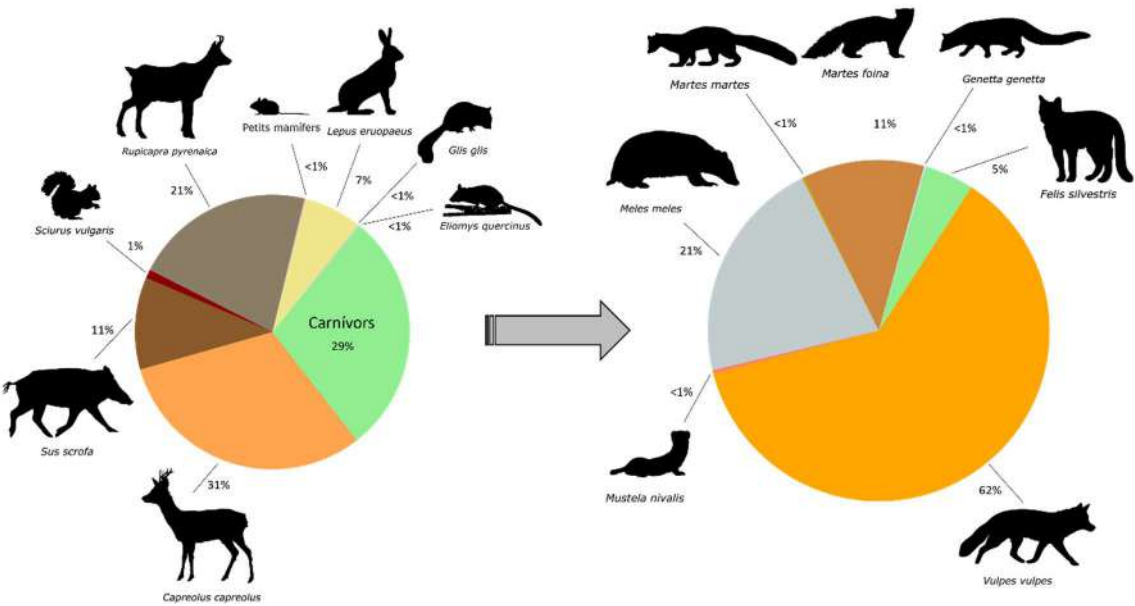
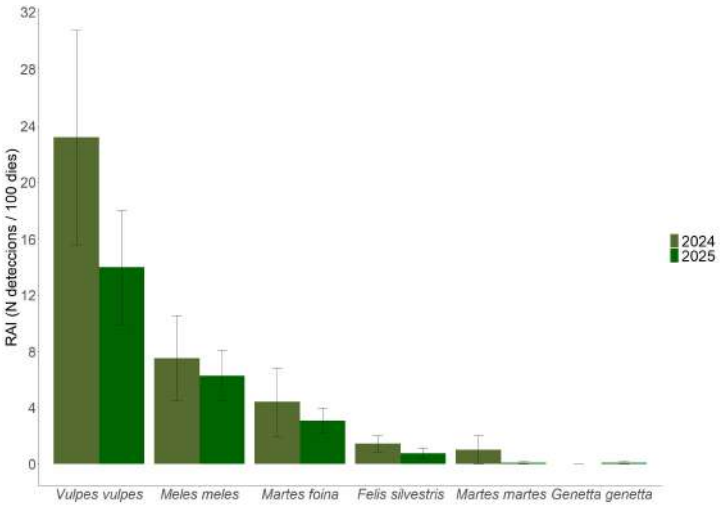
Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
12	12	10	3	7	12	0



Equip de treball: Sergi Cano i Joan Ignasi Julià
Entitats: GONEC

Està situada al Prepirineu central, entre els 1400 i els 2263 metres d’altitud i cobreix pràcticament tota la Serra d’Ensija, tret del sector més occidental. Així, s’hi troben representats els 3 grans hàbitats de la Serra: les pinedes de pi negre, al vessant nord, algunes de les quals tenen bona cobertura de neret al sotabosc i presència de gall fer; les pinedes de pi roig, al vessant sud i els prats subalpins a l’eix central de la serra en direcció est-oest. La freqüentació humana durant l’estiu i caps de setmana és important en determinats sectors, especialment dins de l’itinerari fins al cim de la Gallina pelada, així com a les diverses pistes forestals.

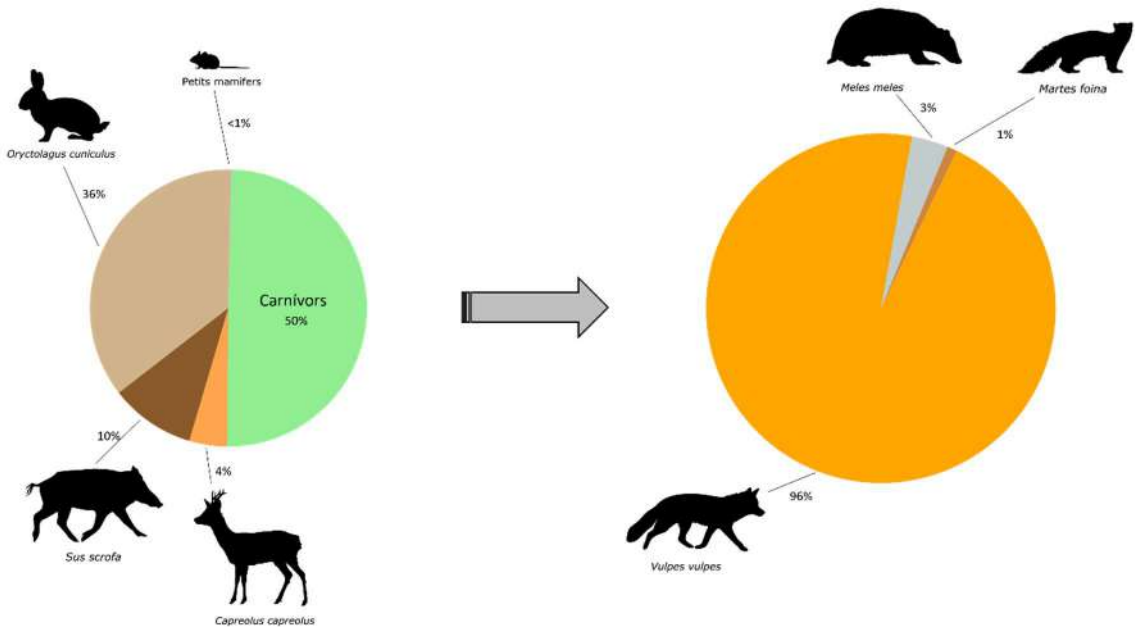
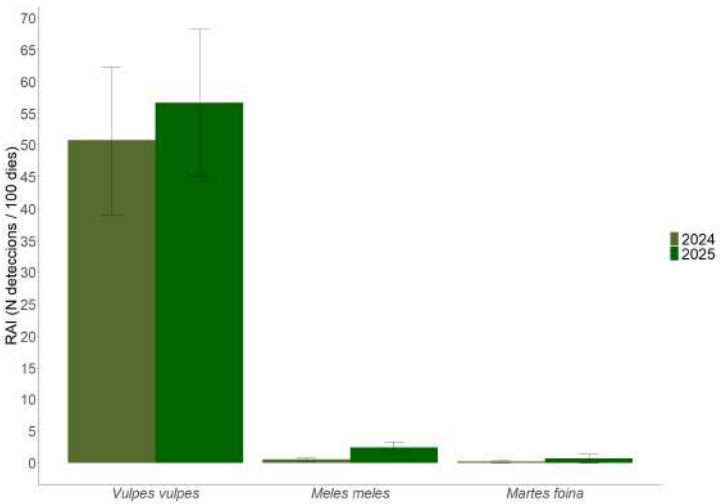
Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
14	12	8	4	1	10	1



Equip de treball: Lluís Culleré, Joel Pérez i Jordi Rodero
Entitats: Forestal Catalana

Situada entre els 350 i els 400 m d’altitud i amb un relleu força pla. La superfície està poc coberta per vegetació ja que hi predominen els camps de conreu, guarets, erms i camps d’oliveres i ametllers. Hi ha algunes zones de garrigars i timonedes, a més d’algun petit bosc de pins. Conté molts espais oberts i grans. Dins de la parcel·la trobem dos masos, pous d’aigua, cabanes de volta, basses d’aigua i abeuradors de perdius. En els camins principals hi ha afluència de ciclistes i cotxes en busca d’aus estepàries. Es restringeix la majoria d’accessos a les zones sensibles en els períodes de cria de les aus estepàries, d’abril a setembre.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
11	11	7	0	0	1	0

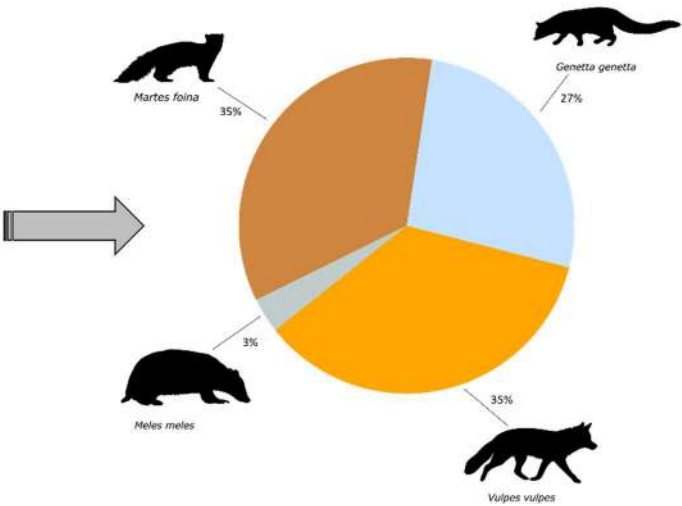
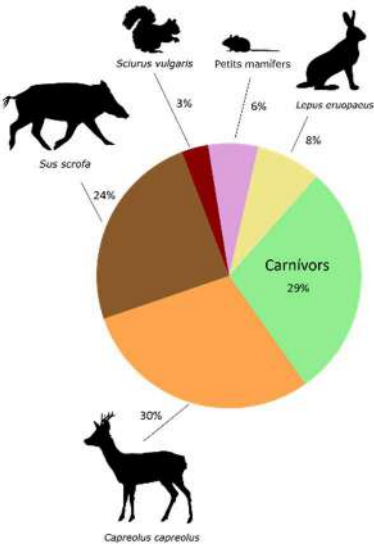
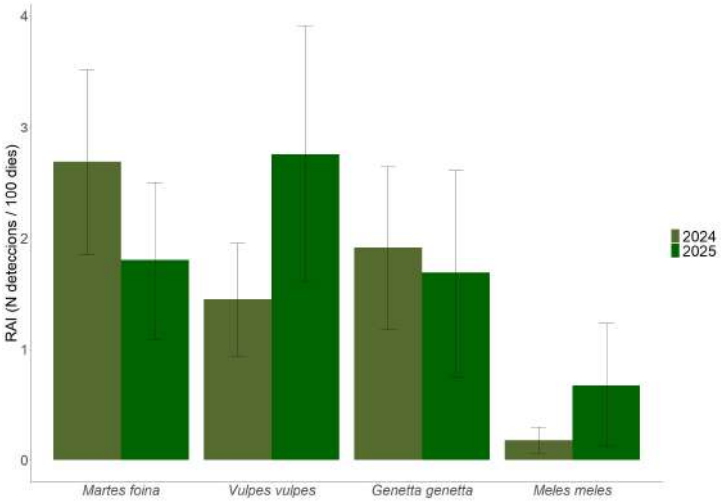


PSPC43 – Paratge Natural d’Interès Nacional de Poblet

Equip de treball:	Cristian Luque i Laura Armengol
Entitats:	Generalitat de Catalunya (PNIN de Poblet)

Està situada entre els 500 i els 1.000 m d’altitud, majoritàriament en vessant nord i nord-oest i amb un relleu força abrupte. Bona part de la superfície està coberta per alzinar mediterrani, excepte algunes zones amb pinassa centenària i als llocs més humits, teix, boix grèvol, i diverses caducifòlies com el til·ler (*Tilia plathiphylos*) i espècies del gènere *Acer*. La càmera 12 es troba a una zona de arbres monumentals, castanyers centenaris. Els espais oberts són escassos. Hi ha diferents barrancs i valls dintre el paratge, havent intentat englobar tant les capçaleres com els fons de vall amb les càmeres.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
10	7	2	0	6	8	0



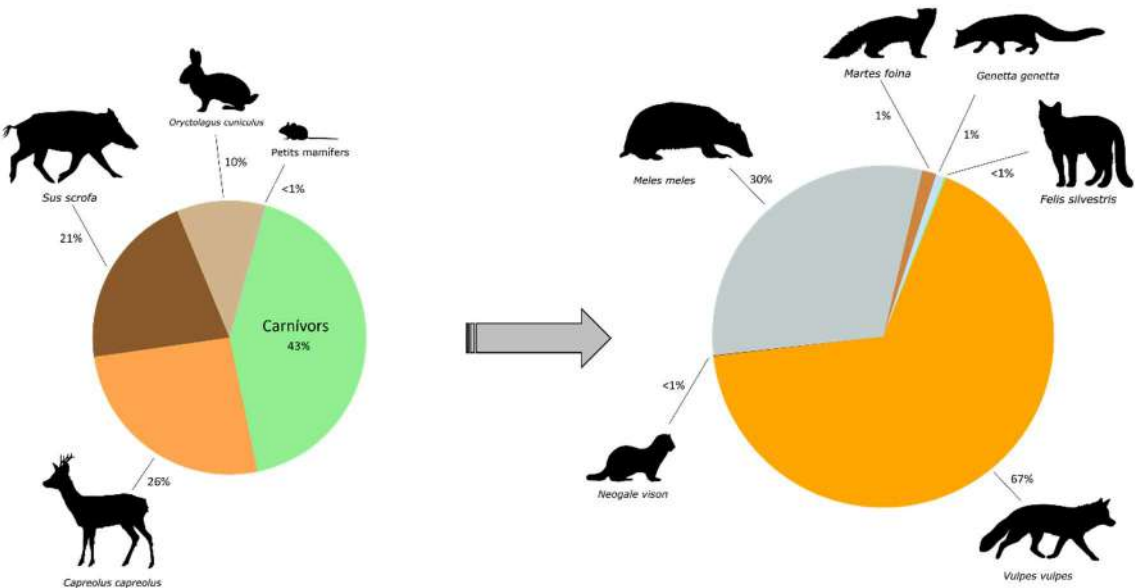
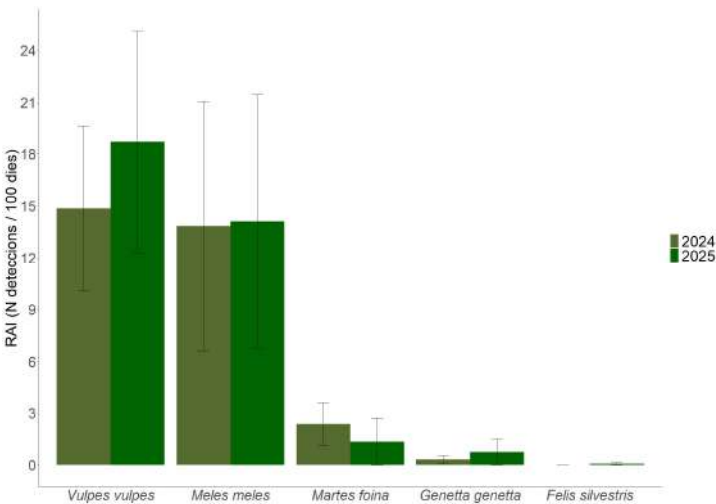
PSPC44 – Castelló de Farfanya

Equip de treball: Esther Fanlo, Olga Caimons, Toni Nievas, Pietat Pizarro, Josep Ramon Roca, Max Solana i Marta Rodríguez

Entitats: -

Està situada entre el 250 i els 600 m d'altitud, al nord de la depressió de l'Ebre i als primers relleus del Prepirineu. La part sud abasta conreus extensius de secà, a la ZEPA Secans de la Noguera i conreus extensius de regadiu. Son conreus continus amb petits retalls de vegetació de carrascar esclarissat sobre afloraments de gresos. Al centre de la parcel·la hi ha la Serra Llarga, amb substrat guixenc i coberta per repoblacions de pinassa i conreus extensius de secà. A la zona nord apareixen bosquets de carrascar i conreus extensius de secà. La parcel·la està travessada pel riu Farfanya, que conserva, en algunes zones, una franja de bosc de ribera.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
10	10	8	1	1	1	0

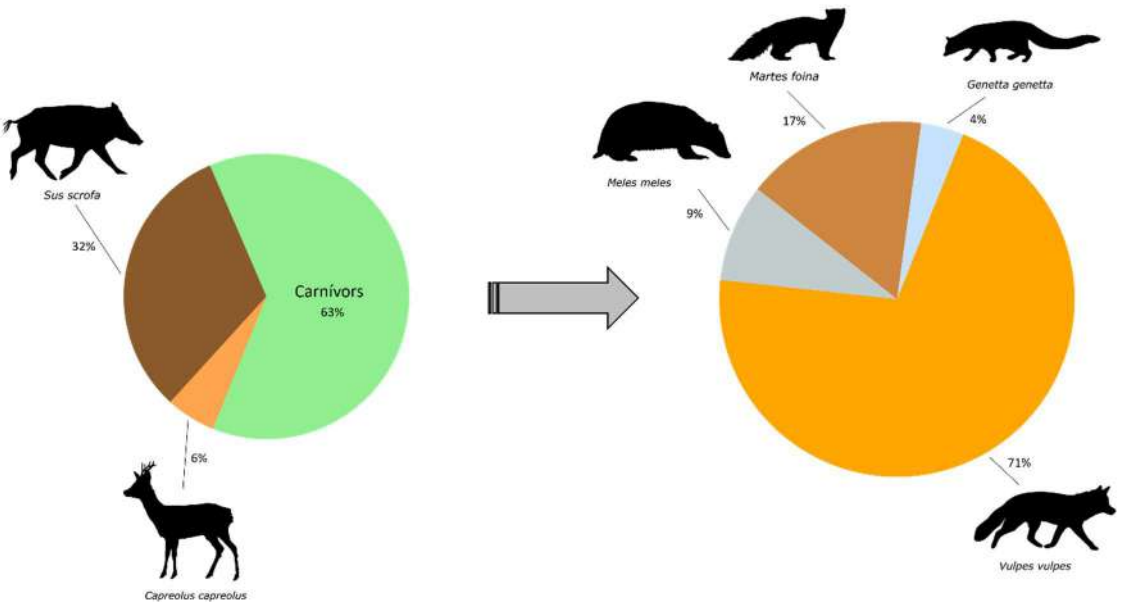
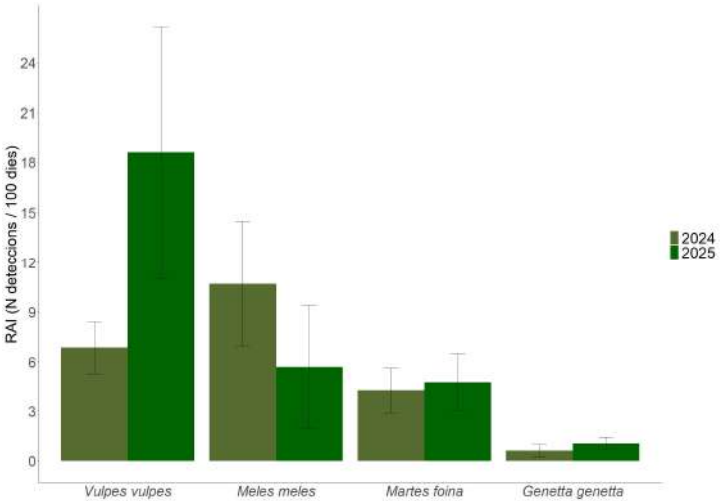


PSPC46 – Serra de Cardó

Equip de treball:	Jordi Vilarrasa, Raul Valverde i Xavier Besalduch
Entitats:	Generalitat de Catalunya, Cos d'Agents Rurals de Catalunya i Servei de Fauna i Flora

Està situada entre els 217 m i els 663 m d'altitud, a la falda nord-oest de la Serra de Cardó. Es troba entre Benifallet i Tivenys. És una zona amb una orografia molt agresta a mida que guanyem alçada amb cingleres molt pronunciades a dalt de tot. Predominen els boscos de pi blanc amb rouredes i arbusts tipus llentiscle, coscoll, romaní i estepa entre d'altres. També hi ha alguns camps d'oliveres i garrofers. Pel que fa a l'aigua trobem diverses basses semi-naturals escampades per la falda de la serra. Pel que fa a l'activitat humana, queda bastant allunyada dels nuclis habitats però i hi ha diverses pistes forestals i corriols i senders freqüentats.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
12	12	6	0	6	7	0



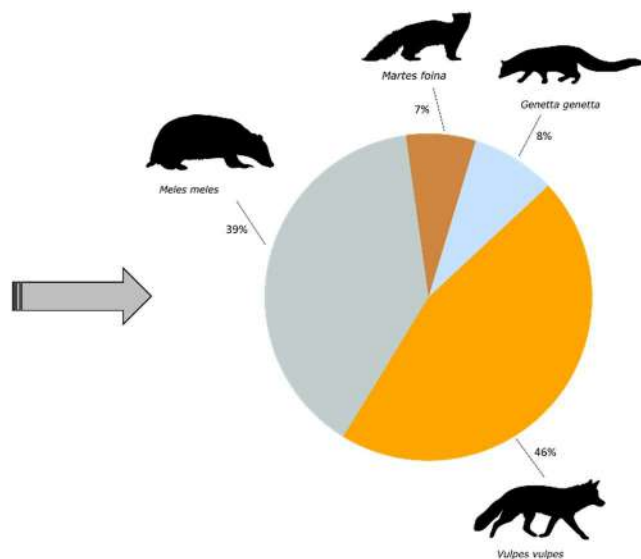
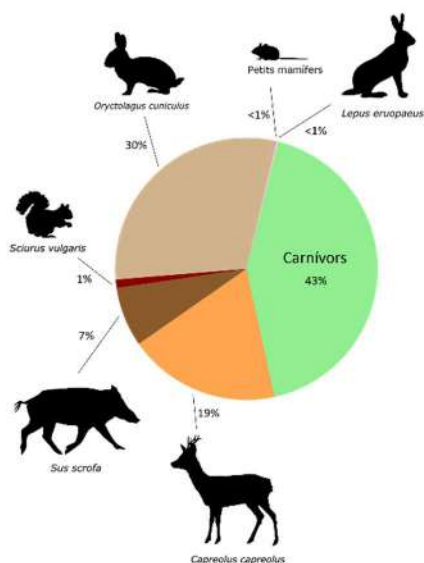
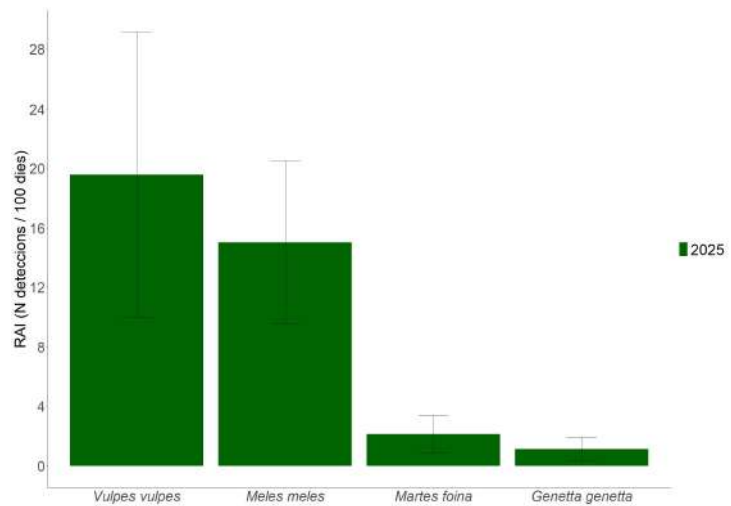
PSPC50 – Plana de Vic

Equip de treball: Eric Serratosa, Alfred Encuentra, Joel Vidal, Jordi Pascual, Sergi Corominas i Jordi Faus.

Entitats: Grup de Naturalistes d'Osona (GNO-ICHN) i PRONA

La parcel·la està compresa entre Taradell, Seva, Tona i Malla, entre els 450 i 650 m d'altitud, i representa l'essència de la Plana de Vic, on el paisatge agrícola es fusiona amb la transició cap al Montseny. Es tracta d'un mosaic suau de camps de conreu de secà i pastures, interromput per petits turons testimoni i masies que defineixen la silueta de la comarca. L'entorn destaca per la seva geometria agrícola, amb clapes de bosc de roure i alzina que apareixen a mesura que el terreny s'eleva cap al sud.

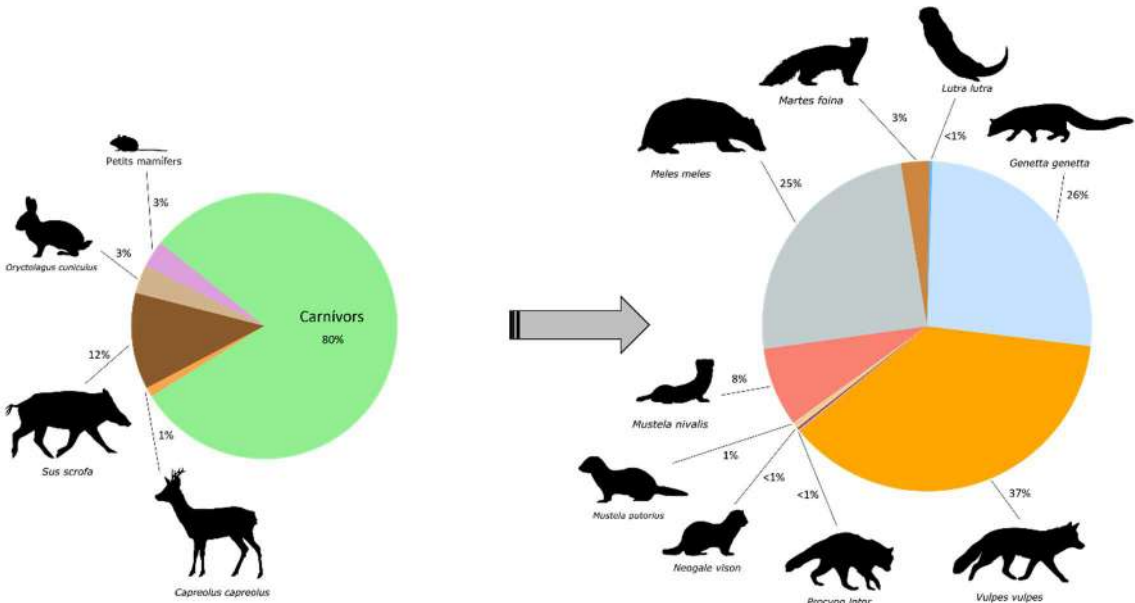
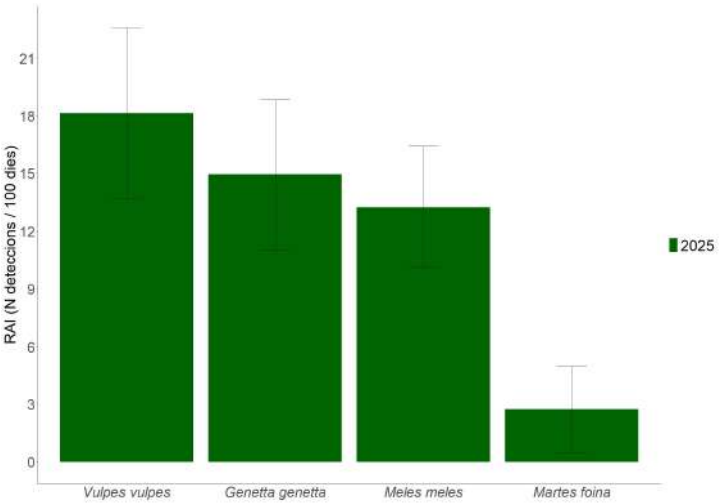
Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
11	11	10	0	4	5	0



Equip de treball: Salvador Salvador
Entitats: PN del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter

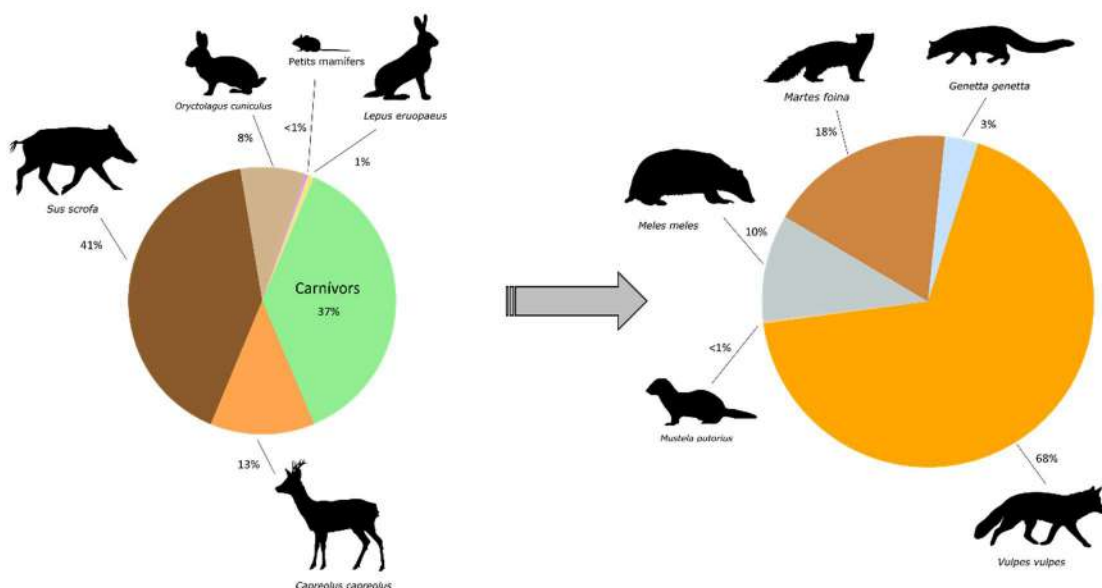
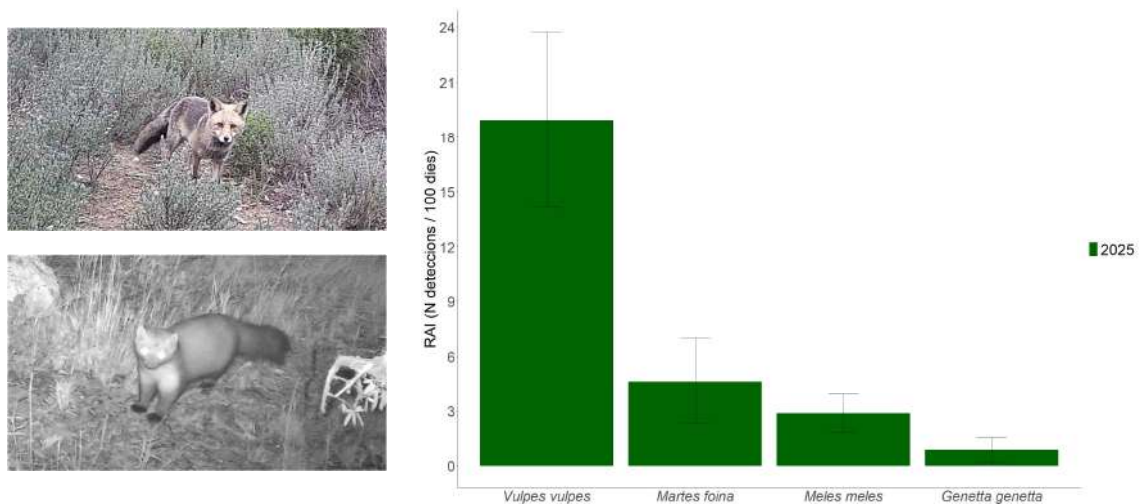
Està situada a la plana al·luvial del Baix Ter, a tocar la seva desembocadura i pràcticament a nivell del mar. L'orografia és planera, amb petits turons. Predomina el regadiu, sobretot pomeres. Els conreus de secà ocupen zones lleugerament elevades, mentre que als turons trobem oliverars i bosquets. Aquests elements, juntament amb nombrosos recs i zones humides, configuren un mosaic molt heterogeni. Els nombrosos marges i altres elements naturalitzats converteixen aquesta zona en un dels reductes de paisatge agrícola tradicional més rics de Catalunya, protegit parcialment pel Parc Natural del Montgrí, Illes Medes i Baix Ter.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
12	10	9	0	11	5	0



Està situada entre els 100 i 200 m d'altitud, enmig de zones aïllades amb sureda, on hi predomina el matollar amb zones de prats i estanys temporals. A la part sud, hi ha extensions de camps on s'hi cultiva principalment vinya i olivera. Es tracta d'una zona amb molta presència humana. Gran part de la parcel·la es troba dins l'EIN Basses de l'Albera, al peu de mont del Massís de l'Albera, zona molt més forestal. Pel que fa a masses d'aigua, a banda de tots els estanys temporals, trobem el riu Anyet a l'extrem est de la parcel·la, mentre que a la zona central trobem dues rieres temporals. És una zona amb una gran pressió agrícola però amb poca freqüentació.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
12	11	8	0	3	8	0

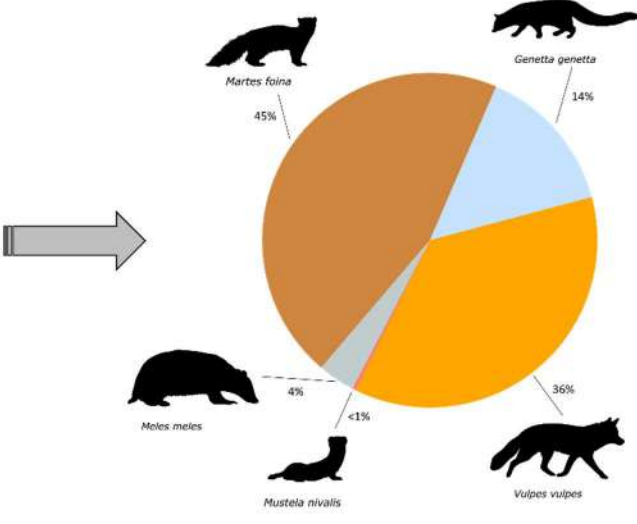
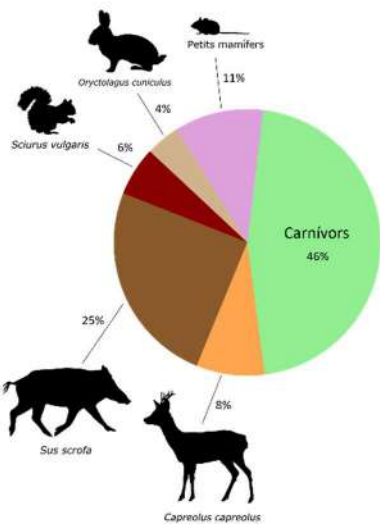
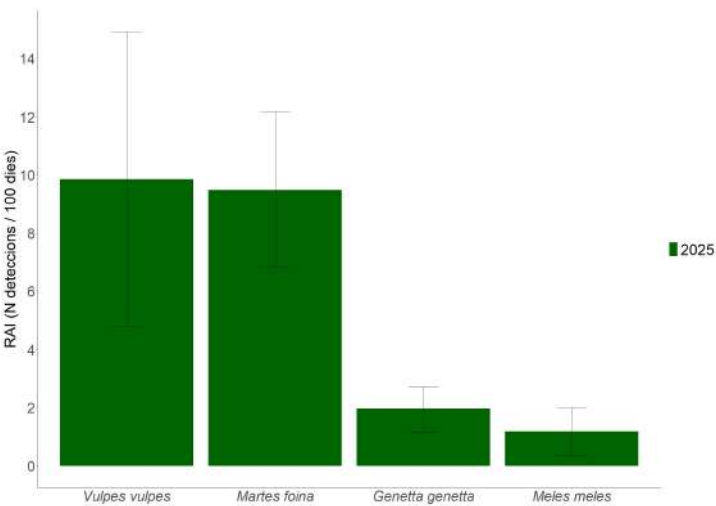


Equip de treball: Alejandro Esteban, Alicia Jarma, Cristina Pérez, Ignasi Fernández, Adrià Celma i Jordi Vilarrasa

Entitats: Associació Taxus i Consorci Serra de Llaberia

Està situada entre els 300 i els 700 m d'altitud, majoritàriament en vessant sud-est i amb un relleu abrupte. Predomina la vegetació mediterrània, amb extensos alzinars i pinedes de pi blanc, mentre que a les solanes hi apareixen maquis i garrigues. Els espais oberts són escassos i corresponen sobretot a cingles i roquissars. Els cursos d'aigua són discontinus i de caràcter torrencial, sent un element que no destaca al parc. És un espai amb baixa densitat de població i sense nuclis habitats, exceptuant la petita població de Llaberia. Tot i així, és una zona utilitzada per ciclistes, senderistes, escaladors i caçadors.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
9	7	3	0	5	8	0



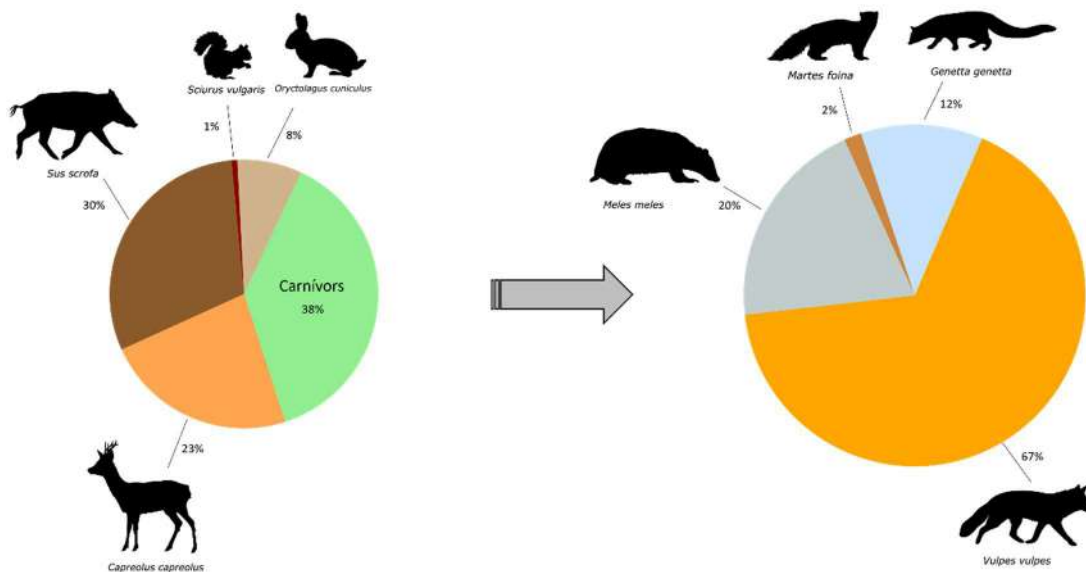
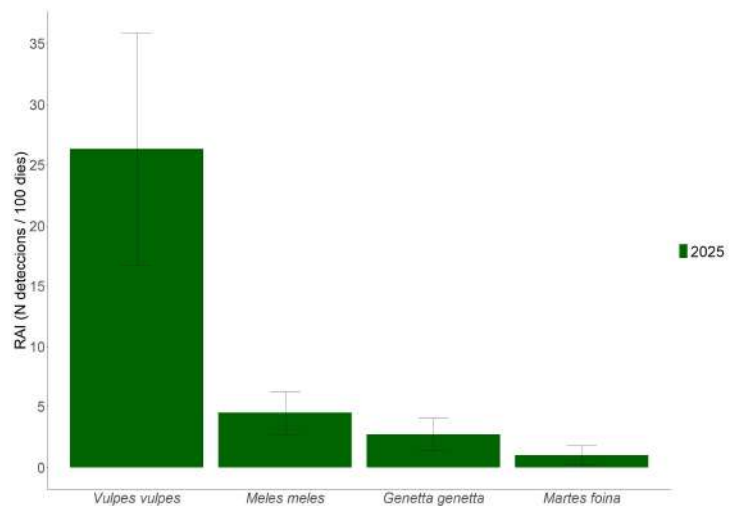
PSPC54 – Parc de la Serralada Litoral

Equip de treball: Roser Loire, Laura León, Jordi Ponce, Xavier Margaix, Borja Polo, Jose Vélez i Jordi Vergés

Entitats: Diputació de Barcelona (Parc de la Serralada Litoral)

El Parc de la Serralada Litoral presenta un mosaic vegetal on l'alzinar amb marfull és l'hàbitat dominant, especialment als vessants ombrívols. A les zones més soles, aquest deixa pas a pinedes de pi pinyer amb un sotabosc de brolles de romaní i bruc. A les lleres de les rieres hi ha reduïdes de bosc de ribera amb àlbers i oms. Pel que fa al relleu, té un rang altitudinal que va dels 100 als 597 m. Aquesta varietat d'alçades i l'exposició marítima permeten la convivència d'espècies mediterrànies amb infiltracions de caràcter més humit a les fondalades.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
10	10	10	0	7	3	0



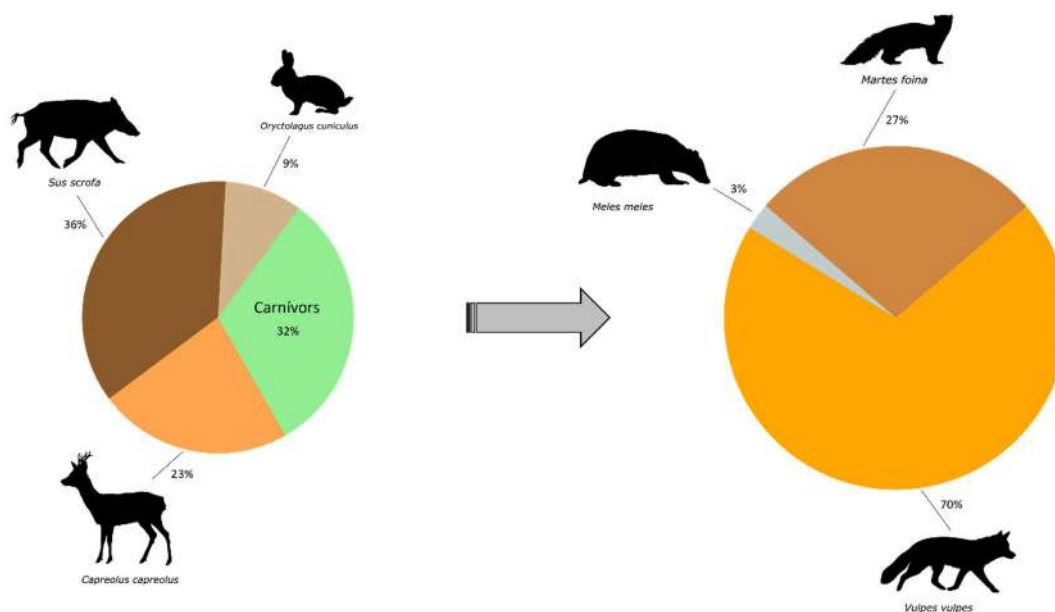
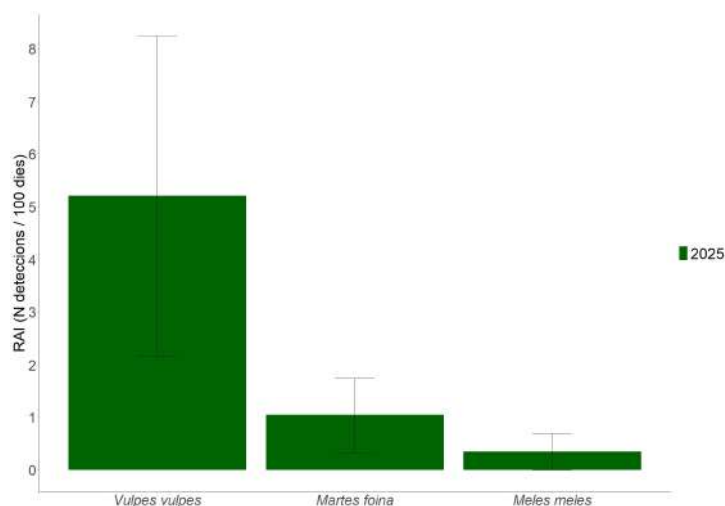
PSPC55 – Parc Natural de la Serra de Montsant

Equip de treball: Jordi Vilarrasa, Josep M^a Blanch, Ricard Collado i Rafel Guardia

Entitats: Parc Natural de la Serra del Montsant i Servei de Fauna i Flora

Està situada als termes municipals de La Morera de Montsant i Cabacés. La part baixa està a prop de la riera d'Escaladei, a 295m d'alçada, i la part més alta està a 890 m. És una zona amb una orografia molt agresta a mida que guanyem alçada amb cingleres pronunciades a dalt de tot. A la part més baixa predomina la vinya. A mida que guanyem alçada predominen els boscos de pi blanc, roure i alzina intercalats amb extensions d'arbusts principalment llentiscle, càdec, garric, estepa blanca, romaní, etc. Hi ha diverses pistes forestals i molts corriols i senders freqüentats.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
6	3	1	0	0	2	0

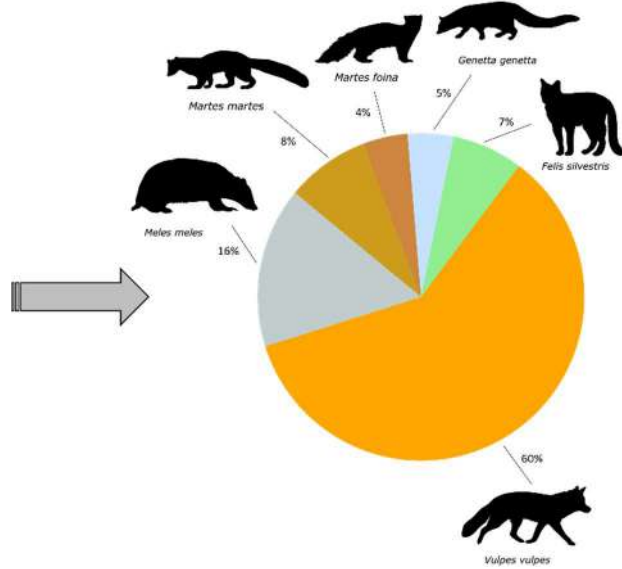
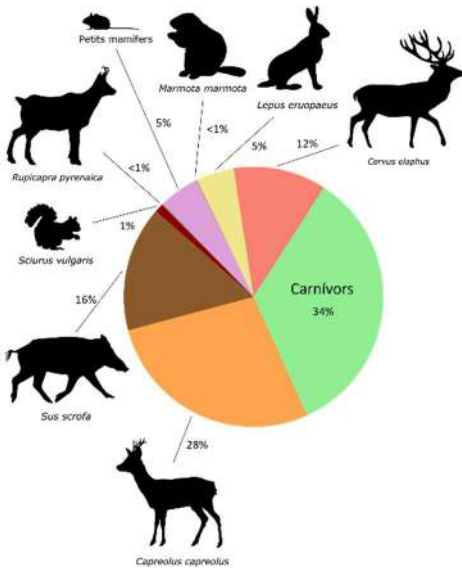
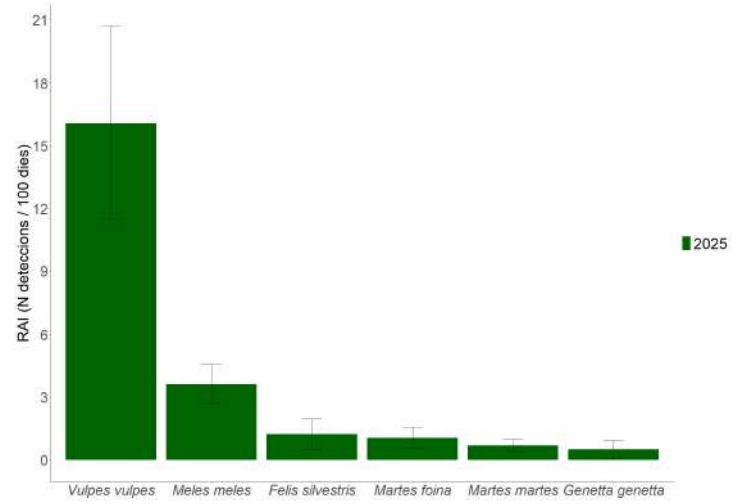


Equip de treball: Toni Mampel, Albert Peris, Joan Aguilar, David Fitó, Ramon Flores, Arnau Campanera i Rodrigo del Amo

Entitats: Generalitat de Catalunya (PN del Cadí-Moixeró)

La parcel·la es troba en un dels sectors més abruptes, servint de porta d'entrada al Massís del Moixeró. El rang altitudinal va dels 780 m de la vall de l'alt Llobregat a Bagà als 2.200 m de les carenes que coronen el Penyes Altes. A les cotes baixes i mitjanes hi predominen les pinedes de pi roig, que a les obagues més fresques cedeixen el pas a fagedes i avetoses. A partir dels 1.600 m, el paisatge es transforma en l'estatge subalpí de pi negre amb un sotabosc de neret i nabius. Aquest sector destaca per la seva verticalitat, on els penya-segats de la Via del Nicolau i el congost de l'Adou del Bastareny configuren una orografia salvatge.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
12	11	9	5	2	5	5



Equip de treball: Equip de la Reserva Nacional de Caça de Boumort

Entitats: Reserva Nacional de Caça de Boumort

Està situada entre Buseu i Taús, dins la RNC de Boumort. El rang altitudinal d'aquest sector és notablement elevat, entre els 1.100 m de les valls de fons de barranc i els 1.900 m de les carenes que coronen la serra de Taús. L'hàbitat dominant és la pineda de pi roig, que ocupa gran part del territori formant boscos densos i madurs, sovint acompanyats d'un sotabosc de boix i ginebró. A les zones més altes i exposades de la carena, el bosc s'esclareix per donar pas a pastures subalpines i prats de muntanya d'una gran extensió. El paisatge es torna més abrupte a mesura que ens apropem al massís de Boumort.

Càmeres totals	Guineu	Teixó	Gat fer	Geneta	Fagina	Marta
10	9	6	2	1	7	0

